

ต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราของคณะกรรมการดำเนินการ
สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา

นางสาวรุ่งนภา พราหมสละ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
แขนงวิชาสหกรณ์ สาขาวิชาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2557

**Cost and Return on Para Rubber Plantations of Rubber Fund Cooperative
Committee Members in Betong District, Yala Province**

Miss Rungnapa Pramsara

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Business Administration in Cooperatives

School of Agriculture and Cooperatives

Sukhothai Thammathirat Open University

2014

ชื่อการศึกษา ค้นคว่ำอิสระ ต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราของคณะกรรมการดำเนินการ

สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา

ผู้ศึกษา นางสาวรุ่งนภา พราหมสละ รหัสนักศึกษา 2569003243

ปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (สหกรณ์)

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ชัยญูธรรม วิศวกรรมวัฒน์ ปีการศึกษา 2557

บทคัดย่อ

การศึกษา ค้นคว่ำอิสระครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ข้อมูลทั่วไปของคณะกรรมการดำเนินการเกี่ยวกับการปลูกยางพารา 2) ต้นทุนการปลูกยางพารา 3) ผลตอบแทนจากการปลูกยางพารา และ 4) ปัญหาอุปสรรค จากการปลูกและจำหน่ายยางพาราของคณะกรรมการดำเนินการ

ประชากรที่ศึกษา คือ คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยางในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา จำนวน 66 คน กลุ่มตัวอย่าง 34 คน เลือกแบบเจาะจง สวนยางขนาดเล็ก (ไม่เกิน 50 ไร่) ที่มีต้นยางอายุไม่เกิน 20 ปี เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทน แยกตามวิธีขายพันธุ์ยางเป็น 2 ประเภท คือ พันธุ์ตาเขียวและพันธุ์ปักชำ

ผลการศึกษา พบว่า 1) คณะกรรมการดำเนินการส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 51 ปี จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีพื้นที่ปลูก 10-50 ไร่ เฉลี่ยไร่ละ 62 ต้น ทุกคนมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ต้นยางมีอายุ 6-20 ปี เปิดกรีดตอนอายุยาง 6-12 ปี กรีดยางในเวลากลางคืน กรีดแบบ 1 วันเว้น 1 วัน 2) ต้นทุนการปลูกยางพารา ประเภทพันธุ์ตาเขียว ประกอบด้วยต้นทุนเริ่มแรกเกี่ยวกับการปลูกยางพาราเฉลี่ย 3,579 บาทต่อไร่ ต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีดเฉลี่ย 1,537.65 บาทต่อไร่ต่อปี และต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีดเฉลี่ย 1,700.23 บาทต่อไร่ต่อปี ส่วนประเภทพันธุ์ปักชำ ประกอบด้วยต้นทุนเริ่มแรกเกี่ยวกับการปลูกยางพาราเฉลี่ย 4,847.45 บาทต่อไร่ ต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีดเฉลี่ย 1,267.82 บาทต่อไร่ต่อปี และต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีดเฉลี่ย 1,828.89 บาทต่อไร่ต่อปี 3) ผลตอบแทนจากการปลูกยางพารา ประเภทพันธุ์ตาเขียวได้ผลผลิตน้ำยางสดเฉลี่ย 10,111.18 บาทต่อไร่ต่อปี ประเภทพันธุ์ปักชำได้ผลผลิตน้ำยางสดเฉลี่ย 6,143.25 บาทต่อไร่ต่อปี และ 4) ปัญหา อุปสรรคที่พบมากที่สุด คือ ปัญหาต้นยางพาราเป็นโรคและตายง่าย รองลงมาคือ ปัญหาราคายางพาราตกต่ำ ปัญหาสภาพดินฟ้าอากาศ และปัญหาค่าปุ๋ยและค่ายาปราบศัตรูพืชราคาสูง

คำสำคัญ ต้นทุนและผลตอบแทน การปลูกยางพารา สหกรณ์กองทุนสวนยาง จังหวัดยะลา

Independent Study title: Cost and Return on Para Rubber Plantations of Rubber Fund Cooperative Committee Members in Betong District, Yala Province

Author: Miss Rungnapa Pramsara; **ID:** 2569003243;

Degree: Master of Business Administration (Cooperatives);

Independent Study advisor: Thanyaras Wasawanawat, Associate Professor

Academic year: 2014

Abstract

The objectives of this research were to study 1) general information about para rubber plantations of Rubber Fund Cooperative committee members in Betong District, Yala Province ; 2) their rubber plantation costs; 3) their rubber plantation returns; and 4) problems encountered by the committee members in the production and sale of rubber latex.

The study population was 66 members of operating committees of Rubber Fund Cooperatives in Betong District, Yala Province, out of whom a sample population of 34 was chosen through purposive sampling. The samples selected had small rubber plantations (not more than 50 rais; 1 rai = 1,600m²) with trees not more than 20 years old. Data were collected using an interview form and statistically analyzed to find frequency, percentage, mean and standard deviation. The costs and returns were compared between rubber plantations with trees that were bud grafted and those that were from cuttings.

The results showed that 1) most of the sample cooperative operating committee members were male, mean age 51, educated to primary school level and grew rubber on 10-15 rais, planted at a mean density of 62 trees per rais. They all had proper ownership rights to the land. The rubber trees were 6-20 years old and they had begun tapping latex when the trees were 6-12 years old. They tapped at night, collecting latex every other night. 2) For plantations of bud grafted trees, the initial planting costs were on average 3,579 baht per rai. Before latex collection began, the annual maintenance costs were on average 1,537.65 baht per rai. After latex collection started, annual maintenance costs were on average 1,700.23 baht per rai. For plantations of trees from cuttings, the initial planting costs were on average 4,847.45 baht per rai. Before latex collection began, the annual maintenance costs were on average 1,267.82 baht per rai. After latex collection started, annual maintenance costs were on average 1,828.89 baht per rai. 3) The returns from selling latex were on average 10,111.18 baht per rai per year for plantations of bud grafted trees and 6,143.25 baht rai per year for plantations of trees from cuttings. 4) The major problem encountered in rubber plantations was plant disease. The other problems were decreases in the price of latex, unsuitable weather, and the high price of fertilizer and pesticide.

Keywords: Cost and Return, Para Rubber Plantations, Rubber Fund Cooperative

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราของ คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีด้วยความกรุณาอย่างยิ่งของ รองศาสตราจารย์ธัญญ์รัศม์ วศวรรณวัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาและรองศาสตราจารย์สังเสริม หอมกลิ่น กรรมการสอบ ตลอดจนคณาจารย์แขนงวิชาสหกรณ์ ซึ่งได้ให้คำปรึกษาแนะนำ ตลอดจนตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆซึ่งท่านได้เสียสละเวลาให้กับผู้ศึกษามาโดยตลอด โดยเฉพาะความโอบอ้อมอารี และความห่วงใยของท่านในฐานะอาจารย์ที่มีต่อลูกศิษย์ ตั้งแต่ผู้ศึกษาได้เข้ามาศึกษาแขนงวิชาสหกรณ์ในสถาบันแห่งนี้ จึงขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของอาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างสูง ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ นายวันทนา พรหมสละ บิดา และ นางคล้อย คงสุจริต มารดา ที่ได้เลี้ยง อบรม สั่งสอน และสำหรับดิฉันผู้ศึกษาที่ให้ความสำคัญในการศึกษาต่อสู้อจนได้เล่าเรียนมาถึงจุดที่สุดแล้วของชีวิตผ่านอุปสรรคมากมายแต่ไม่เคยท้อกับการศึกษา

ขอขอบพระคุณ คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ที่ผู้ศึกษาทำการศึกษาที่ได้กรุณาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่างๆ และเพื่อน ๆ หัวหน้าที่ทำงานสำนักงานสหกรณ์จังหวัดยะลา ที่ทำงานแทนเมื่อผู้ศึกษาได้ลางานมาศึกษา

นอกจากนี้ ผู้ศึกษาขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษา รุ่นที่ 8 หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แขนงวิชาสหกรณ์ สาขาวิชาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่ได้อำนวยความสะดวกเหลือในการศึกษาจนทำให้การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ผู้ศึกษาขออ้อมรับข้อบกพร่อง หรือข้อผิดพลาดใดๆที่เกิดขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ทุกประการแต่ผู้เดียว

รุ่งนภา พรหมสละ

ตุลาคม 2558

ชื่อการศึกษา ค้นคว่ำอิสระ ต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราของคณะกรรมการดำเนินการ

สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา

ผู้ศึกษา นางสาวรุ่งนภา พราหมสละ รหัสนักศึกษา 2569003243

ปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (สหกรณ์)

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ชัยญูธรรม์ วศวรรณวัฒน์ ปีการศึกษา 2557

บทคัดย่อ

การศึกษา ค้นคว่ำอิสระครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ข้อมูลทั่วไปของคณะกรรมการดำเนินการเกี่ยวกับการปลูกยางพารา 2) ต้นทุนการปลูกยางพารา 3) ผลตอบแทนจากการปลูกยางพารา และ 4) ปัญหาอุปสรรค จากการปลูกและจำหน่ายยางพาราของคณะกรรมการดำเนินการ

ประชากรที่ศึกษา คือ คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยางในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา จำนวน 66 คน กลุ่มตัวอย่าง 34 คน เลือกแบบเจาะจง สวนยางขนาดเล็ก (ไม่เกิน 50 ไร่) ที่มีต้นยางอายุไม่เกิน 20 ปี เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทน แยกตามวิธีขายพันธุ์ยางเป็น 2 ประเภท คือ พันธุ์ตาเขียวและพันธุ์ปักชำ

ผลการศึกษา พบว่า 1) คณะกรรมการดำเนินการส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุเฉลี่ย 51 ปี จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีพื้นที่ปลูก 10-50 ไร่ เฉลี่ยไร่ละ 62 ต้น ทุกคนมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ต้นยางมีอายุ 6-20 ปี เปิดกรีดตอนอายุยาง 6-12 ปี กรีดยางในเวลากลางคืน กรีดแบบ 1 วันเว้น 1 วัน 2) ต้นทุนการปลูกยางพารา ประเภทพันธุ์ตาเขียว ประกอบด้วยต้นทุนเริ่มแรกเกี่ยวกับการปลูกยางพาราเฉลี่ย 3,579 บาทต่อไร่ ต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีดเฉลี่ย 1,537.65 บาทต่อไร่ต่อปี และต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีดเฉลี่ย 1,700.23 บาทต่อไร่ต่อปี ส่วนประเภทพันธุ์ปักชำ ประกอบด้วยต้นทุนเริ่มแรกเกี่ยวกับการปลูกยางพาราเฉลี่ย 4,847.45 บาทต่อไร่ ต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีดเฉลี่ย 1,267.82 บาทต่อไร่ต่อปี และต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีดเฉลี่ย 1,828.89 บาทต่อไร่ต่อปี 3) ผลตอบแทนจากการปลูกยางพารา ประเภทพันธุ์ตาเขียวได้ผลผลิตน้ำยางสดเฉลี่ย 10,111.18 บาทต่อไร่ต่อปี ประเภทพันธุ์ปักชำได้ผลผลิตน้ำยางสดเฉลี่ย 6,143.25 บาทต่อไร่ต่อปี และ 4) ปัญหา อุปสรรคที่พบมากที่สุด คือ ปัญหาต้นยางพาราเป็นโรคและตายง่าย รองลงมาคือ ปัญหาราคายางพาราตกต่ำ ปัญหาสภาพดินฟ้าอากาศ และปัญหาค่าปุ๋ยและค่ายาปราบศัตรูพืชราคาสูง

คำสำคัญ ต้นทุนและผลตอบแทน การปลูกยางพารา สหกรณ์กองทุนสวนยาง จังหวัดยะลา

Independent Study title: Cost and Return on Para Rubber Plantations of Rubber Fund Cooperative Committee Members in Betong District, Yala Province

Author: Miss Rungnapa Pramsara; **ID:** 2569003243;

Degree: Master of Business Administration (Cooperatives);

Independent Study advisor: Thanyaras Wasawanawat, Associate Professor

Academic year: 2014

Abstract

The objectives of this research were to study 1) general information about para rubber plantations of Rubber Fund Cooperative committee members in Betong District, Yala Province ; 2) their rubber plantation costs; 3) their rubber plantation returns; and 4) problems encountered by the committee members in the production and sale of rubber latex.

The study population was 66 members of operating committees of Rubber Fund Cooperatives in Betong District, Yala Province, out of whom a sample population of 34 was chosen through purposive sampling. The samples selected had small rubber plantations (not more than 50 rais; 1 rai = 1,600m²) with trees not more than 20 years old. Data were collected using an interview form and statistically analyzed to find frequency, percentage, mean and standard deviation. The costs and returns were compared between rubber plantations with trees that were bud grafted and those that were from cuttings.

The results showed that 1) most of the sample cooperative operating committee members were male, mean age 51, educated to primary school level and grew rubber on 10-15 rais, planted at a mean density of 62 trees per rais. They all had proper ownership rights to the land. The rubber trees were 6-20 years old and they had begun tapping latex when the trees were 6-12 years old. They tapped at night, collecting latex every other night. 2) For plantations of bud grafted trees, the initial planting costs were on average 3,579 baht per rai. Before latex collection began, the annual maintenance costs were on average 1,537.65 baht per rai. After latex collection started, annual maintenance costs were on average 1,700.23 baht per rai. For plantations of trees from cuttings, the initial planting costs were on average 4,847.45 baht per rai. Before latex collection began, the annual maintenance costs were on average 1,267.82 baht per rai. After latex collection started, annual maintenance costs were on average 1,828.89 baht per rai. 3) The returns from selling latex were on average 10,111.18 baht per rai per year for plantations of bud grafted trees and 6,143.25 baht rai per year for plantations of trees from cuttings. 4) The major problem encountered in rubber plantations was plant disease. The other problems were decreases in the price of latex, unsuitable weather, and the high price of fertilizer and pesticide.

Keywords: Cost and Return, Para Rubber Plantations, Rubber Fund Cooperative

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราของ คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีด้วยความกรุณาอย่างยิ่งของ รองศาสตราจารย์ธัญญ์รัศม์ วศวรรณวัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาและรองศาสตราจารย์สังเสริม หอมกลิ่น กรรมการสอบ ตลอดจนคณาจารย์แขนงวิชาสหกรณ์ ซึ่งได้ให้คำปรึกษาแนะนำ ตลอดจนตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆซึ่งท่านได้เสียสละเวลาให้กับผู้ศึกษามาโดยตลอด โดยเฉพาะความโอบอ้อมอารี และความห่วงใยของท่านในฐานะอาจารย์ที่มีต่อลูกศิษย์ ตั้งแต่ผู้ศึกษาได้เข้ามาศึกษาแขนงวิชาสหกรณ์ในสถาบันแห่งนี้ จึงขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของอาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างสูง ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ นายวันทนา พรหมสละ บิดา และ นางคล้อย คงสุจริต มารดา ที่ได้เลี้ยง อบรม สั่งสอน และสำหรับดิฉันผู้ศึกษาที่ให้ความสำคัญในการศึกษาต่อสู้อจนได้เล่าเรียนมาถึงจุดที่สุดแล้วของชีวิตผ่านอุปสรรคมากมายแต่ไม่เคยท้อกับการศึกษา

ขอขอบพระคุณ คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ที่ผู้ศึกษาทำการศึกษาที่ได้กรุณาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่างๆ และเพื่อน ๆ หัวหน้าที่ทำงานสำนักงานสหกรณ์จังหวัดยะลา ที่ทำงานแทนเมื่อผู้ศึกษาได้ลางานมาศึกษา

นอกจากนี้ ผู้ศึกษาขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษา รุ่นที่ 8 หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แขนงวิชาสหกรณ์ สาขาวิชาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่ได้อำนวยความสะดวกเหลือในการศึกษาจนทำให้การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ผู้ศึกษาขออ้อมรับข้อบกพร่อง หรือข้อผิดพลาดใดๆที่เกิดขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ทุกประการแต่ผู้เดียว

รุ่งนภา พรหมสละ

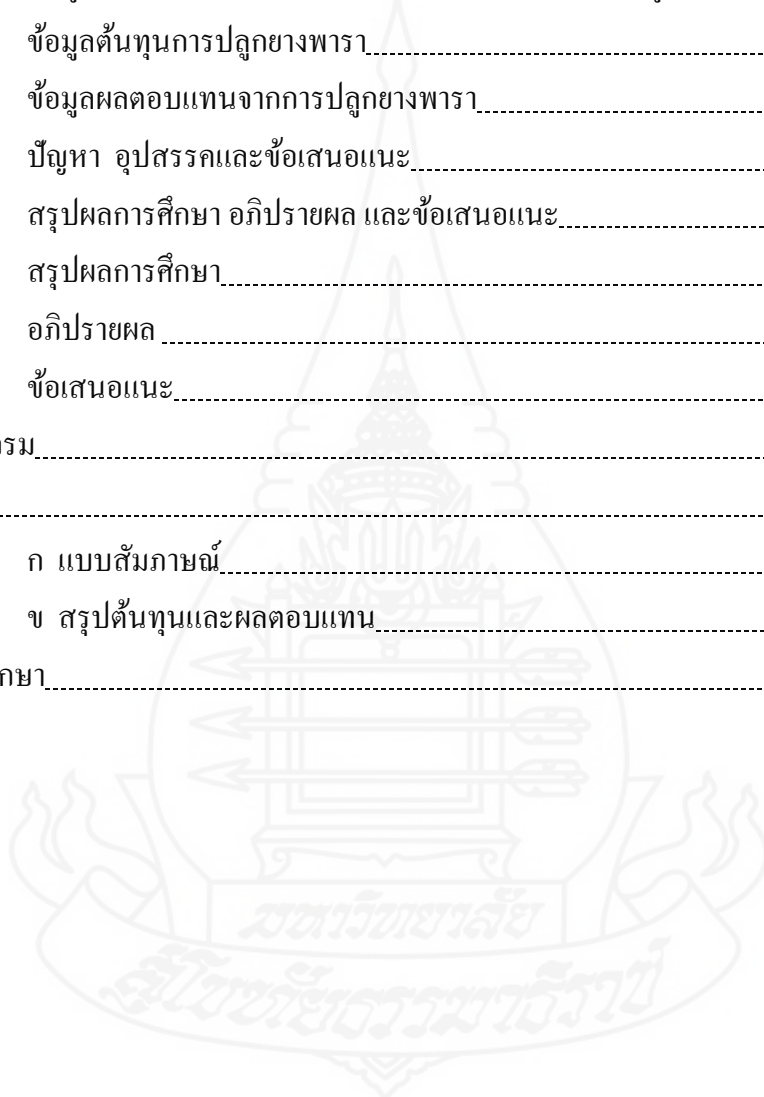
ตุลาคม 2558

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1	
บทนำ.....	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหาการศึกษา.....	1
วัตถุประสงค์การศึกษา.....	2
กรอบแนวคิดการศึกษา.....	3
ขอบเขตการศึกษา.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ข้อจำกัดในการศึกษา.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
บทที่ 2	
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	8
บริบทเกี่ยวกับสหกรณ์.....	8
บริบทเกี่ยวกับสหกรณ์กองทุนสวนยางในจังหวัดยะลา.....	10
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการปลูกยางพารา.....	14
แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุน.....	44
แนวคิดเกี่ยวกับผลตอบแทน.....	51
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	53
บทที่ 3	
วิธีดำเนินการศึกษา	57
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	57
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	59
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	60
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	61

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
ข้อมูลทั่วไปของคณะกรรมการดำเนินการเกี่ยวกับการปลูกยางพารา.....	65
ข้อมูลต้นทุนการปลูกยางพารา.....	71
ข้อมูลผลตอบแทนจากการปลูกยางพารา.....	91
ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ.....	93
บทที่ 5	
สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	95
สรุปผลการศึกษา.....	95
อภิปรายผล.....	97
ข้อเสนอแนะ.....	99
บรรณานุกรม.....	101
ภาคผนวก.....	104
ก แบบสัมภาษณ์.....	105
ข สรุปต้นทุนและผลตอบแทน.....	114
ประวัติผู้ศึกษา.....	123

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1	ข้อมูลทางการเงินของสหกรณ์กองทุนสวนยางในอำเภอรามัน.....11
ตารางที่ 2.2	ข้อมูลทางการเงินของสหกรณ์กองทุนสวนยางในอำเภอกาบัง.....11
ตารางที่ 2.3	ข้อมูลทางการเงินของสหกรณ์กองทุนสวนยางในอำเภอบันนังสตา..... 12
ตารางที่ 2.4	ข้อมูลทางการเงินของสหกรณ์กองทุนสวนยางในอำเภอธารโต.....12
ตารางที่ 2.5	ข้อมูลทางการเงินของสหกรณ์กองทุนสวนยางในอำเภอเบตง..... 12
ตารางที่ 2.6	จำนวนสหกรณ์และคณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยางในจังหวัด ยะลา..... 13
ตารางที่ 2.7	ระยะห่างการปลูกยางพารา..... 23
ตารางที่ 2.8	วิธีการปลูกซ่อมยางพารา..... 25
ตารางที่ 2.9	สูตรปุ๋ยที่มีความเหมาะสมกับเนื้อดินและอายุของต้นยาง.....28
ตารางที่ 3.1	จำนวนคณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา..... 57
ตารางที่ 3.2	จำนวนกลุ่มตัวอย่างคณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอ เบตง จังหวัดยะลา..... 58
ตารางที่ 4.1	จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการดำเนินการจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล.....65
ตารางที่ 4.2	อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการดำเนินการ.....68
ตารางที่ 4.3	ระบบการจัดการยางพาราของคณะกรรมการดำเนินการ..... 69
ตารางที่ 4.4	ประเภทของการขยายพันธุ์ยางที่ใช้ในการปลูก..... 70
ตารางที่ 4.5	พื้นที่ปลูกและจำนวนต้นยางเฉลี่ยต่อไร่..... 70
ตารางที่ 4.6	กรรมสิทธิ์ในที่ดินที่ใช้ปลูกยางพารา..... 71
ตารางที่ 4.7	จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการดำเนินการจำแนกตามการใช้แรงงาน ในการเตรียมพื้นที่ปลูกยางพารา..... 72
ตารางที่ 4.8	ค่าแรงงานเฉลี่ยต่อไร่ในการเตรียมพื้นที่ปลูกยางพารา..... 73
ตารางที่ 4.9	แหล่งที่มาของพันธุ์ยางพารา..... 73
ตารางที่ 4.10	ค่าพันธุ์ยางพาราเฉลี่ยต่อต้นและเฉลี่ยต่อไร่ที่ใช้ปลูก ของคณะกรรมการดำเนินการ..... 74

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.11	จำนวนและร้อยละคณะกรรมการดำเนินการจำแนกตามการใส่ปุ๋ยปลูกยางพารา...75
ตารางที่ 4.12	ค่าปุ๋ยเฉลี่ยต่อกระสอบและเฉลี่ยต่อไร่ในการปลูกยางพาราของคณะกรรมการ ดำเนินการ.....75
ตารางที่ 4.13	จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการดำเนินการจำแนกตามการใช้แรงงาน ปลูกยางพารา.....76
ตารางที่ 4.14	ค่าแรงงานเฉลี่ยต่อไร่ในการปลูกยางพารา.....76
ตารางที่ 4.15	สรุปต้นทุนเริ่มแรกเกี่ยวกับการปลูกยางพาราเฉลี่ยต่อไร่ของคณะกรรมการ ดำเนินการ.....77
ตารางที่ 4.16	จำนวนคณะกรรมการดำเนินการที่ใช้เครื่องมืออุปกรณ์ในการบำรุงรักษาและพื้นที่ ปลูกยางพารา.....78
ตารางที่ 4.17	ค่าเสื่อมราคาเครื่องมืออุปกรณ์ในการบำรุงรักษาต้นยางเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี.....79
ตารางที่ 4.18	จำนวนและร้อยละคณะกรรมการดำเนินการจำแนกตามการใส่ปุ๋ยบำรุงรักษาต้นยาง ก่อนเปิดกรีด.....80
ตารางที่ 4.19	ค่าปุ๋ยเฉลี่ยต่อกระสอบและเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีในการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีด.....85
ตารางที่ 4.20	จำนวนและร้อยละคณะกรรมการดำเนินการจำแนกตามการฉีดยาปราบศัตรูพืช ในการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีด.....81
ตารางที่ 4.21	ค่ายาปราบศัตรูพืชเฉลี่ยต่อถังและเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีในการบำรุงรักษาต้นยาง ก่อนเปิดกรีด.....82
ตารางที่ 4.22	จำนวนและร้อยละคณะกรรมการดำเนินการจำแนกตามการใช้แรงงานดูแลรักษา ต้นยางก่อนเปิดกรีด.....82
ตารางที่ 4.23	ค่าแรงงานเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีในการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีด.....83
ตารางที่ 4.24	สรุปต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีดเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีของคณะกรรมการ ดำเนินการ.....83
ตารางที่ 4.25	จำนวนและร้อยละคณะกรรมการดำเนินการจำแนกตามการใส่ปุ๋ยบำรุงต้นยาง หลังเปิดกรีด.....85
ตารางที่ 4.26	ค่าปุ๋ยเฉลี่ยต่อกระสอบและเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีในการบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีด.....85

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.27	จำนวนและร้อยละคณะกรรมการดำเนินการจำแนกตามการฉีดยาปราบศัตรูพืชในการบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีด..... 86
ตารางที่ 4.28	ค่ายาปราบศัตรูพืชเฉลี่ยต่อถังและเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีในการบำรุงต้นยางหลังเปิดกรีด..... 86
ตารางที่ 4.29	จำนวนคณะกรรมการดำเนินการที่ใช้เครื่องมืออุปกรณ์ในการกรีดยางพาราและพื้นที่ปลูกยางพารา..... 87
ตารางที่ 4.30	ค่าเครื่องมืออุปกรณ์ในการกรีดยางพาราเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี..... 88
ตารางที่ 4.31	จำนวนและร้อยละคณะกรรมการดำเนินการจำแนกตามการใช้แรงงานดูแลรักษาต้นยางหลังเปิดกรีด..... 89
ตารางที่ 4.32	ค่าแรงงานเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีในการบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีด..... 89
ตารางที่ 4.33	สรุปต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีดเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีของคณะกรรมการดำเนินการ..... 90
ตารางที่ 4.34	สรุปข้อมูลต้นทุนการปลูกยางพาราเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี..... 90
ตารางที่ 4.35	ผลผลิตยางพาราเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีของคณะกรรมการดำเนินการ..... 91
ตารางที่ 4.36	ผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีของคณะกรรมการดำเนินการ..... 92
ตารางที่ 4.37	สรุปข้อมูลผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีของคณะกรรมการดำเนินการ..... 93
ตารางที่ 4.38	จำนวนและร้อยละปัญหาและอุปสรรคจากการปลูกยางพารา..... 93
ตารางที่ 4.39	จำนวนและร้อยละปัญหาและอุปสรรคจากการจำหน่ายยางพารา..... 94

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1.1	กรอบแนวคิดการศึกษา.....	หน้า
		4

บทที่ 1

บทนำ

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาการศึกษา

ยางพารา ถือเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย สามารถสร้างรายได้ให้ประเทศไทยเป็นอันดับหนึ่ง และมีสภาพพื้นที่ที่ทำให้ยางพาราสามารถให้ผลผลิตอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้เกิดข้อได้เปรียบในการผลิตยางพารา จึงทำให้เกษตรกรเพิ่มพื้นที่การปลูกยางพารามากขึ้นทุกปี และความต้องการในการใช้ประโยชน์จากยางพาราของโลกก็มีแนวโน้มสูงขึ้น จึงทำให้ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจอย่างแท้จริง ซึ่งปลูกมากในพื้นที่ภาคใต้และภาคอื่นๆ ทั่วประเทศ โดยเฉพาะภาคใต้เหมาะสมกับการปลูกยางพารา และผลผลิตรวมสูงกว่าทุกภาคในประเทศ เมื่อพิจารณาผลผลิตยางพารารายเดือนของภาคใต้ ปรากฏว่ามีผลผลิตรวมทั้งหมด ร้อยละ 75.41 ของทั้งประเทศ จังหวัดที่มีผลผลิตสูงสุด คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ร้อยละ 12.93 จังหวัดที่ให้ผลผลิตน้อยที่สุด คือ จังหวัดสตูล ร้อยละ 2.12 จังหวัดยะลาให้ผลผลิตอันดับ 5 ร้อยละ 7.63 (สำนักงานส่งเสริมและพัฒนากาเกษตรเขตที่ 5 จังหวัดสงขลา 2552/2553) และพื้นที่ปลูกยางพาราของภาคใต้ ปี 2556 มีทั้งหมด 13,937,479 ไร่ จังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกยางพารามากที่สุด คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีพื้นที่ปลูกยางพารา จำนวน 2,633,892 ไร่ และจังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกยางพาราน้อยที่สุด คือ จังหวัดภูเก็ต 88,421 ไร่ ส่วนจังหวัดยะลามีพื้นที่ปลูกยางพารา อันดับที่ 5 มีพื้นที่ปลูกยางพารา จำนวน 1,059,623 ไร่ (ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักเศรษฐกิจการเกษตร, 2557) เมื่อศึกษาพื้นที่เพาะปลูกยางพาราจำแนกรายอำเภอของจังหวัดยะลา ปี 2551 มีพื้นที่ปลูกยางพารารวม 1,287,962 ไร่ อำเภอเบตงมีพื้นที่ปลูกยางพารามากที่สุด จำนวน 354,489 ไร่ และ อำเภอเมือง มีพื้นที่ปลูกยางพาราน้อยที่สุด จำนวน 44,812 ไร่ เมื่อพิจารณาผลผลิตรวมทั้งจังหวัด จำนวน 258,498.77 ตัน อำเภอเบตงมีผลผลิตมากที่สุด 79,906.70 ตัน และอำเภอเมือง มีผลผลิตน้อยที่สุด 8,371.73 ตัน (สำนักงานเกษตร จังหวัดยะลา, 2551) ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ในอำเภอเบตง มีอาชีพทำสวนยางพาราเป็นอาชีพหลัก และเป็นสมาชิกสหกรณ์กองทุนสวนยาง

สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา เป็นสหกรณ์ประเภทสหกรณ์การเกษตร ที่จัดตั้งจากการรวมตัวของเกษตรกรในพื้นที่อำเภอเบตง และจดทะเบียนขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมให้สมาชิกดำเนินธุรกิจร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และช่วยเหลือ

ส่วนรวม โดยใช้หลักคุณธรรมและจริยธรรมอันดีงามตามพื้นฐานของมนุษย์ เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่สมาชิกและส่วนรวม ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของสหกรณ์ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง มีทั้งหมด 8 สหกรณ์ มีคณะกรรมการดำเนินการทั้งหมด 66 คน คณะกรรมการดำเนินการเป็นสมาชิกสหกรณ์ จะนำน้ำยางสดมาขายที่สหกรณ์ สหกรณ์กองทุนสวนยางเป็นผู้รวบรวมผลผลิต เพื่อนำมาแปรรูปเป็นยางแผ่นรมควัน ซึ่งราคาที่สหกรณ์รับซื้อเป็นราคาตามตลาดกลางยางพารา

จากภาวะเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ทำให้เกิดความไม่มีเสถียรภาพของราคา ราคายางพาราดกต่ำ ส่งผลให้คณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์ มีรายได้จากการทำสวนยางพาราน้อยลง ในขณะเดียวกันราคาพันธุ์ยาง ปุ๋ย สารกำจัดวัชพืช ค่าแรงงาน และปัจจัยอื่นๆ เพิ่มขึ้น ส่งผลกระทบให้ต้นทุนการปลูกยางพาราเพิ่มสูงตามไปด้วย

คณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์เป็นผู้มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาสหกรณ์ และแก้ปัญหาแก่สมาชิกสหกรณ์ด้วย เนื่องจากการปลูกยางพาราเป็นอาชีพหลักของสมาชิกสหกรณ์ ต้นทุนและผลตอบแทนการปลูกยางพารามีความสำคัญยิ่งต่อการมีรายได้ และต่อการดำเนินชีวิตของคณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์ที่จะเป็นแกนนำในการพัฒนาสหกรณ์ด้วย ผู้ศึกษาในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ส่งเสริมสหกรณ์จึงมีความสนใจที่จะศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราของคณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา เพื่อนำข้อมูลไปใช้วางแผนการปลูก การจำหน่ายยางพาราได้อย่างเหมาะสม และเป็นข้อมูลในการเข้ามาช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนการปลูกและจำหน่ายยางพาราจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในอนาคต

2. วัตถุประสงค์การศึกษา

- 2.1 เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของคณะกรรมการดำเนินการเกี่ยวกับการปลูกยางพารา
- 2.2 เพื่อศึกษาต้นทุนการปลูกยางพาราของคณะกรรมการดำเนินการ
- 2.3 เพื่อศึกษาผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราของคณะกรรมการดำเนินการ
- 2.4 เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคจากการปลูกและจำหน่ายยางพาราของคณะกรรมการดำเนินการ

3. กรอบแนวคิดการศึกษา

การศึกษาเรื่องต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราของคณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลาครั้งนี้มีเนื้อหา 4 ส่วน คือ

3.1 ข้อมูลทั่วไปของคณะกรรมการดำเนินการเกี่ยวกับการปลูกยางพารา

3.1.1 **ข้อมูลส่วนบุคคล** ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวนแรงงานที่จ้างทำสวนยางพารา อาชีพปัจจุบัน และระยะเวลาที่เริ่มปลูกยางพารา

3.1.2 **ระบบการจัดการยางพารา** ประกอบด้วย อายุต้นยางที่เริ่มเปิดกรีด ช่วงเวลาที่กรีดยางพารา และระบบการกรีดยางพารา

3.1.3 **ประเภทพันธุ์ยาง** ประกอบด้วย พันธุ์ยางตาเขียว และพันธุ์ปักชำ

3.1.4 **พื้นที่ปลูกยางพารา** ประกอบด้วย จำนวนพื้นที่และต้นยางที่ปลูก และกรรมสิทธิ์ในที่ดิน

3.2 **ข้อมูลต้นทุนการปลูกยางพารา** ประกอบด้วย ต้นทุนเริ่มแรกเกี่ยวกับการปลูกยางพารา ต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีด และต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีด

3.3 **ข้อมูลผลตอบแทนจากการปลูกยางพารา** ประกอบด้วย ปริมาณผลผลิต และผลตอบแทนจากการปลูกยางพารา

3.4 **ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ** ประกอบด้วย ปัญหาและอุปสรรคจากการปลูกยางพารา ปัญหาและอุปสรรคจากการจำหน่ายยางพารา และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้มีกรอบการศึกษาเพื่อคำนวณหาต้นทุนการปลูกยางพาราต่อไร่ และผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราต่อไร่ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนการปลูกและการจำหน่ายยางพาราแก่สมาชิก สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ซึ่งสามารถแสดงกรอบแนวคิดการศึกษา เพื่อหาคำตอบตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการศึกษา

4. ขอบเขตการศึกษา

4.1 **ขอบเขตเนื้อหา** เป็นการศึกษาต้นทุนการปลูกยางพาราต่อไร่ ศึกษาผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราต่อไร่ และศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะจากการปลูกและจำหน่ายยางพารา (ราคาจำหน่าย จะใช้ราคา ณ ปัจจุบันช่วงเดือนมิถุนายน ถึง เดือนกรกฎาคม 2558)

4.2 **ขอบเขตด้านประชากร** เพื่อให้การศึกษาอยู่ในขอบเขตที่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ จึงได้กำหนดขอบเขตการศึกษาครอบคลุมเฉพาะคณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลาจำนวน 8 สหกรณ์ รวมทั้งหมด 66 คน

4.3 **ขอบเขตด้านระยะเวลา** การศึกษาดำเนินการและผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราของคณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลาครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะพื้นที่ที่เปิดกรี๊ดแล้ว (อายุต้นยางพารา 6 ปีขึ้นไป) โดยเก็บข้อมูลในช่วงเดือนมิถุนายน ถึง เดือนกรกฎาคม 2558

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 **สหกรณ์** หมายถึง สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา

5.2 **คณะกรรมการดำเนินการ** หมายถึง คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา

5.3 **ข้อมูลทั่วไปของคณะกรรมการดำเนินการ** หมายถึง

5.3.1 **ข้อมูลส่วนบุคคล** ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวนแรงงานที่จ้างทำสวนยางพารา อาชีพปัจจุบัน และระยะเวลาที่เริ่มปลูกยางพารา

5.3.2 **ข้อมูลระบบการจัดการยางพารา** ประกอบด้วย ระยะเวลาที่เปิดกรี๊ดยางพารา ช่วงเวลาที่กรี๊ดยางพารา และระบบการกรี๊ดยางพารา

5.3.3 **ข้อมูลประเภทของการขยายพันธุ์ยาง** ประกอบด้วย ประเภทพันธุ์ยางตาเขียว และประเภทพันธุ์ปักชำ

5.3.4 **ข้อมูลพื้นที่ปลูกยางพารา** ประกอบด้วย จำนวนพื้นที่และต้นยางที่ปลูก และกรรมสิทธิ์ในที่ดิน

5.4 **การปลูกยางพารา** หมายถึง การปลูกยางพาราของคณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา

5.5 ต้นทุน หมายถึง ต้นทุนทั้งสิ้นที่ใช้ในการปลูกยางพาราของคณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ประกอบด้วย ต้นทุนเริ่มแรกเกี่ยวกับการปลูกยางพารา ต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีด และต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีด

5.6 ผลตอบแทน หมายถึง ผลตอบแทนที่ได้รับจากการปลูกยางพาราของคณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ประกอบด้วย ปริมาณผลผลิต และผลตอบแทนจากการปลูกยางพารา

5.7 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ หมายถึง ปัญหาและอุปสรรคจากการปลูกยางพารา ปัญหาและอุปสรรคจากการจำหน่ายยางพารา และข้อเสนอแนะของคณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา

6. ข้อจำกัดในการศึกษา

6.1 การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาภายใต้ขอบเขต การศึกษาด้านทุนและผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราของคณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวเป็นการศึกษาด้านทุน ผลตอบแทน ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเฉพาะคณะกรรมการดำเนินการ รวมทั้งราคาของต้นทุน และราคาจำหน่ายเป็นราคาในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา เท่านั้น ผลการศึกษาดังกล่าวอาจไม่สามารถนำไปใช้ได้กับคณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง และพื้นที่อื่นๆ

6.2 การศึกษาครั้งนี้ไม่นำค่าที่ดินมาคิดเป็นต้นทุนการปลูกยางพารา ของคณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา เนื่องจากคณะกรรมการดำเนินการทุกรายมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่ใช้ปลูกยางพารา ดังนั้นผู้ศึกษาจึงต้องการทราบข้อมูลต้นทุนเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการปลูกต้นยางเท่านั้น

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 คณะกรรมการดำเนินการทราบถึง ต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกยางพารา สามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการแนะนำ ส่งเสริม สมาชิกสหกรณ์ เพื่อให้การปลูกยางพารามีต้นทุนต่ำ และผลตอบแทนเป็นที่พึงพอใจแก่สมาชิก

7.2 คณะกรรมการดำเนินการทราบถึงปัญหา อุปสรรค จากการปลูกยางพารา สามารถหาแนวทางการแก้ไขปัญหา และอุปสรรคที่เกิดขึ้นของสมาชิกได้

7.3 ส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการแนะนำส่งเสริม รวมทั้งเป็นข้อมูลในการแก้ไขปัญหา และอุปสรรคที่เกิดขึ้นให้กับสมาชิกสหกรณ์ และผู้ที่สนใจปลูกยางพารา

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราของคณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ครั้งนี้ได้้นำแนวคิด ทฤษฎี หลักวิชาการและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการศึกษา ดังนี้

1. บริบทเกี่ยวกับสหกรณ์
2. บริบทเกี่ยวกับสหกรณ์กองทุนสวนยางในจังหวัดยะลา
3. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการปลูกยางพารา
4. แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุน
5. แนวคิดเกี่ยวกับผลตอบแทน
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. บริบทเกี่ยวกับสหกรณ์

1.1 ความหมายของสหกรณ์

กรมส่งเสริมสหกรณ์ (2557) ได้ให้ความหมายว่า สหกรณ์เป็นองค์กรอิสระของบุคคล ซึ่งร่วมกันด้วยความสมัครใจ เพื่อสนองความต้องการและจุดหมายร่วมกันทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยการดำเนินวิสาหกิจที่เป็นเจ้าของร่วมกัน และควบคุมตามแนวทางประชาธิปไตย

1.2 ความสำคัญของสหกรณ์

กรมส่งเสริมสหกรณ์ (2542: 77-78) อธิบายว่า ความสำคัญของสหกรณ์ ดังนี้

1.2.1 ความสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ

1) สหกรณ์สามารถรักษาเสถียรภาพและตรึงราคาสินค้าและบริการในระบบเศรษฐกิจ ในขณะที่เดียวกันก็ช่วยคุ้มครองผลประโยชน์ของเกษตรกรโดยยกระดับราคาสินค้า ผลิตผลการเกษตรให้สูงขึ้น ด้วยวิธีการดำเนินธุรกิจแบบรวมกันขายและสามารถให้บริการสินค้าที่จำเป็นต่อการครองชีพและประกอบอาชีพโดยวิธีการรวมกันซื้อ

2) แก้ไขปัญหาความไม่เป็นธรรมในการกระจายรายได้ โดยสามารถกระจายผลประโยชน์ไปสู่ประชาชน เปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปสามารถมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของและควบคุมธุรกิจการค้าอุตสาหกรรมและบริการของตนเอง ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ จึงตกเป็นของประชาชน ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่อาจหาได้ จากการดำเนินธุรกิจของเอกชน จึงอาจกล่าวได้ว่าสหกรณ์เป็นโอกาสทางธุรกิจเป็นไปได้สำหรับประชาชนสามัญทั่วไป

1.2.2 ความสำคัญในการพัฒนาสังคม

1) ให้โอกาสในการศึกษาแก่ประชาชน ทั้งในด้านวิชาการต่างๆ นอกกระบวนโรงเรียน ตามหลักการสหกรณ์ ที่ให้ความสำคัญในเรื่องนี้ รวมไปถึงจนถึงให้โอกาสในการเรียนรู้ถึงการร่วมกันดำเนินธุรกิจ ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

2) สร้างผู้นำในระดับท้องถิ่น ฝึกหัดให้บุคคลมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม เข้าใจในวิธีการของระบบประชาธิปไตย รู้จักใช้สิทธิ รู้หน้าที่ เป็นแหล่งพัฒนาคนให้เข้าใจในประชาธิปไตย ซึ่งเป็นพื้นฐานที่ดีของการเข้าไปมีส่วนร่วมในการเมืองระดับท้องถิ่นและการปกครองตนเองตามแนวทางของรัฐบาล (ได้แก่ การมีบทบาทในองค์การบริหารส่วนตำบล)

3) เสริมสร้างความเท่าเทียมกัน ด้วยหลักการบริหารที่สมาชิกทุกคนมีสิทธิเสมอกัน

1.3 ประเภทของสหกรณ์

กรมส่งเสริมสหกรณ์ (2557) ปัจจุบันเป็นไปตามกฎกระทรวงกำหนดประเภทสหกรณ์ที่จะรับจดทะเบียน พ.ศ.2548 ณ 29 มิถุนายน 2548 กำหนดไว้ 7 ประเภท คือ สหกรณ์การเกษตร สหกรณ์ประมง สหกรณ์นิคม สหกรณ์ร้านค้า สหกรณ์บริการ สหกรณ์ออมทรัพย์ และสหกรณ์เครดิตยูเนียน ซึ่งสหกรณ์กองทุนสวนยาง เป็นสหกรณ์ที่จดทะเบียนประเภทสหกรณ์การเกษตร

1.4 ลักษณะของสหกรณ์การเกษตร

กรมส่งเสริมสหกรณ์ (2557) ได้อธิบายว่า สหกรณ์การเกษตรเป็นสหกรณ์ที่จัดตั้งขึ้นในหมู่ผู้มีอาชีพทางการเกษตรรวมตัวกันจัดตั้งขึ้น และจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลต่อนายทะเบียนสหกรณ์ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สมาชิกดำเนินกิจกรรมร่วมกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อแก้ไขความเดือดร้อนในการประกอบอาชีพของสมาชิก และช่วยยกระดับฐานะความเป็นอยู่ของสมาชิกให้ดีขึ้น

1.5 วัตถุประสงค์ของสหกรณ์การเกษตร

กรมส่งเสริมสหกรณ์ (2557) ได้อธิบายว่า สหกรณ์การเกษตรดำเนินธุรกิจแบบ อเนกประสงค์ เพื่อส่งเสริมให้สมาชิกดำเนินธุรกิจร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และช่วยเหลือ ส่วนรวม โดยใช้หลักคุณธรรมและจริยธรรมอันดีงามตามพื้นฐานของมนุษย์ เพื่อให้เกิดประโยชน์ แก่สมาชิกและส่วนรวม ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ตามที่กำหนดไว้ใน ข้อบังคับของสหกรณ์

2. บริบทเกี่ยวกับสหกรณ์กองทุนสวนยางในจังหวัดยะลา

กรมส่งเสริมสหกรณ์ (2552) ได้อธิบายว่า สหกรณ์กองทุนสวนยาง เป็นสหกรณ์ ประเภทสหกรณ์การเกษตรที่จัดตั้งขึ้นตามนโยบายของรัฐบาล โดยมีวัตถุประสงค์ให้เกษตรกร ชาวสวนยางรวมกลุ่มในรูปของสหกรณ์ เพื่อรวมกันผลิตยางแผ่นที่มีคุณภาพดีและจัดการด้าน การตลาดเพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรอง อันจะส่งผลให้เกษตรกรชาวสวนยางมีรายได้เพิ่มขึ้น

2.1 จำนวนสหกรณ์กองทุนสวนยางในจังหวัดยะลา

กรมส่งเสริมสหกรณ์ (2558) อธิบายว่า สหกรณ์กองทุนสวนยางในจังหวัดยะลา มี ทั้งหมด 47 สหกรณ์ ประกอบด้วย สหกรณ์ที่ดำเนินการ 20 สหกรณ์และสหกรณ์อยู่ระหว่างการ ชำระบัญชี 27 สหกรณ์ จำแนกตามอำเภอได้ดังนี้

2.1.1 อำเภอรามัน จำนวน 5 สหกรณ์ ได้แก่ สหกรณ์กองทุนสวนยางตะโละกลูปี จำกัด สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านบือของ จำกัด สหกรณ์กองทุนสวนยางวะหัดะห์เกะรอก จำกัด สหกรณ์กองทุนสวนยางมุสลิมบือเล็ง จำกัด และสหกรณ์กองทุนสวนยางหุหยงบาโระ จำกัด

2.1.2 อำเภอกาบัง จำนวน 2 สหกรณ์ ได้แก่ สหกรณ์กองทุนสวนยางความหวัง ใหม่ จำกัด และสหกรณ์กองทุนสวนยางสี่สิบสามัคคี จำกัด

2.1.3 อำเภอบันนังสตา จำนวน 2 สหกรณ์ ได้แก่ สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านตา เนาะปูเต๊ะใน จำกัด และสหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านบันนังบูโบ จำกัด

2.1.4 อำเภอธารโต จำนวน 3 สหกรณ์ ได้แก่ สหกรณ์กองทุนสวนยางธารโต จำกัด สหกรณ์กองทุนสวนยางปะเต็งก้าวหน้า จำกัด และสหกรณ์กองทุนสวนยางหมู่บ้านสันติสุข จำกัด

2.1.5 อำเภอเบตง จำนวน 8 สหกรณ์ ได้แก่ สหกรณ์กองทุนสวนยางจาเราะซุซุ จำกัด สหกรณ์กองทุนสวนยางตาดเนาะ จำกัด สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านบ่อน้ำร้อน จำกัด สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านสุตัน จำกัด สหกรณ์กองทุนสวนยางมงคลยะรม จำกัด สหกรณ์

กองทุนสวนยางอนุสรณ์ จำกัด สหกรณ์ชาวบ้านจุฬาภรณ์พัฒนา 10 จำกัด และสหกรณ์ผู้ผลิตยางพาราเบตง จำกัด

2.2 ข้อมูลทางการเงินที่สำคัญของสหกรณ์กองทุนสวนยางในจังหวัดยะลา

กรมส่งเสริมสหกรณ์ (2558) ได้จัดทำข้อมูลทางการเงินที่สำคัญของสหกรณ์ ณ วันที่ 1 มกราคม 2558 ทั้ง 5 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอรามัน อำเภอกาบัง อำเภอบันนังสตา อำเภอธารโต และอำเภอเบตง ดังตารางที่ 2.1 ถึงตารางที่ 2.5

1) อำเภอรามัน จำนวน 5 สหกรณ์ ดังนี้

ตารางที่ 2.1 ข้อมูลทางการเงินที่สำคัญของสหกรณ์กองทุนสวนยางในอำเภอรามัน

สหกรณ์	สินทรัพย์	หนี้สิน	ทุน	หน่วย : บาท
				กำไร (ขาดทุน)สุทธิ
1.สหกรณ์กองทุนสวนยางตะโละกลูบี จำกัด	426,029.16	663,582.81	-237,553.65	-124,784.28
2.สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านบือของ จำกัด	1,371,664.36	2,322,061.71	-950,397.35	-384,435.45
3.สหกรณ์กองทุนสวนยางมุสลิมบือเล็ง จำกัด	482,016.37	394,788.84	87,227.53	-146,250.4
4.สหกรณ์กองทุนสวนยางวะหัดะห์เกะรอ จำกัด	673,778.49	331,683.45	23,448.28	-23,448.28
5.สหกรณ์กองทุนสวนยางหุหยงบาโระ จำกัด	443,195.06	356,361.26	82,142.93	-58,852.62

2) อำเภอกาบัง จำนวน 2 สหกรณ์ ดังนี้

ตารางที่ 2.2 ข้อมูลทางการเงินที่สำคัญของสหกรณ์กองทุนสวนยางในอำเภอกาบัง

สหกรณ์	สินทรัพย์	หนี้สิน	ทุน	หน่วย : บาท
				กำไร (ขาดทุน)สุทธิ
1.สหกรณ์กองทุนสวนยางความหวังใหม่ จำกัด	462,309.33	144,580.86	317,728.47	18,485.16
2.สหกรณ์กองทุนสวนยางสี่สิบสามัคคี จำกัด			-	-
	3,311,033.32	7,358,249.32	4,047,216.00	222,620.19

3) *อำเภอบันนังสตา* จำนวน 2 สหกรณ์ ดังนี้

ตารางที่ 2.3 ข้อมูลทางการเงินที่สำคัญของสหกรณ์กองทุนสวนยางในอำเภอบันนังสตา

หน่วย : บาท

สหกรณ์	สินทรัพย์	หนี้สิน	ทุน	กำไร (ขาดทุน) สุทธิ
1.สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านตานะปูเต๊ะใน จำกัด	319,767.46	279,759.86	40,007.60	96,974.44
2.สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านบันนังบูโบ จำกัด	1,759,303.77	29,365.21	1,441,750.56	288,188.00

4) *อำเภอธารโต* จำนวน 3 สหกรณ์ ดังนี้

ตารางที่ 2.4 ข้อมูลทางการเงินที่สำคัญของสหกรณ์กองทุนสวนยางในอำเภอธารโต

หน่วย : บาท

สหกรณ์	สินทรัพย์	หนี้สิน	ทุน	กำไร (ขาดทุน) สุทธิ
1.สหกรณ์กองทุนสวนยางธารโต จำกัด	817,739.60	276,668.80	541,070.80	86,710.62
2.สหกรณ์กองทุนสวนยางปะเต็งแก้วหน้า จำกัด	1,924,546.73	20,000.00	1,904,546.73	143,613.93
3.สหกรณ์กองทุนสวนยางหมู่บ้านสันติสุข จำกัด	96,300.49	17,265.83	79,034.66	-98.83

5) *อำเภอเบตง* จำนวน 8 สหกรณ์ ดังนี้

ตารางที่ 2.5 ข้อมูลทางการเงินที่สำคัญของสหกรณ์กองทุนสวนยางในอำเภอเบตง

หน่วย : บาท

สหกรณ์	สินทรัพย์	หนี้สิน	ทุน	กำไร (ขาดทุน) สุทธิ
1.สหกรณ์กองทุนสวนยางจาระาชูชู จำกัด	1,481,723.09	2,216,617.36	734,894.27	124,100.84
2.สหกรณ์กองทุนสวนยางตานะ จำกัด	10,749,432.32	3,315,633.07	7,466,799.25	834,233.70
3.สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านบ่อน้ำร้อน จำกัด	7,815,985.89	2,716,964.13	5,132,956.76	3,416.16
4.สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านสุตัน จำกัด	8,470,058.23	1,188,164.51	7,281,893.72	1,522,402.04

ตารางที่ 2.5 (ต่อ)

หน่วย : บาท

สหกรณ์	สินทรัพย์	หนี้สิน	ทุน	กำไร (ขาดทุน) สุทธิ
5.สหกรณ์กองทุนสวนยางมงคลธรรม จำกัด	9,188,697.86	3,290,884.27	5,897,813.59	1,338,247.51
6.สหกรณ์กองทุนสวนยางอนุสรณ์ จำกัด	592,021.09	140,911.63	451,109.46	128,681.19
7.สหกรณ์ชาวบ้านจุฬารัตน์พัฒนา 10 จำกัด	3,982,671.02	552,392.40	3,430,278.62	389,021.05
8.สหกรณ์ผู้ผลิตยางพาราเบตง จำกัด	6,553,675.94	4,754,221.6	1,799,454.34	79,269.25

2.3 ข้อมูลจำนวนคณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์กองทุนสวนยางในจังหวัดยะลา

กรมส่งเสริมสหกรณ์ (2558) ได้จัดทำข้อมูลกรรมการสหกรณ์ ณ วันที่ 1 มกราคม 2558 ว่า สหกรณ์กองทุนสวนยางในจังหวัดยะลา ปัจจุบันมีสหกรณ์ที่ดำเนินงาน จำนวน 20 สหกรณ์ ซึ่งมีคณะกรรมการดำเนินการรวมทั้งหมด 144 คน จำแนกตามอำเภอ ดังตารางที่ 2.6

ตารางที่ 2.6 จำนวนสหกรณ์และคณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยางในจังหวัดยะลา

อำเภอ	จำนวน (สหกรณ์)	คณะกรรมการดำเนินการ (คน)
1) อำเภอรามัน	5	39
2) อำเภอกาบัง	2	11
3) อำเภอบันนังสตา	2	9
4) อำเภอธารโต	3	19
5) อำเภอเบตง	8	66
รวม	20	144

3. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการปลูกยางพารา

พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. 2503 มาตรา 3 ให้คำนิยาม สวนยาง หมายความว่า ที่ดินปลูกต้นยางมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่าสองไร่ แต่ละไร่มีต้นยางปลูกไม่น้อยกว่าสิบต้น และโดยส่วนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าไร่ละยี่สิบห้าต้น สวนขนาดเล็ก หมายความว่า สวนยางที่มีเนื้อที่ไม่เกินห้าสิบไร่

คลังข้อมูลสารสนเทศระดับภูมิภาค (ภาคใต้, 2558) ได้อธิบาย ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการปลูกยางพารา ประกอบด้วยข้อมูลพันธุ์ยางพาราในภาคใต้ การเตรียมพื้นที่ ระยะเวลาปลูกและการวางแนวปลูก ถูปลูก วัสดุปลูก วิธีปลูก การปลูกซ่อม การตัดแต่งกิ่งยางพารา การปลูกพืชแซมยาง การใส่ปุ๋ย โรคและศัตรูยางพารา การกำจัดวัชพืชในสวนยางพารา การใช้สารเคมีกำจัดพืชสำหรับยางอ่อน การใช้สารเคมีสำหรับสวนยางที่กรี๊ดแล้ว และการกรี๊ดยาง ดังนี้

3.1 พันธุ์ยางพารา

สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร ได้จัดทำคำแนะนำพันธุ์ยางแก่เกษตรกรทุก ๆ 4 ปี โดยใช้ ข้อมูลจากผลงานวิจัยการปรับปรุงพันธุ์ยาง เพื่อแนะนำพันธุ์ยางที่ให้ผลผลิตน้ำยางสูงเป็นหลักตั้งแต่ปี 2504 เป็นต้นมา แต่เนื่องจากปัจจุบัน ไม้ยางพารามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมไม้ ของประเทศ ทำให้เกษตรกรได้รับผลตอบแทนจากผลผลิตเนื้อไม้เพิ่มขึ้น ดังนั้นคำแนะนำพันธุ์ยางปี 2546 สถาบันวิจัยยางจึงได้เปลี่ยนแปลงคำแนะนำจากเดิม โดยแบ่งพันธุ์ยางแนะนำเป็น 3 กลุ่ม คือ พันธุ์ยางที่ให้ผลผลิตน้ำยางสูง พันธุ์ยางที่ให้ผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้สูง และพันธุ์ยางที่ให้ผลผลิตเนื้อ ไม้สูง เพื่อให้เกษตรกรเลือกพันธุ์ได้ตามวัตถุประสงค์ของการปลูก

3.1.1 พันธุ์ยางที่แนะนำให้ปลูก แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มตามวัตถุประสงค์ของการปลูก ดังนี้

กลุ่ม 1 พันธุ์ยางผลผลิตน้ำยางสูง เป็นพันธุ์ที่ให้ผลผลิตน้ำยางสูงเป็นหลัก การเลือกปลูกพันธุ์ยางใน กลุ่มนี้ ควรมุ่งเน้นผลผลิตน้ำยาง

กลุ่ม 2 พันธุ์ยางผลผลิตน้ำยางและเนื้อ ไม้สูง เป็นพันธุ์ที่ให้ทั้งผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้ โดยให้ ผลผลิตน้ำยางสูงและมีการเจริญเติบโตดี ลักษณะลำต้นตรง ให้ปริมาณเนื้อไม้ในส่วนลำต้น สูง

กลุ่ม 3 พันธุ์ยางผลผลิตเนื้อ ไม้สูง เป็นพันธุ์ที่ให้ผลผลิตเนื้อ ไม้สูงเป็นหลัก มีการเจริญเติบโตดีมาก ลักษณะลำต้นตรง ให้ปริมาณเนื้อ ไม้ในส่วนลำต้นสูงมาก ผลผลิตน้ำยางจะอยู่ในระดับต่ำกว่าพันธุ์ยางในกลุ่มที่ 1 และ 2 เหมาะสมสำหรับเป็นพันธุ์ที่จะปลูกเป็นสวนป่าเพื่อการผลิตเนื้อไม้

3.1.2 พันธุ์ยางในแต่ละกลุ่มที่แนะนำ จะแบ่งเป็น 2 ชั้น ตามรายละเอียดของข้อมูล ดังนี้

พันธุ์ยางชั้น 1 แนะนำให้ปลูกโดยไม่จำกัดเนื้อที่ปลูก พันธุ์ยางในชั้นนี้ได้ผ่านการทดลองและศึกษา ลักษณะต่าง ๆ อย่างละเอียด

พันธุ์ยางชั้น 2 แนะนำให้ปลูกโดยจำกัดเนื้อที่ปลูก ปลูกได้ไม่เกินร้อยละ 30 ของเนื้อที่ปลูกยางที่ถือครอง แต่ละพันธุ์ควรปลูกไม่น้อยกว่า 7 ไร่ พันธุ์ยางชั้นนี้อยู่ระหว่างการศึกษาลักษณะบางประการเพิ่มเติม เกษตรกรที่มีความประสงค์จะเลือกปลูกพันธุ์ยางชั้นนี้ ควรรับคำแนะนำจากสถาบันวิจัยยาง

3.1.3 รายละเอียดพันธุ์ยางพาราที่สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางแนะนำ มีรายละเอียดดังนี้

1) กลุ่ม 1 : พันธุ์ยางผลผลิตน้ำยางสูง

(1) ชื่อพันธุ์ : สถาบันวิจัยยาง 251 (RRIT 251)

ก. แม่ – พ่อพันธุ์ ต้นกล้ายางจากแปลงเอกชนในจังหวัดสงขลา

ข. ลักษณะประจำพันธุ์ ใบมีรูปร่างป้อมปลายใบ ขอบใบเป็นคลื่น ใบมีสีเขียว ฉัตรใบมีขนาดใหญ่เป็นรูปกรวย ในช่วงยางอ่อนลำต้นคด แดกกิ่งมากทั้งกิ่งขนาดกลางและขนาดใหญ่ การแตกกิ่งไม่สมดุล ทรงพุ่มมีขนาดใหญ่เป็นรูปกลม เริ่มผลัดใบค่อนข้างช้า

ค. ลักษณะทางการเกษตร ระยะก่อนและระหว่างกรีดยางเติบโตปานกลาง ขนาดลำต้นทั้งแปลงมีความสม่ำเสมอ ทำให้มีจำนวนต้นเปิดกรีดยางได้มาก เปลือกเดิมและเปลือกงอกใหม่หนาปานกลาง ผลผลิตเนื้อยาง 10 ปีกรีดยางเฉลี่ย 457 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี สูงกว่าพันธุ์ RRIM 600 ร้อยละ 57 มีจำนวนต้นเปลือกแห้งน้อย ด้านทานโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทรา โรคราแป้ง โรคใบจุดนูน และโรคราสีชมพูระดับปานกลาง ด้านทานโรคเส้นดำระดับดี และด้านทานลมระดับปานกลาง

ค. ลักษณะดีเด่น ผลผลิตเนื้อยางสูงมาก มีจำนวนต้นเปิดกรีดยางได้มาก ด้านทานโรคเส้นดำในระดับดี มีจำนวนต้นเปลือกแห้งน้อย

ค. ข้อจำกัด/ข้อควรระวัง ในระยะยางอ่อน ต้นยางที่ปลูกในพื้นที่ฝนตกชุก ทั้งในแปลงกิ่งตาและแปลง ปลูกจะอ่อนแอต่อโรคใบจุดนูนมาก

ค. พื้นที่แนะนำ ปลูกได้ในพื้นที่ทั่วไป ยกเว้นพื้นที่ลาดชัน พื้นที่ที่มีหน้าดินตื้น พื้นที่ที่มีระดับน้ำใต้ดินสูง และพื้นที่ลมแรง เนื่องจากทรงพุ่มมีขนาดใหญ่ แดกกิ่งไม่สมดุล

(2) ชื่อพันธุ์ : สถาบันวิจัยยาง 226

ก. แม่ - พ่อพันธุ์ PB 5/51 X RRIM 600

ข. ลักษณะประจำพันธุ์ ใบมีรูปร่างป้อมปลายใบ สีเขียว ฉัตรใบ ลักษณะเป็นรูปกรวย มีขนาดเล็ก ลักษณะลำต้นตรง กิ่งมีขนาดปานกลางและแตกกิ่งเล็กจำนวนมาก ทรงพุ่มมีขนาดปานกลาง เป็นรูปพัด เริ่มผลัดใบเร็ว

ค. ลักษณะทางการเกษตร ระยะก่อนและระหว่างกรีดเจริญเติบโตปานกลาง ความสม่ำเสมอของขนาด ลำต้นทั้งแปลงปานกลาง เปลือกเดิมบาง เปลือกงอกใหม่หนาปานกลาง ผลผลิตเนื้อยาง 8 ปีกรีดเฉลี่ย 346 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี สูงกว่าพันธุ์ RRIM 600 ร้อยละ 37 มีจำนวนต้นเปลือกแห้งน้อย ด้านทานโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทราและโรคเส้นดำระดับดี ด้านทานโรคใบจุดนูนและโรคราสีชมพู ระดับปานกลาง ก่อนข้างอ่อนแอต่อโรคราแป้งและด้านทานลมระดับปานกลาง

ก. ลักษณะดีเด่น ผลผลิตเนื้อยางสูง ด้านทานโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทรา และโรคเส้นดำระดับดี มีจำนวนต้นเปลือกแห้งน้อย

ค. ข้อจำกัด/ข้อควรระวัง ก่อนข้างอ่อนแอต่อโรคราแป้ง

ข. พื้นที่แนะนำ ปลูกได้ในพื้นที่ทั่วไป และสามารถปลูกได้ในพื้นที่ที่มีหน้าดินตื้น พื้นที่ที่มีระดับน้ำใต้ดินสูง

(3) ชื่อพันธุ์ : BPM 24

ก. แม่ - พ่อพันธุ์ GT 1 X AVROS 1734

ข. ลักษณะประจำพันธุ์ ใบมีรูปร่างป้อมกลางใบ สีเขียว ฉัตรใบ ลักษณะเป็นรูปกรวยตัด ลักษณะลำต้นตรง แตกกิ่งมาก กิ่งมีขนาดปานกลาง มีการทิ้งกิ่งน้อย พุ่มใบค่อนข้างทึบ ทรงพุ่มมีขนาดปานกลางเป็นรูปกรวย เริ่มผลัดใบเร็วและทยอยผลัดใบ

ค. ลักษณะทางการเกษตร ระยะก่อนและระหว่างกรีดเจริญเติบโตปานกลาง ความสม่ำเสมอของลำต้น ทั้งแปลงปานกลาง เปลือกเดิมหนามาก เปลือกงอกใหม่หนาปานกลาง เปลือกเรียบและกรีดง่าย ผลผลิตเนื้อยางแห้ง 10 ปี กรีดเฉลี่ย 335 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี สูงกว่าพันธุ์ RRIM 600 ร้อยละ 41 มีจำนวนต้นเปลือกแห้งปานกลาง ด้านทานโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทราและเส้นดำนระดับดี ด้านทานโรคราแป้ง โรคใบจุดนูน และโรคราสีชมพูระดับปานกลาง ด้านทานลมระดับปานกลาง

ก. ลักษณะดีเด่น ผลผลิตเนื้อยางพาราสูงมากในระยะแรกของการเปิดกรีด เปลือกหนา เรียบทำให้ กรีดง่าย ความต้านทานโรคส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี โดยเฉพาะโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทรา และโรคเส้นดำน

ค. **ข้อจำกัด/ข้อควรระวัง** ไม่แนะนำการกรีดที่มีวันกรีดติดต่อกัน เพราะจะทำให้ผลผลิตลดลงและต้นยางพาราแสดงอาการเปลือกแห้งได้ง่าย ในระยะยางอ่อนจะแตกกิ่งเล็กๆ จำนวนมาก ลำต้นและกิ่งจะมีรอยแตกน้ำยางไหล และลักษณะนี้จะปรากฏมากขึ้น เมื่อปลูกในสภาพพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำและมีปริมาณฝนน้อย

ฅ. **พื้นที่แนะนำ** ปลูกได้ในพื้นที่ทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ที่มีการระบาดของโรค ใบร่วงไฟทอปโทราและโรคเส้นดำ และสามารถปลูกได้ใน พื้นที่ลาดชัน พื้นที่ที่มีหน้าดินตื้น พื้นที่ที่มีระดับน้ำใต้ดินสูง

(4) **ชื่อพันธุ์ : RRIM 600**

ก. **แม่ - พ่อพันธุ์** Tjir 1 X PB 86

ข. **ลักษณะประจำพันธุ์** ใบมีรูปร่างป้อมปลายใบ สีเขียวอมเหลือง ลักษณะฉัตรใบเป็นรูปกรวย มีขนาดเล็ก ในระยะ 2 ปีแรกต้นยางจะมีลักษณะลำต้นตรงแต่เรียวย่อย การแตกกิ่งช้า ลักษณะการแตกกิ่งเป็นมุมแหลม กิ่งที่แตกค่อนข้างยาว ทรงพุ่มมีขนาดปานกลางเป็นรูปพัด เริ่มผลัดใบเร็ว

ฅ. **ลักษณะทางการเกษตร** ในระยะก่อนเปิดกรีดและระหว่างกรีด การเจริญเติบโตปานกลาง เปลือกเดิมบาง เปลือกงอกใหม่หนาปานกลาง ผลผลิตระยะแรกอยู่ในระดับปานกลาง แต่จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในปีต่อมาให้ผลผลิตเนื้อยาง 10 ปีกรีดเฉลี่ย 289 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี อ่อนแอมากต่อโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทราและโรคเส้นดำ ด้านทานโรคราแป้งและโรคใบจุดนูนระดับปานกลาง อ่อนแอต่อโรคราสีชมพู ด้านทานลมระดับปานกลาง

ค. **ลักษณะดีเด่น** การปรับตัวและให้ผลผลิตได้ดีในเกือบทุกพื้นที่ ทนทานต่อการกรีดถี่ได้มากกว่าพันธุ์อื่นๆ และมีจำนวนต้นแสดงอาการเปลือกแห้งน้อย

ค. **ข้อจำกัด/ข้อควรระวัง** อ่อนแอมากต่อโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทรา โรคเส้นดำ และอ่อนแอต่อโรคราสีชมพู เปลือกเดิมบาง

ฅ. **พื้นที่แนะนำ** ปลูกได้ในพื้นที่ทั่วไป ยกเว้นในพื้นที่ที่มีโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทรา เส้นดำ และโรคราสีชมพูระบาดรุนแรง พื้นที่ที่มีหน้าดินตื้น และพื้นที่ที่มีระดับน้ำใต้ดินสูง

2) กลุ่ม 2: พันธุ์ยางผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้สูง

(1) **ชื่อพันธุ์ : PB 235**

ก. **แม่ - พ่อพันธุ์** PB5/51 X PB S/78

ข. **ลักษณะประจำพันธุ์** ใบมีรูปร่างป้อมกลางใบ สีเขียว ฉัตรใบลักษณะเป็นรูปกรวย ระยะยางอ่อน แตกกิ่งเร็ว พุ่มใบค่อนข้างทึบ ลักษณะลำต้นตรงดี กิ่งมีขนาดเล็กจำนวนมาก

มาก เมื่ออายุมากขึ้นยิ่งมาก เหลือกิ่งขนาดกลาง 4 ถึง 5 กิ่งในระดับสูง ทำให้พุ่มใบบาง ทรงพุ่มมีขนาดใหญ่เป็นรูปกลม เริ่มผลัดใบช้าและทยอยผลัดใบ

ข. *ลักษณะทางการเกษตร* ในระยะก่อนเปิดกรีดการเจริญเติบโตดีในทุกพื้นที่ และระหว่างกรีด การเจริญเติบโตปานกลาง เปลือกเดิมหนาปานกลาง เปลือกงอกใหม่บาง ผลผลิต เนื้อยาง 10 ปีกรีดเฉลี่ย 330 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี สูงกว่าพันธุ์ RRIM 600 ร้อยละ 37 ในช่วงอายุ 15 ปี และ 20 ปี ให้ผลผลิตเนื้อไม้ส่วนลำต้น 0.30 ลูกบาศก์เมตรต่อต้น และ 0.41 ลูกบาศก์เมตรต่อต้น คิดเป็น 6.75 22.34 และ 28.09 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่ตามลำดับ มีจำนวนต้นเปลือกแห้งค่อนข้างมาก ด้านทานโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทราและโรคเส้นดำระดับปานกลาง อ่อนแอมากต่อโรคราแป้งและโรคใบจุดนูน ด้านทานโรคราสีชมพูระดับดีและด้านทานลมระดับปานกลาง

ค. *ลักษณะดีเด่น* ให้ผลผลิตน้ำยางและเนื้อไม้สูง การเจริญเติบโตดีมากในทุกพื้นที่และด้านทานต่อโรครา สีชมพูระดับดี

ค. *ข้อจำกัด/ข้อควรระวัง* อ่อนแอมากต่อโรคราแป้งและโรคใบจุดนูน ไม่นำกรีดที่มียันกรีดติดต่อกัน เพราะจะทำให้ผลผลิตลดลงและต้นยางแสดงอาการเปลือกแห้งได้ง่าย

ข. *พื้นที่แนะนำ* ปลูกได้ในพื้นที่ทั่วไป ยกเว้นในพื้นที่ลาดชัน พื้นที่ที่มีหน้าดินตื้น และพื้นที่ที่มีระดับน้ำใต้ดินสูง

(2) ชื่อพันธุ์ : PB 255

ก. แม่ - พ่อพันธุ์ PB 5/51 X PB 32/36

ข. *ลักษณะประจำพันธุ์* ใบมีรูปร่างป้อมกลางใบ สีเขียวอ่อน ฉัตรใบลักษณะเป็นรูปครึ่งวงกลม ลักษณะลำต้นตรง ระยะเวลาอ่อนแตกกิ่งเร็ว กิ่งมีขนาดเล็กจำนวนมาก พุ่มใบทึบ ทรงพุ่มมีขนาดใหญ่เป็นรูปกลม เริ่มผลัดใบค่อนข้างช้า

ข. *ลักษณะทางการเกษตร* ในระยะก่อนเปิดกรีดการเจริญเติบโตดี และระหว่างกรีดการเจริญเติบโตปานกลาง เปลือกเดิมและเปลือกงอกใหม่หนา ผลผลิตเนื้อยาง 10 ปีกรีดเฉลี่ย 318 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปีสูงกว่าพันธุ์ RRIM 600 ร้อยละ 46 ในช่วงอายุ 15 ปี และ 20 ปี ให้ผลผลิตเนื้อไม้ส่วนลำต้น 0.28 ลูกบาศก์เมตรต่อต้น และ 0.39 ลูกบาศก์เมตรต่อต้น คิดเป็น 6.26 21.57 และ 27.24 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่ตามลำดับ มีจำนวนต้นเปลือกแห้งปานกลาง อ่อนแอต่อโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทรา โรคใบจุดนูน และโรคราสีชมพู ด้านทานโรคราแป้งและโรคเส้นดำระดับปานกลาง ด้านทานลมระดับค่อนข้างดี

ค. *ลักษณะดีเด่น* ผลผลิตเนื้อยางและเนื้อไม้สูง เปลือกหนานิ่มกรีดง่าย และด้านทานลม ค่อนข้างดี

ค. *ข้อจำกัด/ข้อควรระวัง* อ่อนแอต่อโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทรา โรคใบจุดนูน และโรคราสีชมพู ไม่แนะนำการกรีดที่มีวันกรีดติดต่อกัน เพราะจะทำให้ผลผลิตลดลงและต้นยางแสดงอาการเปลือกแห้งได้ง่าย

ฅ. *พื้นที่แนะนำ* ปลูกได้ในพื้นที่ทั่วไป ทั้งในพื้นที่ลาดชัน พื้นที่ที่มีหน้าดินตื้น และพื้นที่ที่มีระดับน้ำใต้ดินสูง ยกเว้นพื้นที่ที่มีโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทรา ใบจุดนูน และโรคราสีชมพู ระบาดรุนแรง

(3) *ชื่อพันธุ์ : PB 260*

ก. *แม่ - พ่อพันธุ์* PB 5/51 X PB 49

ข. *ลักษณะประจำพันธุ์* ใบมีรูปร่างป้อมปลายใบ สีเขียวเข้ม ฉัตรใบลักษณะเป็นรูปกรวย ลักษณะลำต้นตรง การแตกกิ่งสมคูลยติ กิ่งมีขนาดเล็กจำนวนมาก พุ่มใบทึบ อายุมากกิ่งก้านล่าง ทำให้พุ่มใบค่อนข้างบาง ทรงพุ่มมีขนาดใหญ่เป็นรูปรี เริ่มผลัดใบค่อนข้างช้า

ฅ. *ลักษณะทางการเกษตร* ในระยะก่อนเปิดกรีดการเจริญเติบโตดี และระหว่างกรีดการเจริญเติบโตปานกลาง เปลือกเดิมหนาปานกลาง เปลือกงอกใหม่บาง ผลผลิตเนื้อยาง 10 ปีกรีดเฉลี่ย 322 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี สูงกว่าพันธุ์ RRIM 600 ร้อยละ 32 ในช่วงอายุ 15 ปี และ 20 ปี ให้ผลผลิตเนื้อไม้ส่วนลำต้น 0.26 ลูกบาศก์เมตรต่อตัน และ 0.36 ลูกบาศก์เมตรต่อตัน กิดเป็น 19.90 ลูกบาศก์เมตรต่อตัน และ 25.53 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่ตามลำดับ มีจำนวนต้นเปลือกแห้งปานกลาง ด้านทานโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทรา โรคราแป้ง โรคใบจุดนูนและโรคเส้นดำในระดับปานกลาง ด้านทานดีต่อโรคราสีชมพู ด้านทานต่อลมในระดับค่อนข้างดี

ค. *ลักษณะดีเด่น* ผลผลิตเนื้อยางและเนื้อไม้สูง ด้านทานดีต่อโรคราสีชมพู และด้านทานลมค่อนข้างดี

ค. *ข้อจำกัด/ข้อควรระวัง* ไม่แนะนำการกรีดที่มีวันกรีดติดต่อกัน เพราะจะทำให้ต้นยางแสดงอาการ เปลือกแห้งได้ง่าย

ฅ. *พื้นที่แนะนำ* ปลูกได้ในพื้นที่ทั่วไป

(4) *ชื่อพันธุ์ : RRIC 110*

ก. *แม่ - พ่อพันธุ์* LCB1320 X RRIC 7

ข. *ลักษณะประจำพันธุ์* ใบมีรูปร่างป้อมปลายใบ สีเขียวเข้ม ฉัตรใบลักษณะเป็นรูปกรวย ลักษณะลำต้นตรง ในช่วงยางพาราอ่อนแตกกิ่งขนาดกลางและเล็กจำนวนมาก พุ่มใบทึบ อายุมากกิ่งก้านล่าง เหลือกิ่งขนาดใหญ่ 2 ถึง 3 กิ่ง ทำให้พุ่มใบค่อนข้างบาง ทรงพุ่มมีขนาดใหญ่เป็นรูปพัด เริ่มผลัดใบช้า

ข. ลักษณะทางการเกษตร ในระยะก่อนเปิดกรีดการเจริญเติบโตดีมาก และระหว่างกรีดการเจริญเติบโตปานกลาง เปลือกเดิมนหนาและเปลือกงอกใหม่บาง ผลผลิตเนื้อยาง 10 ปีกรีด เฉลี่ย 324 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี สูงกว่าพันธุ์ RRIM 600 ร้อยละ 27 ในช่วงอายุ 15 ปี และ 20 ปี ให้ผลผลิตเนื้อไม้ส่วนลำต้น 0.29 ลูกบาศก์เมตรต่อต้น และ 0.40 ลูกบาศก์เมตรต่อต้น กิดเป็น 21.86 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่ และ 27.55 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่ตามลำดับ มีจำนวนต้นเปลือกแห้งปานกลาง ด้านทานโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทราระดับดี ด้านทานต่อโรคราแป้ง โรคใบจุดนูน โรคเส้นดำและโรคราสีชมพูในระดับปานกลาง ด้านทานลมในระดับปานกลาง

ค. ลักษณะดีเด่น ผลผลิตเนื้อยางและเนื้อไม้สูง การเจริญเติบโตดีมากในระยะก่อนเปิดกรีดต้นยางทำให้เปิดกรีดได้เร็ว ด้านทานโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทราระดับดี

ค. ข้อจำกัด/ข้อควรระวัง เปลือกบางและน้ำยางเมื่อนำไปทำเป็นยางแผ่นดิบ ลีค่อนข้างคล้ำ

ฅ. พื้นที่แนะนำ ปลูกได้ในพื้นที่ทั่วไป ยกเว้นในพื้นที่ลาดชัน พื้นที่ที่มีหน้าดินตื้น พื้นที่ที่มีระดับน้ำใต้ดินสูงและพื้นที่ลมแรง

3) กลุ่ม 3: พันธุ์ยางผลผลิตเนื้อไม้สูง

(1) ชื่อพันธุ์ : ฉะเชิงเทรา 50

ก. แม่ - พ่อพันธุ์ RRIC 110 ill.

ข. ลักษณะประจำพันธุ์ ใบมีรูปร่างป้อมปลายใบ สีเขียวเข้ม ฉัตรใบลักษณะเป็นรูปกรวย ในช่วงยางอ่อนแตกกิ่งขนาดกลางและเล็กจำนวนมาก การแตกกิ่งอยู่ในระดับสูง ลักษณะการแตกกิ่งสมดุลง รูปทรงลำต้นตรง มีลักษณะกลม ทรงพุ่มขนาดค่อนข้างใหญ่ เริ่มผลัดใบเร็ว

ข. ลักษณะทางการเกษตร การเจริญเติบโตดีมาก ในช่วงอายุ 6 ปี มีปริมาณไม้ในส่วนท่อนซุง 0.11 ลูกบาศก์เมตรต่อต้น กิดเป็น 7.76 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่ ด้านทานโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทรา และโรคราแป้งระดับปานกลาง ด้านทานโรคใบจุดนูนระดับดี

ค. ลักษณะดีเด่น ผลผลิตเนื้อไม้สูง ด้านทานโรคใบจุดนูนระดับดี

ค. พื้นที่แนะนำ ปลูกได้ในพื้นที่ทั่วไป

2) ชื่อพันธุ์ : BPM 1

ก. แม่ - พ่อพันธุ์ AVROS 163 X AVROS 308

ข. ลักษณะประจำพันธุ์ ใบมีรูปร่างป้อมกลางใบ สีเขียวเข้มฉัตรใบลักษณะเป็นรูปครึ่งวงกลม ในช่วงยางอ่อนแตกกิ่งระดับต่ำ การแตกกิ่งสมดุลง กิ่งมีขนาดเล็กจำนวนมาก ทรง

พุ่มเป็นรูปกรวย พุ่มใบทึบ เมื่ออายุมากกิ่งกิ่งเหลือกิ่งขนาดใหญ่ 3 ถึง 5 กิ่งในระดับสูง ทำให้ทรงพุ่มโปร่ง รูปทรงลำต้นตรง มีลักษณะกลม เริ่มผลัดใบเร็ว

ข. *ลักษณะทางการเกษตร* การเจริญเติบโตดีมาก ในช่วงอายุ 6 ปี 15 ปี และ 20 ปี ให้ผลผลิตเนื้อไม้ส่วนลำต้น 0.10 ลูกบาศก์เมตรต่อต้น 0.31 ลูกบาศก์เมตรต่อต้น และ 0.43 ลูกบาศก์เมตรต่อต้น คิดเป็น 7.12 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่ 22.91 ลูกบาศก์ต่อไร่ และ 28.73 ลูกบาศก์เมตรต่อไร่ตามลำดับ ด้านทานโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทราระดับดี ด้านทานต่อโรคราแป้งโรคราใบจุดนูนและโรคราสีชมพูระดับปานกลาง และด้านทานลมในระดับค่อนข้างดี

ค. *ลักษณะดีเด่น* การเจริญเติบโตดีมาก ด้านทานโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทราระดับดี และด้านทานลมในระดับค่อนข้างดี

ค. *พื้นที่แนะนำ* ปลูกได้ในพื้นที่ทั่วไป ยกเว้นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ

3.2 พันธุ์ยางพาราในภาคใต้

ภาคใต้เขตฝั่งตะวันตก ได้แก่จังหวัดระนอง ภูเก็ต พังงา ส่วนใหญ่ของจังหวัดกระบี่ ตอนเหนือของจังหวัดตรัง และทางตอนใต้ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี พื้นที่ในเขตนี้มีปริมาณน้ำฝนระหว่าง 2,000 – 5,000 มิลลิเมตรต่อปี จำนวนวันฝนตก 161 – 227 วันต่อปี อาจจะมีลมแรงที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อต้นยางในบางพื้นที่ของจังหวัดภูเก็ต ดังนั้นปัจจัยสำคัญที่ใช้ในการเลือกพันธุ์ยางเพื่อปลูกใน เขตนี้ คือ โรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทรา โรคเส้นดำ และโรคใบจุดนูนที่โดยส่วนใหญ่เกิดกับต้นยางอายุน้อย

พันธุ์ยางที่แนะนำ กลุ่ม 1 สถาบันวิจัยยาง 251 สถาบันวิจัยยาง 226 BPM 24 กลุ่ม 2 PB 235 PB 260 RRIC110

ภาคใต้เขตตอนกลาง ได้แก่ จังหวัดชุมพร พื้นที่ทางด้านตะวันออกและส่วนกลางของจังหวัด สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ด้านตะวันออกของจังหวัดกระบี่ ตรัง (ยกเว้นทางตอนเหนือ) พัทลุง สงขลา (ยกเว้นบริเวณชายแดนที่ติดต่อกับประเทศมาเลเซีย) พื้นที่ในเขตนี้มีปริมาณน้ำฝน ระหว่าง 1,800 – 2,600 มิลลิเมตรต่อปี จำนวนวันฝนตก 159 – 174 วันต่อปี เป็นเขตที่ไม่มีข้อจำกัด ในการเลือก พันธุ์ยาง สามารถปลูกได้ทุกพันธุ์ที่แนะนำ

ภาคใต้เขตตอนใต้ ได้แก่จังหวัดปัตตานี ยะลา และนราธิวาส (ยกเว้นบริเวณที่อยู่ติดเขต ชายแดนของประเทศมาเลเซีย) พื้นที่ในเขตนี้มีปริมาณน้ำฝน ระหว่าง 2,000 – 3,000 มิลลิเมตรต่อปี จำนวนวันฝนตก 159 – 174 วันต่อปี เขตนี้อาจมีปัญหการระบาดของโรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอป โทรา โรคเส้นดำ และโรคจุดนูนในบางปีที่มีปริมาณน้ำฝนมาก และบางพื้นที่ในจังหวัดยะลา และ นราธิวาสอาจมีปัญหานี้เนื่องจากสภาพลมแรง

พันธุ์ยางที่แนะนำ กลุ่ม 1 สถาบันวิจัยยาง 251 สถาบันวิจัยยาง 226 BPM 24 กลุ่ม 2 PB 235 PB 260 หมายถึง บางพื้นที่ในจังหวัดยะลา และนราธิวาส ที่มีลมแรงไม่ควรปลูกยางพันธุ์ สถาบันวิจัย ยาง 251

ภาคใต้เขตชายแดน ได้แก่ จังหวัดสตูล บางส่วนของจังหวัดสงขลา ยะลา นราธิวาส และบริเวณ ชายแดนที่ติดต่อกับประเทศมาเลเซีย พื้นที่ในเขตนี้มีปริมาณน้ำฝนระหว่าง 2,500 – 3,000 มิลลิเมตรต่อปี จำนวนวันฝนตก 165 – 175 วันต่อปี มีการระบาดของโรคราสีชมพู โรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทรา และโรคเส้นดำ

พันธุ์ยางที่แนะนำ กลุ่ม 1 สถาบันวิจัยยาง 251 BPM 24 RRIC 110 กลุ่ม 2 PB 260 หมายถึง พื้นที่ปลูกจังหวัดยะลา และนราธิวาส ที่มีลมแรงไม่ควรปลูกยางพันธุ์ สถาบันวิจัย ยาง 251 และ RRIC 110

3.3 การเตรียมพื้นที่

สภาพพื้นที่เดิมที่จะใช้สำหรับปลูกยางพาราในแต่ละท้องที่แต่ละแห่ง จะมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะของพื้นที่ และในการเตรียมพื้นที่สำหรับปลูกจึงสามารถทำได้หลายวิธี เช่น ในกรณีที่เป็นสวนยางพาราเก่า พื้นที่ที่มีลักษณะเป็นป่า หรือมีไม้อื่นปลูกรวมอยู่ด้วยการเตรียมพื้นที่นั้นจะต้องโค่นล้มไม้เหล่านี้เสียก่อน ซึ่งการโค่นล้มไม้อาจทำได้โดยใช้แรงงานคน หรือแรงงานเครื่องจักรกล เช่น ใช้เลื่อย ใช้ขวานฟันหรือใช้เลื่อยยนต์ก็ได้ โดยตัดไม้ให้เหลือเฉพาะตอไม้ ให้ความสูงจากพื้นดินประมาณ 50 ถึง 60 เซนติเมตร จากนั้นจะต้องทำการฆ่าตอไม้โดยใช้ยาฆ่าตอไม้ ชนิด 2,4,5-T ในอัตราส่วนสารเคมี 1 ส่วน ผสมน้ำมัน โซล่า 16 ส่วน และใช้ทาตอไม้ในขณะที่ยังมีความสดอยู่ ซึ่งเป็นวิธีการที่จะทำให้ตอไม้ตายและผุสลายเร็วขึ้น หรืออาจใช้รถแทรกเตอร์ไถตอไม้ทั้งหมดก็ได้ วิธีนี้จะถอนรากถอนโคนของไม้ออกได้หมด แต่มีข้อเสียบางประการคือเกิดการสูญเสียน้ำดินมากหลังจากโค่นต้นยางเก่าหรือต้น ไม้อื่นลงหมดแล้ว และจะต้องเก็บไม้ใหญ่ออกจากพื้นที่ จากนั้นเก็บเศษไม้ต่างๆ มารวมกันไว้เป็นกอง จัดเรียงเป็นแนวตามพื้นที่ และตากให้แห้งเพื่อทำแฉกไฟ จากนั้นก็ทำการเผาเศษไม้เหล่านั้น หลังจากเผาเสร็จแล้ว ก็ควรจะรวบรวมปรนที่ยังเผาไหม้ไม่หมดมารวมกันเพื่อเผาไหม้อีกครั้ง และทำการเตรียมพื้นที่สำหรับปลูก โดยการใช้วิธีการไถ จำนวน 2 ครั้ง พรวันดินอีก 1 ครั้ง ส่วนพื้นที่ที่ยังมีตอไม้ยางเก่าหรือตอไม้อื่นอยู่หลงเหลืออยู่ อาจจะทำให้การเตรียมดินสำหรับการปลูกไม่สะดวกมากนัก แต่หากเป็นกรณีที่เป็นพื้นที่ที่จะปลูกมีความลาดเทมาก เช่น พื้นที่บริเวณควนหรือเนิน จะต้องมีการจัดทำพื้นที่เป็นขั้นบันไดหรือทำการด้านดิน เพื่อสกัดกั้นไม่ให้ น้ำฝนชะล้างดินเหล่านั้นให้ไหลตามน้ำ การทำพื้นที่เป็นขั้นบันไดอาจทำเฉพาะในลักษณะของต้นหรือยาวเป็นแนวเดียวกัน หรืออาจจะจะทำพื้นที่ในลักษณะเป็นวงรอบไปตามลักษณะของควนหรือเนินก็ได้ โดยใช้ระดับขนานกับพื้นดิน

และความกว้างของชั้นบันไดอย่างน้อยกว้าง 1.5 เมตร และแต่ละชั้นบันไดก็ใช้วิธีการตัดดินให้มีความลึกและเอียงเข้าไปในทางเป็นเนินดิน โดยให้บริเวณขอบด้านนอกของชั้นบันไดเป็นลักษณะคันดิน มีความสูงประมาณ 30 เซนติเมตร ความกว้าง 60 ถึง 70 เซนติเมตร และระยะห่างระหว่างชั้นบันไดมีความกว้างระหว่าง 8 ถึง 10 เมตร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความลาดชันของควนหรือเนิน หากมีความชันมากระยะระหว่างชั้นบันไดก็ควรจะห่างออกไปด้วย

3.4 ระยะเวลาปลูกและการวางแผนปลูก

การกำหนดระยะเวลาปลูกและการวางแผนปลูกจะต้องพิจารณาถึงสิ่งต่างๆ เช่น พันธุ์ยางพาราที่ใช้ปลูก สภาพพื้นที่ เป็นต้น สำหรับระยะเวลาปลูกในที่ราบ จากการทดลองค้นคว้าพบว่าต้นยางพาราจะเจริญเติบโตได้ดีที่สุดต้องมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 20 ตารางเมตรต่อ 1 ต้น สำหรับการแนะนำเจ้าของสวนยางพาราในเรื่องระยะเวลาปลูกจึงต้องคำนึงถึงเรื่องพื้นที่ที่จะให้ต้นยางพาราดังกล่าวเป็นหลัก ส่วนจะใช้ระยะเท่าใดนั้นขึ้นอยู่กับว่าจะปลูกพืชแซมระหว่างแถวยางหรือไม่

การใช้ระยะระหว่างแถวกว้าง วัชพืชจะมีพื้นที่ในการเจริญเติบโตมากเช่นเดียวกัน ถ้าใช้ระยะระหว่างแถวแคบเกินไปหรือมีระยะน้อยกว่า 2.5 เมตร ต้นยางจะเบียดเสียดกันแย่งธาตุอาหารกันและจะชะงักขึ้นไป เจริญเติบโตทางด้านข้างน้อย ซึ่งทางสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางได้กำหนดระยะเวลาปลูกยางในพื้นที่ราบไว้ดังนี้

ตารางที่ 2.7 ระยะห่างการปลูกยางพารา

ระยะปลูกยาง (เมตร)	จำนวน (ต้นต่อไร่)	หมายเหตุ
3x7	76	ปลูกพืชแซม
2.5x8	76	ปลูกพืชแซม
3x8	67	ปลูกพืชแซม
3.5x7	67	ปลูกพืชแซม
4.6x7	67	ไม่ปลูกพืชแซม

ส่วนการกำหนดแถวหรือการจัดวางแผนปลูกเพื่อให้ได้สวนยางพาราที่มีลักษณะสวยงามเป็นระเบียบ มีขั้นตอนในการจัดวางแผนดังต่อไปนี้

1) กำหนดแถวหลัก การกำหนดแถวหลักควรจะปลูกขวางทิศทางการไหลของน้ำ เพื่อลดการชะล้างหน้าดิน และจะต้องให้ห่างจากแนวสวนยางพาราไม่น้อยกว่า 1.5 เมตร และไม่ควรร

กำหนดแถวหลักไปตามแนวเดียวกับสวนยางพาราเนื่องจากต้นยางพาราที่ปลูกใหม่จะถูกแย่งอาหารและได้รับแสงไม่เพียงพอ

2) จัดตั้งแนวการทำแถวหลัก เมื่อกำหนดแถวหลักว่าจะใช้ในแถวใดแล้ว ก็ทำการวัดระยะจากเขตสวนยางพาราในด้านที่จะเริ่มทำแถวแรกในการปลูกเข้าไปเป็นแนวตั้งฉากเป็นระยะห่างในการปลูก

3.5 ฤดูปลูก

เมื่อเริ่มเข้าฤดูแล้งประมาณเดือนมกราคม ควรจะเตรียมพื้นที่สำหรับปลูกยางพารา โดยเก็บไม้ออกจากบริเวณพื้นที่ให้เรียบร้อย ทำการไถพรวนดินและวางแนวขุดหลุมปลูก หากผสมปุ๋ยอินทรีย์รองก้นหลุมด้วยควรจะทำเนิ่นการให้เสร็จก่อนจะปลูกยางในช่วงฤดูฝน 1 เดือน โดยฤดูฝนจะเริ่มต้นในเดือนพฤษภาคม หากพื้นที่ที่มีความชื้นเพียงพอ ก็จะสามารถปลูกต้นยางชำถุงได้ และการปลูกต้นต่อควรให้มีความชื้นเต็มที่ในขณะที่ปลูกไม่น้อยกว่า 2 เดือน หลังปลูก 15 วัน ถึง 1 เดือน ควรมีการปลูกซ่อม โดยต้องปลูกซ่อมให้เสร็จก่อนจะหมดฤดูฝนอย่างน้อย 2 เดือน เพราะในช่วงกลางฤดูฝน ฝนมักตกทิ้งช่วงทำให้ฝักของเมล็ดยางพาราแห้ง และแตกร่วงหล่น การตกของเมล็ดยางพาราช่วงนี้เรียกว่า เมล็ดยางในปี (เป็นเมล็ดที่สำคัญในการขยายพันธุ์ยางพารา) ประมาณเดือนกรกฎาคมถึงเดือนกันยายน ขึ้นอยู่กับพื้นที่ เมล็ดยางพาราเหล่านี้นำมาปลูกเพื่อทำกล้าสำหรับติดตามแปลงปลูก หรือนำไปทำเป็นวัสดุปลูกขยายพันธุ์ต่อไปก็ได้

3.6 วิธีปลูก

สำหรับการปลูกยางพารา มีวิธีการปลูกหลายวิธีการที่ใช้ได้ผลดีและนิยมนำมาปฏิบัติกัน ได้แก่ วิธีปลูกด้วยเมล็ดแล้วนำมาติดตามในแปลง การปลูกด้วยต้นต่อตา และการปลูกด้วยต้นยางชำในถุง การจะเลือกใช้วิธีการใดในการปลูกยางพารานั้นขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย เช่น ความสะดวก การเจริญเติบโตและความแข็งแรงของต้นยางพารา และเงินทุน เป็นต้น

3.7 การปลูกซ่อม

การปลูกยางพาราไม่ว่าจะใช้วัสดุปลูกชนิดใด ภายหลังจากที่ทำการปลูกไปแล้วย่อมจะมีต้นยางพาราที่แตกต่างกันเสมอ ส่วนจะมีมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น ความสมบูรณ์ของวัสดุที่ใช้ปลูก สภาพภูมิอากาศ ความชำนาญของผู้ปลูก และผลจากการทำลายของโรคและแมลง เป็นต้น โดยจุดประสงค์แล้วการปลูกซ่อมยางพาราก็เพื่อต้องการให้ได้จำนวนต้นยางที่ปลูกมีจำนวนเท่าเดิมและไม่มีหลุมว่าง ซึ่งจะทำให้ได้รับผลผลิตอย่างเต็มที่ อีกประการหนึ่งสิ่งที่จะต้องคำนึงอยู่เสมอในการปลูกซ่อมยางพาราก็คือ การเจริญเติบโตที่สม่ำเสมอของยางพาราเดิมและยางพาราที่ปลูกซ่อมใหม่ ในการปลูกซ่อมเพื่อให้ได้ตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวจึงต้องพิจารณาใช้วัสดุปลูกซ่อมอย่างเหมาะสม การจะใช้วัสดุปลูกซ่อมชนิดใด เช่น ต้นต่อตา ต้นติดตา

หรือต้นยางชำถุง ต้องขึ้นอยู่กับขนาดของต้นยางพาราในแปลงปลูกในระยะนั้นๆ ตลอดจนช่วงระยะเวลาที่จะทำการปลูกซ่อมด้วย ดังนี้

ตารางที่ 2.8 วิธีการปลูกซ่อมยางพารา

วิธีการปลูก	กำหนดเวลาปลูกซ่อม	วัสดุที่ใช้ปลูกซ่อม
1. ปลูกยางด้วยวิธีติดตา ในแปลง	15 วันหลังจากปลูก	เมล็ดดงอก
	1-2 เดือนหลังจากปลูก	เมล็ดดงอก ต้นกล้า 2 ใบ
	หลังจากติดต้น	ต้นตอตา
	10-12 เดือนหลังติดต้น	ยางชำถุง ต้นติดตาขนาดเล็ก
	20-22 เดือนหลังติดต้น	ต้นติดตาขนาดใหญ่
2. ปลูกด้วยต้นตอตา	1-2 เดือนหลังปลูก	ต้นตอตา
3. ยางชำถุงพลาสติก	1-2 เดือนหลังปลูก	ยางชำถุงพลาสติกขนาดเล็ก
	1 ปีหลังจากปลูก	ยางชำถุงขนาดใหญ่
	2 ปีหลังจากปลูก	ต้นติดตาขนาดเล็ก
		ต้นติดตาขนาดใหญ่

ที่มา: กรมวิชาการเกษตร, 2553

3.8 การตัดแต่งกิ่งยางพารา

วัตถุประสงค์ที่สำคัญในการตัดแต่งกิ่งยางพาราก็เพื่อต้องการให้ยางมีการเจริญเติบโตอย่างสมบูรณ์ ได้รูปทรงที่เหมาะสม ทั้งลำต้นและบริเวณทรงพุ่ม การตัดแต่งกิ่งบริเวณลำต้นกลมตรง ไม่มีปุ่มปม ทำให้ง่ายต่อการกรีดและเพิ่มพื้นที่การกรีดให้สูงขึ้น ส่วนการตัดแต่งกิ่งบริเวณทรงพุ่มใบให้บางลง การต้านทานลมมีน้อย และยังช่วยแก้ ปัญหาเกี่ยวกับการเกิดโรคต่างๆ เช่น โรคเปลือกเน่า โรคราสีชมพู เป็นต้น ส่วนขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติในการตัดแต่งกิ่งยางจะเน้นหนักอยู่ 2 ส่วนคือ

3.8.1 การตัดแต่งกิ่งบริเวณลำต้น

ในการปฏิบัติเดิมที่เคยปฏิบัติกันมานั้น การตัดแต่งกิ่งบริเวณลำต้นมักจะตัดกิ่งหรือแขนงออกจากลำต้นให้หมดในระยะสูงจากพื้นดิน จำนวน 2 เมตร ซึ่งการตัดแต่งกิ่งดังกล่าวส่งผลต้นยางพาราแตกกิ่งสูงขึ้น และเจริญเติบโตได้ช้า จึงได้มีการตัดแต่งแบบใหม่ขึ้น เรียกว่า Progersive Pruning หรือ Delay Pruning โดยมุ่งหวังที่จะได้รับประโยชน์จากกิ่งแขนงให้มากที่สุด

ก่อนที่จะถูกตัดทิ้ง เพื่อชะลอความสูงและเพิ่มขนาดของลำต้นให้มากขึ้น ซึ่งวิธีดังกล่าวมีขั้นตอนการปฏิบัติดังนี้

- 1) ตัดกิ่งแขนงที่เกิดจากต้นตอเดิมออกจากต้นให้หมด โดยเฉพาะในยางพาราที่ปลูกด้วยต้นตอตาหรือปลูกโดยวิธีติดตาในแปลง
- 2) กิ่งที่แตกออกจากลำต้นในระยะจากโคนต้นสูงขึ้นมา 30 เซนติเมตร หากมีกิ่งที่มีฉัตรใบ 2 ถึง 3 ฉัตร หรือกิ่งที่เจริญดีกว่ายอดก็ทำการตัดออกให้หมด
- 3) ต้นที่มีลำต้นสูง 1.8 ถึง 2 เมตร หากยังไม่แตกกิ่งจะต้องสร้างทรงพุ่มโดยวิธีสอดยางหรือครอบยางและตัดกิ่งที่ไม่สมบูรณ์ออก
- 4) เมื่อกิ่งแขนงที่ระดับ 1.3 ถึง 1.2 เมตร มีฉัตรใบ 3 ถึง 4 ฉัตร ให้เลือกตัดกิ่งแขนงที่ต่ำกว่า 1.3 เมตรออก โดยเลือกตัดกิ่งที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางโตเท่ากับครึ่งหนึ่งของลำต้น
- 5) ตัดกิ่งแขนงที่เจริญ 6 ถึง 8 ฉัตร ตรงระดับ 0.9 ถึง 1.3 เมตรออกจากต้น หากเป็นต้นที่แตกกิ่งระดับ 1.8 ถึง 2 เมตร โดยให้ช่วยสร้างทรงพุ่มโดยวิธีควั่นลำต้น
- 6) เมื่อยางพาราอายุได้ 2 ปี ทำการตัดทุกกิ่งที่อยู่ต่ำกว่า 1.7 เมตรออกจากต้น

3.8.2 การตัดแต่งกิ่งบริเวณทรงพุ่ม

- 1) เมื่อต้นยางอายุ 2 ถึง 3 ปี จะต้องสังเกตและตัดกิ่งแขนงที่แตกจำนวนมากออกจากลำต้น เพื่อให้พุ่มใบโปร่งลดแรงปะทะลม
- 2) กิ่งที่แตกออกเป็นคาบ จะมีขนาดไม่เท่ากันและทำให้น้ำหนักของกิ่งไม่สมดุลกัน ให้ทำการตัดกิ่งขนาดเล็กออกจากลำต้น
- 3) เมื่อยางอายุ 3 ถึง 5 ปี จะต้องเลือกตัดกิ่งออกจากลำต้นอีก เมื่อมีทรงพุ่มใบหนาเกินไป แต่ไม่ควรจะตัดยอดเพราะจะทำให้ยอดแตกกิ่งออกมามาก

3.9 การปลูกพืชแซมยาง

การปลูกพืชแซมยาง เป็นการใช้น้ำที่สวนยางพาราในขณะที่ยางพารายังมีอายุไม่มากนักก่อให้เกิดประโยชน์สวนยางพาราเอง ทั้งยังเป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่เจ้าของสวนในระยะ 3 ปีแรก ในขณะที่ยางพารายังมีอายุไม่มากนักด้วย แต่การปลูกพืชแซมหากไม่พิจารณาอย่างถี่ถ้วนอาจเป็นผลเสียต่อต้นยางพาราที่ปลูกได้ จึงจำเป็นต้องระมัดระวังเป็นอย่างมาก ดังนั้นในการปลูกพืชแซมจึงมีข้อที่จะต้องพิจารณาดังนี้

3.9.1 ควรเป็นพืชล้มลุกที่มีอายุสั้น เช่น ข้าวไร่ ข้าวโพด พืชตระกูลถั่ว เป็นต้น หรือพืชล้มลุกที่มีอายุมากกว่า 1 ปี เช่น สับปะรด กล้าย มะละกอ เป็นต้น

3.9.2 ไม่ควรปลูกพืชแซมยางติดต่อกันนานเกินกว่า 3 ปี เพราะเมื่อเข้าสู่ปีที่ 4 ต้นยางจะมีร่มเงามากและจะปกคลุมพืชแซมที่ปลูกไว้ ส่งผลให้ผลผลิตของพืชแซมต่ำลง

3.9.3 พืชแซมที่ปลูก การปลูกจะต้องมีระยะห่างจากแถวข้างไม่น้อยกว่า 1 เมตร โดยปกติควรปลูกห่างจากแถวข้างในระยะ 1 เมตร รวมทั้งครึ่งหนึ่งของระยะปลูกพืชแซมของพืชนั้นๆ

3.9.4 ควรมีการใส่ปุ๋ยให้กับพืชแซมข้างด้วย เพื่อเป็นการเพิ่มผลผลิตของพืชแซมข้าง และเพื่อต้นยางพาราจะได้ไม่แย่งปุ๋ย และปุ๋ยก็ยังมีประโยชน์สำหรับต้นยางโดยตรงด้วย

3.9.5 สภาพของดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ไม่ควรปลูกพืชแซมข้างเพราะจะต้องใส่ปุ๋ยมาก และอาจไม่คุ้มทุน และหากไม่ใส่ปุ๋ยเลยหรือใส่น้อยเกินไป พืชแซมก็จะไปแย่งปุ๋ยยางพาราในสภาพดังกล่าว ดังนั้นจึงควรปลูกพืชคลุมตระกูลถั่วจะดีกว่า

3.9.6 การปลูกพืชแซมข้างเป็นระบบหมุนเวียน เพื่อป้องกันโรคและแมลงระบาด นอกจากนี้การปลูกพืชแซมสลับกับการปลูกพืชตระกูลถั่ว ยังช่วยในการตรึงไนโตรเจนจากอากาศตลอดจนเศษซากพืชตระกูลถั่วที่ปลูกเหลือยังใช้ประโยชน์โดยตรงต่อต้นยางด้วย

3.9.7 การใช้แรงงานในการปลูกพืชแซมข้าง ควรเป็นแรงงานที่ไม่ต้องจ้างหรือควรจะเป็นแรงงานในครอบครัว โดยเฉพาะสวนยางพาราขนาดเล็ก เพื่อเป็นการลดต้นทุนในการผลิต

3.9.8 สวนยางพาราที่ต้องการจะปลูกพืชแซมข้าง ควรใช้ระยะระหว่างแถวยางพาราให้กว้าง ประมาณ 7.8 เมตร แต่ต้องมีจำนวนต้นยางพาราไม่ต่ำกว่า 64 ต้นต่อไร่

3.9.9 หลังจากการปลูกพืชแซมข้างแล้ว ควรปลูกพืชคลุมทันทีเพื่อป้องกันการลุกลามของวัชพืชและเพื่อเป็นการรักษาความชื้นในดิน

3.9.10 พืชที่ไม่แนะนำให้เกษตรกรปลูกเป็นพืชแซมในสวนยางคือ มันสำปะหลัง

3.10 การใส่ปุ๋ย

3.10.1 สูตรปุ๋ย

สูตรปุ๋ยสำหรับยางพาราที่กรมวิชาการเกษตรแนะนำให้ใช้ในปัจจุบันมีจำนวน 6 สูตร ซึ่งแต่ละสูตรจะเหมาะสมกับเนื้อดิน และอายุของต้นยางพาราแตกต่างกัน ดังแสดงไว้ในตาราง

ตารางที่ 2.9 สูตรปุ๋ยที่มีความเหมาะสมกับเนื้อดินและอายุของต้นยาง

ปุ๋ยสูตรที่	สูตรปุ๋ยเม็ด	สูตรปุ๋ยผสม	ชนิดของดิน	อายุของต้นยาง
1	18-10-6	8-14-3	ดินร่วน	2-41 เดือน
2	18-4-5	13-9-4	ดินร่วน	47-71 เดือน
3	16-8-14	8-13-7	ดินทราย	2-41 เดือน
4	14-4-19	11-10-7	ดินทราย	47-71 เดือน
5	-	15-0-18	ดินทุกชนิด	ต้นยางหลังจากเปิดกรีดซึ่งเคยปลูกพืชคลุมดิน และใส่ปุ๋ยฟอสเฟต บำรุงพืชคลุมดิน
6	15-7-18	12-5-14	ดินทุกชนิด	ต้นยางหลังเปิดกรีด ซึ่งไม่เคยปลูกพืชคลุมดินมาก่อน

ที่มา: กรมวิชาการเกษตร, 2553

3.10.2 วิธีการใส่ปุ๋ย

วิธีการใส่ปุ๋ยที่ดี จะต้องเป็นวิธีที่ง่ายและสะดวกในการปฏิบัติ และเมื่อใส่ปุ๋ยแล้วพืชสามารถดูดปุ๋ยไปใช้ประโยชน์ได้มากที่สุด โดยมีวิธีการใส่ปุ๋ยดังนี้

- 1) ใส่รองพื้น นิยมใช้ปุ๋ยร็อคฟอสเฟต ซึ่งเป็นปุ๋ยที่เคลื่อนไหวได้ยากเพราะถูกตรึงด้วยแร่ธาตุต่างๆ ในดิน โดยคลุกเคล้าปุ๋ยกับดินแล้วใส่ลงในหลุมก่อนปลูกยาง
- 2) ใส่แบบหว่าน เป็นการหว่านปุ๋ยให้ทั่วบริเวณที่ต้องการใส่ปุ๋ย เหมาะสำหรับใช้กับพื้นที่ที่เป็นที่ราบ และมีการกำจัดพืชด้วยสารเคมีเพราะเศษซากพืชที่เหลือ จะช่วยป้องกันการชะล้างปุ๋ยในช่วงที่มีฝนตก แต่หากเป็นที่ราบที่กำจัดพืชด้วยวิธีถากควรรไถคราดเพื่อให้ปุ๋ยเข้ากับดินด้วย และเพื่อป้องกันน้ำฝนชะล้างปุ๋ย
- 3) ใส่แบบเป็นแถบ เป็นการใส่ปุ๋ยโดยการ โรยเป็นแถบไปตามแนวแถวของต้นยางพาราที่อยู่ในร่องที่เขาะไว้ จากนั้นจึงทำการกลบ วิธีนี้จะใช้กับต้นยางพาราที่มีอายุ 17 เดือนขึ้นไป และยังเหมาะสำหรับพื้นที่ที่มีความลาดเทเล็กน้อยหรือพื้นที่ทำขึ้นบันได้ด้วย
- 4) ใส่แบบเป็นหลุม เป็นการใส่ปุ๋ยโดยการขุดหลุมบริเวณรอบโคนหรือสองข้างของต้นยางประมาณ 2 ถึง 4 หลุมต่อต้น แล้วใส่ปุ๋ยลงในหลุมแล้วทำการกลบให้เรียบร้อย เหมาะสำหรับพื้นที่ที่ลาดเทและไม่ได้ทำขึ้นบันได้

นอกจากปัจจัยดังกล่าวข้างต้นแล้ว สิ่งที่ต้องคำนึงในการใส่ปุ๋ยให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ก็คือควรใส่ปุ๋ยในขณะที่ดินมีความชุ่มชื้นเพียงพอ และหลีกเลี่ยงการใส่ปุ๋ยในช่วงที่มีอากาศแห้งแล้งหรือฝนตกชุกมากเกินไป นอกจากนี้ควรจะทำจัดวัชพืชก่อนใส่ปุ๋ยทุกครั้ง หากต้องการให้ต้นยางพาราสมบูรณ์ แข็งแรง เจริญเติบโตดี สามารถเปิดกรีดได้เร็ว และให้ผลผลิตสูงอย่างสม่ำเสมอติดต่อกันเป็นระยะเวลาอันยาวนาน จะต้องมีการใส่ปุ๋ยให้กับต้นยางพาราอย่างสม่ำเสมอ ตั้งแต่เริ่มต้นปลูกไปจนถึงก่อนโค่นต้นยาง 3 ถึง 5 ปี โดยปฏิบัติให้ถูกต้องเหมาะสมตามหลักการที่กล่าวมาแล้ว

3.11 โรคและศัตรูยางพารา

ยางพารา เป็นพืชยืนต้นที่เกษตรกรจำเป็นต้องดูแลรักษาให้มีอายุอย่างน้อย 25-30 ปี จึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่เกษตรกรจะต้องประสบปัญหาเรื่องโรคระบาดในระยะใดระยะหนึ่งของการทำสวนยาง โรคยางพาราที่พบในประเทศไทยเกิดขึ้นได้ทุกระยะการเจริญเติบโต และทุกส่วนของต้นยางแม้ว่ายางพาราจะมีโรคระบาดอยู่หลายชนิด และพันธุ์ยางที่นิยมปลูกในปัจจุบันจะอ่อนแอต่อโรคที่สำคัญแต่ความรุนแรงและความสำคัญทางเศรษฐกิจของโรคขึ้นอยู่กับความแข็งแรงตามธรรมชาติของต้นยางซึ่งมีสภาพภูมิอากาศและการปฏิบัติดูแลรักษาของเกษตรกรเป็นปัจจัยส่งเสริมหรือจำกัดโรคยางพาราที่ระบาดในประเทศไทยส่วนใหญ่มีสาเหตุจากเชื้อรา ซึ่งสามารถจำแนกตามส่วนต่างๆของต้นยางที่ถูกเชื้อเข้าทำลาย ได้แก่ โรคใบ โรคกิ่งก้านและลำต้น และโรคราก

3.11.1 โรคราแป้ง (Powdery mildew)

- 1) สาเหตุ เกิดจากเชื้อรา
- 2) ลักษณะอาการ ใบอ่อนร่วง ใบที่ไม่ร่วง แผ่นใบจะมีแผลขนาดไม่แน่นอนมีปุย เชื้อราสีขาวเทาปกคลุมอยู่ ต่อมาแผลจะเป็นรอยด่าง สีเหลืองซีดและกลายเป็นสีน้ำตาล ดอกยางมีปุย เชื้อราปกคลุมก่อนที่จะดำ แล้วร่วง
- 3) การแพร่ระบาด ระบาดมากในพื้นที่ที่สภาพแวดล้อมกลางวันร้อน กลางคืนเย็นและชื้น ตอนเช้ามีหมอก พบในช่วงที่ต้นยางผลิใบใหม่
- 4) การป้องกันกำจัด ปลูกยางพันธุ์ต้านทานโรค หากระบาดฉีดพ่นด้วยสารเคมี

3.11.2 โรคใบจุดนูน (Colletotrichum leaf spot)

- 1) สาเหตุ เกิดจากเชื้อรา *Colletotrichum gloeosporioides* (Penz.) Sacc.
- 2) ลักษณะอาการ ใบอ่อนที่ถูกเชื้อเข้าทำลาย ปลายใบจะบิดงอ เห็นเน่าดำ และหลุดร่วง ในระยะใบเพสลาด ใบบางส่วนอาจบิดงอและ พบจุดแผลสีน้ำตาล ขอบแผลสีเหลือง

ขนาดประมาณ 1-2 มม. เมื่อใบมีอายุมากขึ้น เนื้อตรงกลางแผลอาจทะลุเป็นรู ถ้าระบาดรุนแรงอาจพบแผลบนกิ่งอ่อนหรือยอดอ่อน และทำให้เกิดอาการตายจากยอดได้

3) การแพร่ระบาด ระบาดรุนแรงกับยางที่แตกใบอ่อน ในช่วงที่ฝนตกชุก ความชื้นสูง เชื้อแพร่ระบาดโดยน้ำฝน ลมและแมลง

4) พืชอาศัย ส้ม กล้วย มะละกอ ชา กาแฟ โกโก้ อาโวคาโด

5) การป้องกันกำจัด ต้นยางที่มีอายุน้อยกว่า 2 ปี ใช้สารเคมีพ่นบนใบยางเมื่อเริ่มพบการระบาด

3.11.3 โรคใบจุดก้างปลา (*Corynespora leaf*)

1) สาเหตุ เกิดจากเชื้อรา *Corynespora cassiicola* (Burk. & Curt.) Wei.

2) ลักษณะอาการ ใบอ่อนแสดงอาการเป็นแผลจุดกลม ขอบแผลสีน้ำตาลดำ กลางแผลสีซีดหรือเทา ถ้ารุนแรงใบจะบิดงอและร่วง ระยะใบ เพสลาดแผลจะกลมทึบสีน้ำตาลหรือดำ ขอบแผลสีเหลืองและขยายลุกลามเข้าไปตามเส้นใบ ทำให้แผลมีลักษณะคล้ายก้างปลา เนื้อเยื่อบริเวณรอยแผลมีสีเหลืองถึงน้ำตาลและใบร่วงในที่สุด

ถ้าเชื้อเข้าทำลายส่วนของก้านใบ กิ่งแขนงและลำต้นที่เป็นสีเขียว จะเป็นแผลสีดำมีลักษณะยาวรี เนื้อเยื่อตรงกลางแผลบวมลง ถ้าอากาศเหมาะสมจะขยายขนาดและลุกลาม ทำให้กิ่งหรือยอดที่เป็นโรคแห้งตาย

3) การแพร่ระบาด เชื้อราแพร่ระบาดโดยลมและฝน โรคระบาดรุนแรงในสภาพอากาศร้อนและมีความชื้นสูง

4) พืชอาศัย มีมากกว่า 80 ชนิด ยกตัวอย่างเช่น งาม ถั่วเหลือง ถั่วเขียว ฝ้าย ยาสูบ มะละกอ แดงโม มะเขือเทศ ผักกาดหอม สระแหน่ พริกเขียว หนุ่ยยาง และพืชคลุมตระกูลถั่ว

5) การป้องกันกำจัด

(1) ไม่ควรปลูกพืชอาศัยของเชื้อราเป็นพืชแซมยาง

(2) ต้นยางที่มีอายุน้อยกว่า 2 ปี ใช้สารเคมีพ่นพุ่มใบเมื่อเริ่มพบอาการของโรค

3.11.4 โรคใบจุดตานก (*Bird's eye spot*)

1) สาเหตุ เกิดจากเชื้อรา *Drechslera* (*Helminthosporium*) *heveae* (Petch)

M.B. Ellis

2) ลักษณะอาการ เชื้อเข้าทำลายระยะใบอ่อนมาก แผลหักงอเน่าดำและร่วง เหลือแต่ยอดที่บวมโต ใบยางอายุมากจะปรากฏจุดก่อน ข้างกลม ขอบแผลสีน้ำตาลล้อมรอบซึ่งโปร่งแสง ถ้าเชื้อเข้าทำลายระยะใบแก่จะเป็นรอยจุดสีน้ำตาลเท่านั้น

3) การแพร่ระบาด ระบาดรุนแรงในแปลงกล้าข้างที่ปลูกในดินทรายหรือดินที่อุดมสมบูรณ์ต่ำ แพร่ระบาดโดยลม ฝนหรือการสัมผัสโรค

4) การป้องกันกำจัด

- (1) หลีกเลี่ยงการปลูกต้นกล้าข้างในดินทราย
- (2) ใช้ปุ๋ยอินทรีย์หรือปุ๋ยคอกปรับสภาพดินให้อุ้มน้ำได้
- (3) ใช้สารเคมีพ่นใบยางเมื่อพบอาการของโรค

3.11.5 โรคใบร่วงที่เกิดจากเชื้อไฟทอปโทรา (*Phytophthora leaf fall*)

1) สาเหตุ เกิดจากเชื้อรา *Phytophthora botryosa* chee, *P. palmivora* (Butl.) Butl., *P. nicotianae* Van Breda de Haan var. *parasitica* (Dastur) Waterhouse

2) ลักษณะอาการ ก้านใบเป็นรอยชำสีน้ำตาลเข้มถึงดำตามความยาวของก้านใบ แผลบริเวณทางเข้าของเชื้อมีหยดน้ำขนาดเล็กๆ เกาะติดอยู่ เมื่อสะบัดใบเบาๆ ใบย่อยจะหลุดทันที ต่างจากการร่วงตามธรรมชาติ ซึ่งเมื่อสะบัดใบย่อยจะไม่ร่วง บางครั้งแผ่นใบอาจเป็นแผลสีน้ำตาลเข้มถึงดำ ช้ำน้ำ ขนาดแผลไม่แน่นอน หากเข้าทำลายฝักยางจะทำให้เน่า อาจพบเชื้อราสีขาวเจริญปกคลุม ฝักไม่แตกและไม่ร่วงหล่นตามธรรมชาติ กลายเป็นแหล่งสะสมเชื้อต่อไป

3) การแพร่ระบาด ระบาดโดยน้ำฝน ลม ความรุนแรงขึ้นอยู่กับปริมาณน้ำฝนและจำนวนวันฝนตก เชื้อต้องการน้ำเพื่อการขยายพันธุ์ จึงระบาดได้ดีในสภาพอากาศเย็น ฝนตกชุก ความชื้นสูงอย่างน้อย 4 วัน โดยมีแสงแดดน้อยกว่า 3 ชั่วโมงต่อวัน

4) พืชอาศัย ส้ม ทุเรียน พริกไทย ปาล์ม โกโก้

5) การป้องกันกำจัด

- (1) ไม่ควรปลูกพืชอาศัยเป็นพืชแซมยาง
- (2) กำจัดวัชพืชและตัดแต่งกิ่งในสวนยางให้อากาศถ่ายเทสะดวก เพื่อลดความชื้น
- (3) หากระบาดกับต้นยางอายุน้อยกว่า 2 ปี ป้องกันกำจัดโดยพ่นสารเคมี
- (4) ต้นยางใหญ่ที่เป็นโรครุนแรงจนใบร่วงหมดต้น ให้หยุดกรีดยางและบำรุงต้นให้สมบูรณ์

3.11.6 โรคเส้นดำ (*Black stripe*)

1) สาเหตุ เกิดจากเชื้อรา *Phytophthora botryosa* chee, *P. palmivora* (Butl.) Butl.

2) **ลักษณะอาการ** เหนือรอยกรีดเป็นรอยชำ ต่อมาเป็นรอยบวมสีดำหรือสีน้ำตาลดำตามแนวยาวของลำต้น เมื่อเดือนเปลือกบริเวณรอยบวมสีดำ จะเห็นลายเส้นสีดำบนเนื้อไม้ และอาจลุกลามลงใต้รอยกรีด ถ้าอาการรุนแรง เปลือกบริเวณที่เป็นโรคปริเน่า มีน้ำยางไหล เปลือกเน่าหลุดออกมา ถ้าเชื้อเข้าทำลายไม่รุนแรง เปลือกงอกใหม่จะเป็นปุ่มปม

3) **การแพร่ระบาด** เชื้อบนฝักและใบที่เป็นโรคถูกชะล้างโดยน้ำฝนลงมาที่หน้ากรีด พบระบาดรุนแรงเมื่อกรีดยางติดต่อกันในฤดูฝนโดยไม่มี การป้องกันรักษาหน้ากรีด โดยเฉพาะเมื่อความชื้นสูงกว่า 90% หน้ากรีดจะเปียกอยู่ตลอดเวลา เหมาะต่อการขยายพันธุ์ของเชื้อ

4) **พืชอาศัย** เชื้อรา *P.palmivora* สามารถเข้าทำลายพืชอื่นได้หลายชนิด เช่น มะละกอ แดงโม ส้ม ทูเรียน พริกไทย โกโก้ มะพร้าว ยาสูบ ส่วนเชื้อรา *P.botryosa* สามารถเข้าทำลาย ทูเรียน ส้ม และกล้วยไม้ได้

5) การป้องกันกำจัด

- (1) ไม่ควรปลูกพืชอาศัยเป็นพืชแซมยาง
- (2) หลีกเลี่ยงการเปิดกรีดยางในฤดูฝน ในพื้นที่ที่มีโรครบาดรุนแรง
- (3) ระยะเวลาที่มีโรคใบร่วงระบาดใช้สารเคมีป้องกันโรคที่หน้ากรีด
- (4) ถ้าพบอาการที่หน้ากรีด ต้องฉีดส่วนที่เป็นโรคออกก่อนแล้วทาด้วยสารเคมี

3.11.7 โรคราสีชมพู (Pink disease)

- 1) **สาเหตุ** เกิดจากเชื้อรา *Corticium salmonicolor* Berk. & Br.
- 2) **ลักษณะอาการ** เริ่มแรกเปลือกบริเวณคาคบ กิ่งก้าน ลำต้น บริเวณที่ถูกทำลายจะเป็นรอยปริมีน้ำยางไหลติดอยู่ตามเปลือก เมื่ออากาศชื้นจะเห็นเส้นใยสีขาวที่เปลือกยาง แผลจะขยายเป็นบริเวณกว้างออกไป เมื่อเชื้อเจริญเต็มที่จะมองเห็นเป็นสีชมพู ซึ่งเป็นระยะที่เชื้อเจริญเข้าไปในเปลือกและลุกลามไปยังลำต้น ทำให้เปลือกแตก และกะเทาะออก น้ำยางไหลออกมา จับตามกิ่งก้านและลำต้นเป็นทางเมื่อน้ำยางแห้งจะมีราดำเข้าจับเป็นทางสีดำ ใต้บริเวณแผลจะมีการแตกกิ่งใหม่ขึ้นมากมาย ใบยางเปลี่ยนเป็นสีเหลือง เกิดอาการตายจากยอด เมื่อสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสม เชื้อราจะพักตัว สีชมพูที่เคยปรากฏจะ ชีดลงจนเป็นสีขาว เมื่อถึงฤดูฝนปีถัดไปจะเริ่มลุกลามต่อไป

3) **การแพร่ระบาด** ระบาดรุนแรงในสภาพอากาศชุ่มชื้น มีปริมาณน้ำฝนสูง เมื่ออากาศแห้งเชื้อราจะพักตัวและเจริญลุกลามต่อไปในฤดูฝนปี ถัดไป เชื้อแพร่กระจายโดยลมและฝน

4) **พืชอาศัย** กาแฟ โกโก้ ชา มะม่วง ขนุน ทูเรียน เงาะ

5) การป้องกันกำจัด

- (1) ตัดแต่งกิ่งก้านและกำจัดวัชพืชในสวนยางให้โล่งเตียน เพื่อลดความชื้นและความรุนแรงของโรค
- (2) ไม่ควรปลูกพืชอาศัยเป็นพีชร่วมหรือพีชแซมยาง
- (3) ต้นยางอายุน้อยถ้าเป็น โรครุนแรงถึงกิ่งแห้งตายและมีกิ่งใหม่งอกได้ รอยแผล ควรตัดแต่งแห้งตายทิ้ง โดยตัดให้ต่ำกว่ารอยแผลประมาณ 2-3 นิ้ว แล้วทาด้วยสารเคมีเคลือบบาดแผล
- (4) ต้นยางที่ยังไม่เปิดกรีด เมื่อเป็นโรคแนะนำให้ใช้สารเคมีบอร์โดมิกซ์เจอร์ (bordeaux mixture) ที่มีอัตราส่วนผสมจุนสีหนัก 120 กรัม ปูนขาวหนัก 240 กรัม (ถ้าเป็นปูนเผาใหม่ใช้ประมาณ 150 กรัม) ผสมน้ำ 10 ลิตร โดยผสมใหม่ๆ ทาบริเวณที่เป็นโรค ไม่แนะนำให้ใช้กับต้นยางที่เปิดกรีดแล้ว เนื่องจากสารทองแดงที่เป็นส่วนผสมของบอร์โดมิกซ์เจอร์ จะไหลลงไปผสมกับน้ำยางที่กรีดได้ ทำให้คุณภาพน้ำยางเสื่อมลง
- (5) เมื่อตรวจพบต้นที่เป็นโรคให้ขูดเปลือกบริเวณเป็นแผลออกก่อนแล้วทาด้วยสารเคมี

3.11.8 โรคลำต้นเน่าของยางชำถุง (*Twig rot of polybagrubber*)

- 1) สาเหตุ เกิดจากเชื้อรา *Phytophthora nicotianae* Van Breda de Haan var. *parasitica* (Dastur) Waterhouse, *P. palmivora* (Butl.) Butl.
- 2) ลักษณะอาการ เชื้อราทำลายกิ่งแขนงที่แตกออกจากตาของยางพันธุ์ดี เกิดรอยแผลสีน้ำตาลเข้มหรือดำซำเป็นรูปยาวรีไปตามความยาวของ ลำต้น และขยายลุกลามไปรอบต้น ทำให้กิ่งแขนงเหี่ยวแห้งตาย
- 3) การแพร่ระบาด ระบาดรุนแรงในแปลงกล้ายางที่ปลูกในดินทรายหรือดินที่อุดมสมบูรณ์ต่ำ แพร่ระบาดโดยลม ฝนหรือการสัมผัสโรค
- 4) การป้องกันกำจัด
 - (1) ไม่ควรนำดินชำถุงหรือดินบริเวณที่เคยมีการระบาดของโรคมาใช้ซ้ำ
 - (2) ปรับสภาพเรือนเพาะชำยางชำถุงไม่ให้แน่นทึบเกินไป อากาศถ่ายเทได้สะดวก
 - (3) ให้พบต้นยางเป็นโรคให้ตัดส่วนที่เป็นโรคออกหรือแยกออกจากแปลงเพาะชำมาทำลาย
 - (4) กรณีพบโรคระบาดใช้สารเคมีฉีดพ่นเพื่อช่วยควบคุมโรค

3.11.9 โรครากขาว (*disease white root*)

- 1) สาเหตุ เกิดจากเชื้อรา *Rigidoporus lignosus* (Klotzsch) Imazeki
- 2) ลักษณะอาการ เชื้อโรคสามารถเข้าทำลายต้นยางได้ทุกระยะการเจริญเติบโต ตั้งแต่อายุ 1 ปีขึ้นไป เมื่อระบบรากถูกทำลายจะแสดงอาการให้เห็นที่ทรงพุ่ม ซึ่งเป็นระยะที่รุนแรงและไม่สามารถรักษาได้ บริเวณรากที่ถูกเชื้อเข้าทำลายจะปรากฏเส้นใยราสีขาวเจริญแตกสาขาปกคลุม เกาะติดแน่นกับผิวยาง เมื่อเส้นใยอายุมากขึ้นจะกลายเป็นเส้นกลมมนสีเหลืองซีด เนื้อไม้ของรากที่เป็นโรคในระยะแรกจะแข็งกระด้างเป็นสีน้ำตาลซีดในระยะรุนแรงจะกลายเป็นสีครีม ถ้าอยู่ในที่ชื้นแฉะจะอ่อนนิ่ม ดอกเห็ดมีลักษณะเป็นแผ่นครึ่งวงกลมแผ่นเดียวหรือซ้อนกันเป็นชั้นๆ ผิวด้านบนเป็นสีเหลืองส้ม โดยมีสีเข้มอ่อนเรียงสลับกันเป็นวง ผิวด้านล่างเป็นสีส้มแดงหรือสีน้ำตาล ขอบดอกเห็ดเป็นสีขาว
- 3) การแพร่ระบาด ระบาดรวดเร็วในช่วงฤดูฝนซึ่งมีฝนตกชุก ความชื้นสูง
- 4) พืชอาศัย พุเรียน ขนุน จำปาตะ มังคุด มะพร้าว ไม้ ส้ม โกโก้ ชา กาแฟ เนียงนก พริกไทย พริกชี้หนู น้อยหน่า มันสำปะหลัง สะเดาบ้าน สะเดาเทียม ทัง มะเขือ เปราะ กระทกรก มันเทศ ลองกอง

3.11.10 โรครากแดง (*Red root disease*)

- 1) สาเหตุ เกิดจากเชื้อรา *Ganoderma pseudoferreum* (Wakef) Over & Steinm
- 2) ลักษณะอาการ มักพบการระบาดในสวนยางที่มีตอและรากไม้ใหญ่ๆ ฝังลึกลงในดิน เชื้อราเจริญเติบโตค่อนข้างช้า จึงมักพบกับต้นยางที่กรีดแล้วเป็นส่วนใหญ่ ต้นที่ถูกเชื้อเข้าทำลายจะแสดงอาการที่ทรงพุ่มเช่นเดียวกับโรครากขาว ส่วนรากที่ถูกเชื้อเข้าทำลายจะถูกปกคลุมด้วยเส้นใยสีน้ำตาลแดง ส่วนปลายของเชื้อราที่กำลังเจริญจะเป็นสีขาวครีม ลักษณะเส้นใยแก่จะจับกันเป็นแผ่นสีน้ำตาลแดงเป็นมันวาวเห็นได้ชัดเจนเมื่อล้างน้ำ รากมีลักษณะขรุขระ เนื่องจากมีก้อนดิน หิน เกาะติดอยู่ เนื้อไม้ของรากเป็นสีน้ำตาลซีดและเป็นสีเนื้อในเวลาต่อมา วงปีของเนื้อไม้จะหลุดแยกออกจากกันได้ง่าย ดอกเห็ดเป็นแผ่นแข็งด้านบนเป็นรอยย่นสีน้ำตาลแดงเข้ม ด้านล่างเป็นสีซีดๆ ขอบดอกเป็นสีขาวครีม
- 3) การแพร่ระบาด ระบาดรวดเร็วในช่วงที่ฝนตกชุก ความชื้นสูง
- 4) พืชอาศัย พุเรียน ขนุน จำปาตะ สัก สะเดาบ้าน ทัง โกโก้ กาแฟ ชา เงาะ พืชตระกูลถั่ว ลองกอง สะตอ

3.11.11 โรครากน้ำตาล (*Brown root disease*)

- 1) สาเหตุ เกิดจากเชื้อรา *Phellinus noxius* (Corner) G.H. Cunn

2) *ลักษณะอาการ* มักพบกับต้นยางที่หักโค่น อาการสังเกตจากทรงพุ่มมีลักษณะเหมือนโรครากขาวและโรครากแดง แยกชนิดโรคได้จากบริเวณรากที่ถูกทำลาย จะปรากฏเส้นใยสีน้ำตาลปนเหลือง เป็นขุยเหมือนกำมะหยี่ ปกคลุมผิวรากและเกาะยึดดินทรายไว้ ทำให้รากมีลักษณะขรุขระ เส้นใยเมื่อแฉะจะเป็นสีน้ำตาลดำ เนื้อไม้ในระยะแรกจะเป็นสีน้ำตาลซีด ต่อมาเป็นสีน้ำตาลเป็นเส้นเคียวลายสลับฟันปลาอยู่ในเนื้อไม้ รากที่เป็นโรคนานาน เมื่อตัดตามขวางจะเห็นสายเส้นใยที่แทรกในเนื้อไม้มีลักษณะคล้ายรังผึ้ง เนื้อไม้จะเบาและแห้ง ดอกเห็ดเป็นแผ่นหนาแข็ง ลักษณะครึ่งวงกลมค่อนข้างเล็ก ผิวด้านบนเป็นรอยขุ่นเป็นวงสีน้ำตาลเข้ม ผิวด้านล่างเป็นสีเทา

3) *การแพร่ระบาด* ระบาดรวดเร็วในช่วงฤดูฝนซึ่งมีฝนตกชุก ความชื้นสูง

4) *พืชอาศัย* ทุเรียน มังคุด ลองกอง สละ สะเดาบ้าน มะฮอกกานี สัก ปาล์ม น้ำ โกงโก้ ส้ม กาแฟ เงาะ

5) *การป้องกันกำจัด*

(1) เตรียมพื้นที่ปลูกให้ปลอดโรค โดยการขุดทำลายตออย่างเก่า ซึ่งเป็นแหล่งสะสมโรคออกให้หมด

(2) ในแหล่งที่มีโรคระบาด หลังการเตรียมดินควรปลูกพืชคลุมดินตระกูลถั่วเพื่อปรับสภาพดิน

(3) หลังปลูกยาง 1 ปี ตรวจสอบต้นที่เป็นโรคราก เมื่อพบขุดทำลายเสียแล้วป้องกันโรคต้นข้างเคียงด้วยสารเคมี

(4) ต้นยางที่เป็นโรคหากอายุมากกว่า 3 ปีขึ้นไป ขุดครอบต้น (กว้าง 30 ซม. ลึก 60 ซม.) เพื่อป้องกันรากข้างเคียงที่ปนโรคราก

(5) ไม่ควรปลูกพืชร่วมหรือพืชแซมที่เป็นพืชอาศัยของเชื้อโรค

(6) ใช้สารเคมีสำหรับรักษาต้นที่เป็นโรคเพียงเล็กน้อย และใช้กับต้นข้างเคียงที่เป็นโรค

3.11.12 โรคราใบจุดตานก (*Bird's eye spot*)

1) *สาเหตุ* เกิดจากเชื้อรา *Drechslera (Helminthosporium) heveae* (Petch) M.B. Ellis

2) *ลักษณะอาการ* เชื้อเข้าทำลายระยะใบอ่อนมาก แผลหงิกงอเน่าดำและร่วง เหลือแต่ยอดที่บวมโต ใบยางอายุมากจะปรากฏจุดก่อน ข้างกลม ขอบแผลสีน้ำตาลล้อมรอบซึ่งโปร่งแสง ถ้าเชื้อเข้าทำลายระยะใบแก่จะเป็นรอยจุดสีน้ำตาลเท่านั้น

3) *การแพร่ระบาด* ระบาดรุนแรงในแปลงกล้ายางที่ปลูกในดินทรายหรือดินที่อุดมสมบูรณ์ต่ำ แพร่ระบาดโดยลม ฝนหรือการสัมผัสโรค

4) การป้องกันกำจัด

- (1) หลีกเลี่ยงการปลูกต้นกล้วยในดินทราย
- (2) ใช้ปุ๋ยอินทรีย์หรือปุ๋ยคอกปรับสภาพดินให้อุ้มน้ำได้
- (3) ใช้สารเคมีพ่นใบยางเมื่อพบอาการของโรค

3.11.13 อาการเปลือกแห้ง (Tapping panel dryness)

1) สาเหตุ ยังไม่ทราบสาเหตุที่แน่นอนแต่มีรายงานว่า เป็นความผิดปกติทางสรีรวิทยาของต้นยางที่ถูกชักนำโดยหลายปัจจัย อาทิ การใช้ระบบกรีดหักโหม การใช้สารเคมีเร่งน้ำยาง ความผิดปกติของพันธุ์ และสภาพแวดล้อม

2) ลักษณะอาการ น้ำยางจางลง หลังกรีดแล้วน้ำยางแห้งเป็นจุดๆ และยกออกจากกันเป็นชั้นๆ ถ้ายังกรีดต่อเปลือกยางจะแห้งสนิท เปลือกใต้รอยกรีดแตก ขยายบริเวณจนถึงพื้นดินและหลุดออก

3) การป้องกันกำจัด

- (1) หากเริ่มแสดงอาการให้หยุดกรีดทันที อย่างน้อย 6-12 เดือน หรือจนกว่าน้ำยางจะไหลเป็นปกติ
- (2) ใส่ปุ๋ยบำรุงต้นยางตามคำแนะนำของสถาบันวิจัยยางปีละ 2 ครั้ง
- (3) ใช้ระบบกรีดที่เหมาะสมกับพันธุ์ยางและไม่กรีดหักโหมติดต่อกันนานๆ
- (4) ไม่ควรใช้สารเคมีเร่งน้ำยางสำหรับสวนยางที่พบอาการเปลือกแห้ง

3.11.14 อาการตายจากยอด (Die back)

1) สาเหตุ

(1) อากาศแห้งแล้งจัดเป็นเวลานานติดต่อกัน ทำให้ดินบริเวณรอบๆ รากขาดน้ำ หรือในดินทรายจัดซึ่งมีลักษณะไม่อู้มน้ำ

(2) การมีแผ่นหินดานหรือโครงสร้างคล้ายหินดานอยู่ใต้พื้นดินระดับสูงกว่า 1 เมตรขึ้นมา

(3) เชื้อสาเหตุโรคบางชนิดเข้าทำลาย เช่น โรคนิวตริคูลิน โรคราแป้ง โรคนิวตริคูลิน

(4) สารเคมีตกค้างในดิน เช่น สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช การใส่ปุ๋ยมากเกินไป

2) ลักษณะอาการ ใบอ่อนเริ่มเหี่ยวและแห้งจากปลายกิ่งหรือปลายยอด ลูกกลมเข้าหาส่วนโคนทีละน้อย ถ้าอาการเป็นไปอย่างช้าๆ ส่วนของกิ่งหรือลำต้นที่ยังไม่ตายจะ

แตกแขนงใหม่ เพื่อเจริญเติบโตต่อไป แต่ถ้าอาการแห้งตายเป็นไปอย่างรวดเร็ว จะแห้งตายตลอด ต้นในระยะเวลาอันสั้น เปลือกก่อนออกจากเนื้อไม้ มองเห็นเชื้อราสีดำหรือขาวเกิดขึ้นบริเวณด้านในของเปลือก

3) การป้องกันกำจัด

- (1) ตัดกิ่งหรือยอดส่วนที่แห้งออก โดยตัดให้ต่ำลงมา 1-2 นิ้ว แล้วทาแผลด้วยสารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อรา
- (2) บำรุงรักษาต้นยางให้สมบูรณ์อยู่เสมอ
- (3) พยายามแก้ไขสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม เช่น ความแห้งแล้งให้รดน้ำตามความจำเป็น หรือใช้วัสดุคลุมดินรอบโคนต้น
- (4) ถ้าเกิดโรคระบาดให้ทำการรักษาตามคำแนะนำ
- (5) การใช้ปุ๋ยและสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช ควรปฏิบัติตามคำแนะนำอย่างเคร่งครัด

3.11.15 อาการที่เกิดจากฟ้าผ่า (D lightning strike)

1) ลักษณะอาการ พบได้ทุกระยะการเจริญเติบโต ต้นที่ถูกทำลายจะรวมกันเป็นกลุ่ม อาจเป็น 5-6 ต้น หรือหลายสิบต้น อาการจะปรากฏทันทีโดยที่มีใบสีเขียวร่วงเหลือแต่ก้านใบติดอยู่ ลำต้นอาจปริ เปลือกแตก น้ำยางไหล เมื่อเดือนเปลือกออก พบว่าเนื้อเยื่อส่วนที่เป็นท่อน้ำท่ออาหารเป็นสีน้ำตาลเหมือนสีชอคโกแลต ต่อมาเป็นสีม่วงอย่างรวดเร็ว และเป็นสีดำในที่สุด บริเวณลำต้นอาจพบแผลเน่าเป็นแผ่นๆ ซึ่งทำให้เข้าใจว่าเกิดจากเชื้อรา แผลเน่าจะเกิดทุกแห่งบนลำต้น ขนาดแผล 2-3 ตารางนิ้ว มีของเหลวสีม่วงไหลออกมา ถ้าตัดแผ่นเน่าออกดูจะเห็นชั้นใต้เปลือกแทนที่จะเป็นสีครีมกลับเป็นสีคล้ายเหลืองนึ่งซึ่งจะมีสีม่วงแดงใน 2-3 วัน บริเวณโคนต้นส่วนที่ติดกับพื้นดินยังสดอยู่

2) การกำจัด

- (1) ขุดต้นที่ตายออก
- (2) ต้นที่ถูกทำลายบางส่วนให้ตัดส่วนที่แห้งออก แล้วทาด้วยสารกำจัดเชื้อรา

3.11.16 หนอนทราย (Cockchafers)

หนอนทราย เป็นตัวหนอนของด้วงปีกแข็งชนิดหนึ่งซึ่งเป็นศัตรูกัดกินและทำลายรากยาง ทำให้ต้นยางตายเป็นหย่อมๆ

1) ลักษณะและวงจรชีวิต ตัวเมียวางไข่ในสวนยางอาจเป็นฟองเดี่ยวๆ หรือเป็นกลุ่มก้อน และฟักเป็นตัวหนอนในอีก 2-3 สัปดาห์ต่อมา ตัวหนอนมีสีขาว รูปร่างงอเหมือนตัว C ลำตัวยาว 3-5 ซม. อาศัยอยู่ในดิน กินอินทรีย์วัตถุและรากพืชเป็นอาหาร เมื่อเจริญเต็มที่แล้วจึงขุด

ดินเป็นโพรงลึกลงไปและสร้างผนังหนาห่อหุ้มตัวเพื่อเข้าดักแด้ ตัวเต็มวัยเป็นแมลงปีกแข็งขนาดใหญ่ ตัวอ้วนป้อมและสั้น ลำตัวยาว 3-5 ซม. กลางวันหลบซ่อนในดิน ออกบินหากินช่วงพลบค่ำ

2) *การทำลาย* กินรากยางในระยะต้นเล็กอายุ 6-12 เดือน ทำให้ต้นยางมีอาการใบเหลืองและเหี่ยวแห้งตาย มักพบในสวนยางที่ปลูกทดแทน ตัวหนอนจะอาศัยอยู่ที่รากของตออย่างเก่า และออกมากัดกินรากยางอ่อนและพีชร่วม พีชแซมชนิดอื่นๆ ที่อยู่ในแปลงยาง เช่น สับประรด หวาย ทองกอก ทูเรียน มังคุด เนียงนก มะฮอกกานี รวมทั้งหญ้าคา ยังไม่พบความเสียหายในต้นยางที่อายุมาก แต่พบว่าตออย่างเก่าที่อยู่ในสวนยางจะเป็นแหล่งอาศัยและเป็นแหล่งอาหารของแมลงชนิดนี้ เป็นอย่างดี

3) *การแพร่ระบาด* ระบาดในช่วงเดือนตุลาคม - ธันวาคม พบระบาดในพื้นที่ที่ดินเป็นดินร่วนปนทราย

4) *การป้องกันกำจัด*

(1) ดักจับตัวเต็มวัยช่วงเดือนมีนาคม - พฤษภาคม ด้วยกับดักแสงไฟหรือตาข่ายในช่วงพลบค่ำ จะช่วยลดปริมาณแมลงได้เป็นอย่างดี

(2) ปลูกตะไคร้เพื่อล่อตัวหนอนให้ออกมาแล้วนำไปทำลาย

(3) ใช้สารเคมีราครอบโคนต้นยางและตออย่างเก่าแล้วกลบดิน

3.11.17 *ปลวก (Termites)*

ในสวนยางมีปลวกอาศัยอยู่หลายชนิด ส่วนใหญ่กัดกินรากพีชที่ตายแล้วเป็นอาหารและให้ประโยชน์ ในการให้อินทรีย์วัตถุแก่ดิน มีเพียงชนิดเดียวที่ทำลายต้นยางสด คือ *Coptotermes curvignathus*

1) *ลักษณะและวงชีวิต* ปลวกเป็นแมลงสร้างรังอยู่ในดิน มีชีวิตรวมกันอยู่เป็นสังคม มีรูปร่างต่างกันไปตามวรรณะ ปลวกที่ทำลายต้นยาง เป็นวรรณะนักรบ สังเกตได้จากกรามที่มีขนาดใหญ่ เมื่อใช้กรามจับสิ่งของจะจับของเหลวคล้ายน้ำนมออกมาจากส่วนหัวตอนหน้าทันที ปลวกแต่ละรังมีจำนวนนับพันนับหมื่นตัว โดยฟักออกจากไข่และเจริญเป็นตัวเต็มวัย โดยการเปลี่ยนรูปร่างที่ละน้อย โดยไม่ผ่านดักแด้

2) *การทำลาย* ต้นยางที่ถูกทำลายส่วนมากจะมีอาการใบเหลืองเหมือนโรคราก ทำลายลำต้นยางได้ทุกระยะ โดยการกัดกินรากและโคนต้น ต้นยางที่ปลูกใหม่จะถูกทำลายอย่างรวดเร็ว ต้นยางใหญ่ที่ถูกทำลายจะไม่สามารถมองเห็นลักษณะการทำลายจากภายนอกได้เลย จนกระทั่งต้นยางโคนล้มเพราะถูกลมพัดแรงหรือต้องขุดรากขึ้นดูจึงจะเห็นโพรงปลวกที่โคนราก

3) *การแพร่ระบาด* พบมากในพื้นที่ดินเป็นลูกรัง

4) การป้องกันกำจัด ทำได้ยากเนื่องปลวกมีชีวิตร่วมกันแบบสังคมและอาศัยอยู่ที่ดิน วิธีจะป้องกันกำจัดได้ก็โดยใช้สารเคมีที่เป็นของเหลว ราครอบโคนต้น เพื่อให้ซึมลงไปตามรากโดยการขุดดินเป็นร่องแคบๆ ที่โคนต้น เพื่อป้องกันไม่ให้สารเคมีซึมขยายออกไปมากเกินไป

3.11.18 เพลี้ยหอย (Scale insects)

เพลี้ยหอยที่พบบนต้นยางมี 2 จำพวก คือ พวกที่ไม่มีเกราะหุ้มตัว และพวกที่มีเกราะหุ้มตัว เพลี้ยทำลายต้นยาง โดยการดูดกินน้ำเลี้ยงตรงส่วนที่เป็นสีเขียว ทำให้ต้นยางชะงักการเจริญเติบโต มักพบในเรือนเพาะชำหรือบนต้นยางอ่อน

1) ลักษณะและวงชีวิต ตัวอ่อนเมื่อเริ่มออกจากไข่จะมีขาสามารถเคลื่อนที่ได้ แต่หลังจากลอกคราบแล้วขาจะหายไป เมื่อเริ่มเจาะดูดน้ำเลี้ยงจะไม่เคลื่อนที่ พร้อมสร้างเกราะหุ้มตัวเอง ที่พบบนต้นยางเป็นตัวเมียที่สร้างเกราะหนาไว้ป้องกันตัวและอยู่กับที่ตลอดไป เกราะจะมีขนาด 3-5 มม. สีน้ำตาลแก่ ตัวผู้ไม่มีปากดูด ขนาดเล็กกว่าตัวเมียมีปีกและบินได้

2) การทำลาย ส่วนของกิ่งก้านที่ถูกเพลี้ยหอยดูดกินจะเหี่ยวดำ และมีซากเพลี้ยหอยเกาะกิ่งก้านที่มันเกาะ ต่อมากิ่งก้านนั้นจะแห้งตาย ถ้ามีจำนวนมากจะลุกลามไปส่วนอื่น

3) การแพร่ระบาด ช่วงอากาศแห้งแล้ง

4) การป้องกันกำจัด

(1) โดยธรรมชาติเพลี้ยหอยจะถูกศัตรูธรรมชาติ เช่น แมลงและรา เข้าทำลายไข่และตัวอ่อนของมัน

(2) ใช้สารเคมี

3.12 การกำจัดวัชพืชในสวนยางพารา ทำได้ 3 วิธี คือ

3.12.1 ใช้จอบตากหรือแทรกเตอร์ไถ วิธีนี้เกษตรกรนิยมใช้มากแต่มีข้อเสียคือจะกระทบกระเทือนต่อราก ทำให้ต้นยางชะงักการเจริญเติบโต

3.12.2 ใช้วิธีปลูกพืชคลุมดิน โดยนำเมล็ดพืชคลุมดินแต่ละชนิดมาผสมกันแล้วนำไปปลูกโดยใช้เมล็ดพืชคลุมดินในอัตรา 1 กิโลกรัมต่อพื้นที่ปลูกยาง 1 ไร่ ยกเว้นในท้องที่แห้งแล้งใช้อัตรา 1.5 กิโลกรัมต่อไร่

3.12.3 การใช้สารเคมี เป็นวิธีที่ให้ผลดี ประหยัดแรงงาน และเวลา นิยมใช้กับต้นยางที่มีอายุ 1 ปีขึ้นไป หรือต้นยางที่มีเปลือกบริเวณโคนต้นเป็นสีน้ำตาลสูงจากพื้นดินมากกว่า 75 เซนติเมตรไปแล้ว ส่วนต้นยางที่มีเปลือกบริเวณโคนต้นเป็นสีน้ำตาลสูงจากพื้นดินน้อยกว่า 75 เซนติเมตรไม่ควรใช้วิธีนี้

3.13 การใช้สารเคมีกำจัดพืชสำหรับยางอ่อน

3.13.1 การปลูกยางโดยใช้ต้นตอตาหรือยางชำถุง จะใช้สารเคมีกำจัดวัชพืชในแถว ยางได้อย่างปลอดภัยต่อเมื่อดันยางมีเปลือกสีน้ำตาลที่บริเวณ โคนต้นสูงจากพื้นดิน 75 เซนติเมตร สารเคมีที่ใช้ในสวนยางอ่อนมีอยู่หลายสูตร แต่จะแนะนำเฉพาะบางสูตรที่หาได้ง่าย เช่น

1) สูตรที่ 1 ใช้พาราควอท 80 กรัม (เนื้อสารบริสุทธิ์) ผสมน้ำ 50 ลิตรต่อพื้นที่ 1 ไร่ ระวังอย่าให้สารเคมีถูกใบหรือส่วนที่เป็นสีเขียวของต้น สูตรนี้จะเหมาะกับต้นยางที่มีอายุตั้งแต่ 2 เดือนขึ้นไป สามารถคุมวัชพืชได้นาน 3-5 สัปดาห์โดยหลังจากพ่นสารเคมีแล้วภายใน 2-3 ชั่วโมง จะต้องไม่มีฝนตก การใช้สารเคมีจึงจะได้ผลสมบูรณ์

2) สูตรที่ 2 ใช้ดาลาพอน 800 กรัม (เนื้อสารบริสุทธิ์) ผสมน้ำ 50 ลิตรต่อพื้นที่ 1 ไร่ ฉีดพ่น และหลังจากนั้นอีก 21 วัน ให้พ่นซ้ำด้วยพาราควอท 40 กรัม (เนื้อสารบริสุทธิ์) ผสมน้ำ 50 ลิตรต่อพื้นที่ 1 ไร่ อีกครั้งหนึ่ง สูตรนี้เหมาะกับต้นยางที่มีอายุตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป โดยส่วนใหญ่จะใช้กำจัดวัชพืชพวกใบเลี้ยงเดี่ยว

3) สูตรที่ 3 ใช้พาราควอท 60 กรัม (เนื้อสารบริสุทธิ์) และ 2,4-ดี 150 กรัม (เนื้อสารบริสุทธิ์) ผสมน้ำ 50 ลิตรต่อพื้นที่ 1 ไร่ สูตรนี้จะเหมาะกับต้นยางที่มีอายุตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่จะใช้กำจัดวัชพืชพวกใบเลี้ยงคู่ รวมทั้งพืชคลุมที่เลื้อยเข้าไปพันต้นยาง

4) สูตรที่ 4 ใช้ไกลโฟเสท 205 กรัม (เนื้อสารบริสุทธิ์) ผสมน้ำ 50 ลิตรต่อพื้นที่ 1 ไร่ สามารถกำจัดวัชพืชได้หลายชนิดโดยไม่มีพิษตกค้างในดิน สามารถคุมวัชพืชได้นาน 2 เดือน สูตรนี้เหมาะกับต้นยางที่มีอายุตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไป โดยหลังจากพ่นสารเคมีแล้วภายใน 6 ชั่วโมง จะต้องไม่มีฝนตก การใช้สารเคมีจึงจะได้ผลสมบูรณ์

3.14 การใช้สารเคมีสำหรับสวนยางที่กรีดแล้ว

3.14.1 การกำจัดพืชทั่วไป ใช้พาราควอท 80 กรัม (เนื้อสารบริสุทธิ์) ผสมน้ำ 50 ลิตรฉีดพ่นในพื้นที่ 1 ไร่ โดยใช้หัวฉีดสี่เหลี่ยม

3.14.2 การกำจัดหญ้าคา การใช้สารเคมีกำจัดหญ้านับว่าเป็นวิธีที่ประหยัดค่าใช้จ่ายและได้ผลดีกว่าวิธีอื่นๆ โดยมีสูตรการใช้สารเคมีให้เลือก 3 สูตร คือ

1) สูตรที่ 1 ใช้ดาราพอน 1.6 กิโลกรัม (เนื้อสารบริสุทธิ์) ผสมน้ำ 100 ลิตรต่อพื้นที่ 1 ไร่ โดยใช้หัวฉีดสีแดง หลังจากฉีดพ่นแล้ว 21 วัน ให้ใช้ดาลาพอนในอัตราเดิมฉีดพ่นซ้ำอีกครั้ง จากนั้นประมาณ 3-4 เดือน หากมีหญ้าคาออกหรือหลงเหลืออยู่ ควรฉีดพ่นสารเคมีอีกครั้งในอัตราเดิม

2) สูตรที่ 2 ถ้าต้นยางมีอายุตั้งแต่ 2 ปี ลงมาและมีหญ้านับขึ้นบริเวณ โคนต้น ให้ฉีดพ่นด้วยดูลาพอน 1.6 กิโลกรัม (เนื้อสารบริสุทธิ์) ผสมน้ำ 100 ลิตรต่อพื้นที่ 1 ไร่

หลังจากฉีดพ่นแล้ว 21 วัน ให้ใช้พาราควอท 80 กรัม (เนื้อสารบริสุทธิ์) ผสมน้ำ 100 ลิตรต่อพื้นที่ 1 ไร่ เพื่อลดอันตรายของต้นยางอ่อนซึ่งอาจเกิดขึ้นจากคาลาพอน

3) สูตรที่ 3 ใช้ไกลโฟเสท 410 กรัม (เนื้อสารบริสุทธิ์) ผสมน้ำ 100 ลิตรต่อพื้นที่ 1 ไร่ ฉีดพ่นเพียงครั้งเดียว ข้อสังเกต การกำจัดหญ้าคาควรฉีดพ่นสารเคมีในช่วงที่หญ้าคากำลังเจริญเติบโต (ต้นฤดูฝน) จะได้ผลดีที่สุด การกำจัดหญ้าคาด้วยไกลโฟเสทให้ผลดีกว่าคาลาพอน ซึ่งคาลาพอนต้องพ่นถึง 2 ครั้ง แต่เมื่อเปรียบเทียบทางด้านค่าใช้จ่ายแล้วการใช้คาลาพอนจะประหยัดกว่า

หมายเหตุ : เนื้อสารบริสุทธิ์ หมายถึง ปริมาณสารออกฤทธิ์ซึ่งจะต้องปรากฏในฉลากที่ภาษาชนบรระบุเป็นภาษาไทยตามพระราชบัญญัติวัตถุพิษ พ.ศ. 2510 มาตรา 21

3.15 การกรีดยาง

การกรีดยาง หมายถึงการนำผลผลิตน้ำยางออกมาจากต้นยาง ซึ่งเจ้าของสวนยางควรศึกษาและวิธีการปฏิบัติอย่างถูกต้อง ซึ่งจะทำให้ผลผลิตที่มากแบบยั่งยืนไม่ทำให้ต้นยางเสียหาย มีอายุการกรีดนาน การเจริญเติบโตของต้นยางดี ขายไม้ได้ราคาเมื่อโค่นล้มเพื่อปลูกแทนใหม่ ยางพันธุ์ดีที่ให้ผลผลิตสูงจำเป็นต้องใช้วิธีการปฏิบัติที่ถูกต้อง จึงจะได้ผลคุ้มค่า การเลือกใช้วิธีการต่างๆ เช่น การเปิดกรีด วิธีการกรีดยาง ระบบกรีด และมีกรีดยางที่ถูกต้อง สามารถที่จะรักษาต้นยางเพื่อให้กรีดได้นาน แต่หากใช้วิธีการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง นอกจากได้น้ำยางน้อยแล้วยังทำให้ต้นยางเสียหาย เป็นเหตุให้รายได้ของเกษตรกรลดลงด้วย โดยการกรีดยางจะต้องยึดหลักที่ว่า เมื่อกรีดแล้วต้องได้น้ำยางมาก เปลือกเสียน้อยที่สุด แล้วยังสามารถกรีดได้นาน 25-30 ปี

3.15.1 การเปิดกรีดมีข้อแนะนำ ดังนี้

- 1) โดยทั่วไปต้นยางเปิดกรีดได้เมื่ออายุประมาณ 7 ปีครึ่ง ขนาดเส้นรอบต้นไม้ต่ำกว่า 50 เซนติเมตร ความสูง 150 เซนติเมตรจากพื้นดิน
- 2) ต้นยางในสวนต้องมีขนาดเปิดกรีดได้มากกว่า 70 % ของยางทั้งหมด
- 3) เปิดกรีดครั้งลำต้นที่ระดับความสูง 150 เซนติเมตร จากพื้นดิน รอยกรีดทำมุม 30 องศา กับแนวระนาบ และเอียง จากซ้ายบน ลงมาขวาล่าง
- 4) ตัดรางรองรับน้ำยาง ห่างจากรอยกรีดด้านหน้าลงมาประมาณ 30 เซนติเมตร และติดลวด รับด้วยน้ำยาง ให้ห่าง จากราง รับน้ำยางลง มาประมาณ 10 เซนติเมตร
- 5) ถ้าไม่กรีดยางควรคว่ำถ้วยไว้เพื่อไม่ให้สิ่งสกปรก ตกกลงไปใน ถ้วยรับน้ำยาง
- 6) ควรเริ่มกรีดยางตั้งแต่ตอนเช้า ประมาณ 06.00-08.00น. เพราะจะทำให้ปฏิบัติงานได้สะดวก เนื่องจากมองเห็นชัดเจนกว่ากลางคืนและผลผลิตที่ได้ใกล้เคียงกับการกรีดในตอนกลางคืน

3.15.2 ประเภทของการกรีดยาง

1) การกรีดยางใน 3 ปีแรก

- (1) กรีดยางครั้งต้นวันเว้นสองวัน (1/2 S d/ 3) ใช้กับยางทุกพันธุ์
- (2) กรีดยางครั้งต้นวันเว้นวัน (1/2 S d/ 2) ยกเว้นพันธุ์ RRIM 628 PB 28/59 และ PB 5/63
- (3) กรีดยางครั้งต้นวันเว้นสองวัน (1/2 S d/ 3) ร่วมกับการใช้สารเคมีเร่งน้ำยาง ความเข้มข้น 2.5 % เหมาะ สำหรับยางที่ให้ ผลผลิตต่ำใน ระยะแรกของการกรีดยาง

2) การกรีดยางหลังจาก 3 ปีไปแล้ว

- (1) กรีดยางครั้งต้นวันเว้นสองวัน (1/2 S d/ 3) เหมาะกับพันธุ์ที่เป็นโรคเปลือกแห้งได้ง่าย
- (2) กรีดยางครั้งต้นวันเว้นวัน (1/2 S d/ 2) ใช้กับยางทุกพันธุ์ ยกเว้นพันธุ์ที่เป็นโรคเปลือกแห้งได้ง่าย
- (3) กรีดยางครั้งต้นวันเว้นสองวัน (1/2 S d/ 3) ร่วมกับสารเคมีเร่งน้ำยาง เหมาะกับยางที่ให้ผลผลิตต่ำ

3) การกรีดยางเปลือกงอกใหม่

- (1) กรีดยางครั้งต้นวันเว้นวัน (1/2 S d/ 2) ใช้กับยางทุกพันธุ์
- (2) กรีดยางครั้งต้นวันเว้นสองวัน (1/2 S d/ 3) ใช้กับยางพันธุ์ที่เป็นโรคเปลือกแห้งได้ง่าย
- (3) กรีดยางครั้งต้นวันเว้นสามวัน (1/2 S d / 4) หรือกรีดยางครั้งต้นวัน เว้นสองวัน (1/2 S d/ 3) ร่วมกับสารเคมี เร่งน้ำยาง

4) การกรีดยางชดเชย

เป็นการกรีดยางทดแทนวันกรีดยางที่สูญเสียในระหว่างฤดูฝน หรือท้องฟ้าที่มีฝนตกมาก การกรีดยางชดเชยเป็นการกรีดยางติดต่อกันเป็นวันที่สอง หลังจากที่ฝนตกติดต่อกันหลายวัน เหมาะสำหรับการกรีดยางวันเว้นวัน และวันเว้นสองวัน ทั้งนี้เพื่อรักษาระดับผลผลิตไว้

การกรีดยางที่เหมาะสม สถาบันวิจัยยางสงขลาแนะนำการกรีดยาง 5 วิธี คือ

- (1) กรีดยางครั้งต้นวันเว้นสองวัน
- (2) กรีดยางครั้งต้นวันเว้นวัน
- (3) กรีดยางครั้งต้นสองวันเว้นหนึ่งวัน
- (4) กรีดยางหนึ่งในสามของลำต้นสองวันเว้นวัน

(5) กรีดหนึ่งในสามของลำต้นวันเว้นวันควบคู่กับการใช้สารเคมีเร่งน้ำยาง ความเข้มข้น 2.5 เปอร์เซ็นต์

โดยระบบกรีดเหล่านี้ ให้ผลผลิตต่อครั้งกรีดดี ความสิ้นเปลืองเปลือกต่อน้อย เปลือกงอกใหม่หนาพอเมื่อกลับมากรีดใหม่ได้ ปริมาณเนื้อยางแห้งดี และต้นยางมีอาการเปลือกแห้งน้อย

3.15.3 ระบบการกรีดยาง

การใช้ระบบกรีดที่ดี ทำให้อายุกรีดของต้นยางสั้นลง ต้นยางมีอายุระหว่าง 19-22 ปี ซึ่งแสดงว่าอายุกรีดจริงอยู่ระหว่าง 13-16 ปี ส่งผลให้ชาวสวนยางเหล่านี้ขาดรายได้ไปมากมาย ซึ่งข้อมูลนี้สรุปว่าถ้าใช้ระบบกรีดที่ดีตามที่ชาวสวนปฏิบัติต้นยางจะมีอายุกรีดระหว่าง 11 -16 ปี เท่านั้น และจะสูญเสียรายได้ ถ้าวางทั้งประเทศแล้วนับเป็นการสูญเสียเป็นปริมาณมากมาย

(1) การกรีดต้นยางไม่ได้ขนาดตามมาตรฐาน โดยเปิดกรีดต้นยางที่มีขนาดลำต้นยางต่ำกว่า 50 เซนติเมตร ซึ่งต้นยางที่มีขนาดลำต้น 45 และ 40 เซนติเมตร จะให้ผลผลิตเพียง 76 และ 65 เปอร์เซ็นต์ของยางที่ได้ขนาดแล้ว

(2) การสูญเสียผลผลิตเนื่องจากเปลือกงอกใหม่บาง เพราะใช้ระบบกรีดดี เปลือกเดิมหมดเร็วเกินไป เมื่อกรีดเปลือกงอกใหม่ซึ่งยังไม่หนาพอจะสูญเสียผลผลิตไปมากกว่า 30 เปอร์เซ็นต์ (เปรียบเทียบกับ 5 ปีแรกขณะกรีดเปลือกเดิม)

(3) การกรีด 1/3 ลำต้นกับต้นยางที่ไม่ได้ขนาด ซึ่งเป็นต้นยางเล็กอยู่แล้ว รอยกรีด 1/3 ลำต้นจะสั้นมาก ผลผลิตที่ได้เพียง 30-45 เปอร์เซ็นต์ของต้นยางที่ได้ขนาดแล้ว

(4) ต้นยางแสดงอาการเปลือกแห้ง เป็นการสูญเสียผลผลิตอย่างถาวร มีสาเหตุใหญ่คือกรีดต้นยางถี่เกินไป ต้นยางเปลือกแห้งอย่างถาวรเฉลี่ย 3-16 ต้น/ไร่ หรือ 5-26.7 เปอร์เซ็นต์ของต้นยางทั้งหมด

(5) ต้นยางให้น้ำยางที่มีปริมาณเนื้อยางแห้ง (DRC) ต่ำกว่าการกรีดปกติ เฉลี่ย 7-16 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นข้อเสียเปรียบเมื่อขายผลผลิตเป็นน้ำยางสด

(6) การใช้ระบบกรีดถี่เกินไป ไม่สามารถจะใช้สารเคมีเร่งน้ำยางควบคู่ได้ จึงไม่สามารถเพิ่มผลผลิตต้นยางเหล่านี้ได้

(7) ผลกระทบที่เกิดจากการกรีดต้นยางขนาดเล็กและกรีดถี่ จะส่งผลให้ต้นยางมีขนาดเล็กเกินไป การใช้ประโยชน์จากไม้ยางมีประสิทธิภาพต่ำ ปริมาณไม้มีน้อยและขายได้ราคาน้อยลง

(8) การขาดแคลนแรงงานกรีด เจ้าของสวนจำเป็นต้องจ้างแรงงานกรีดฝีมือต่ำ ทำให้น้ำกรีดเสียหาย ไม่สามารถกรีดซ้ำเปลือกงอกใหม่ได้

(9) ชาวสวนใช้ประโยชน์จากการกรีดหน้าสูงน้อย ซึ่งสามารถให้ผลผลิตจากส่วนนี้ได้สูง โดยเฉพาะในช่วงก่อนโคนได้ไม่น้อยกว่า 3 ปี

3.15.4 การเก็บน้ำยางและการรักษาน้ำยางสด

เมื่อกรีดยางแล้ว น้ำยางก็จะไหลไปตามรอยที่ทำไว้ผ่านลิ้นรอนน้ำยางและไหลลงถ้วยรองรับน้ำยางในที่สุด ภายหลังจากกรีดยางไปแล้วประมาณ 3 ชั่วโมง ส่วนมากน้ำยางก็จะหยุดไหลก็จะเริ่มเก็บน้ำยางได้ ซึ่งผู้เก็บน้ำยางโดยปกติจะเป็นคนเดียวกับคนกรีดยาง จะถือถังหูหิ้วหรือหาบปีบไปเก็บน้ำยาง เก็บน้ำยางในถ้วยแล้วเทลงไปในถังหรือปีบที่ถือ หลังน้ำยางจากถ้วยก็จะใช้ไม้ปาดน้ำยาง กวาดน้ำยางออกจากถ้วยให้หมด แล้วนำถ้วยไปเก็บคว่ำไว้บนห้วงลวดที่ใช้ตัดด้วย เพื่อไม่ให้ถ้วยสกปรก และป้องกันฝุ่นละอองตกลงไปในถ้วย น้ำยางที่เก็บได้จะถูกนำมารวบรวม แล้วลำเลียงไปส่งยังโรงงานทำยางแผ่นอีกต่อหนึ่ง สำหรับสวนขนาดใหญ่ แต่หากเป็นสวนขนาดเล็กก็จะหาบหรือหิ้วไปทำแผ่นที่บ้าน

ปัจจุบัน ในบางท้องที่จะมีพ่อค้ามารับซื้อน้ำยางสด ๆ เลย ในกรณีที่เจ้าของสวนไม่ประสงค์จะทำยางแผ่นเองก็จะสามารถขายเป็นน้ำยางไปได้ โดยพ่อค้าดังกล่าวจะมีรถบรรทุกประกอบขึ้นเป็นถังสำหรับใส่น้ำยางออกไปรับซื้อถึงสวน ขั้นตอนการซื้อขายจะคิดจากน้ำหนักของน้ำยางสดทั้งหมด และหาความเข้มข้นของน้ำยาง โดยจะมีเครื่องมือวัดที่เรียกว่าวัดค่าออกมาแล้ว หาค่าเฉลี่ยเป็นน้ำหนักยางแห้งดีราคาออกมาเป็นกิโลกรัม ซื้อขายในราคาเท่ากับราคาขายชั้นสองของตลาดในแต่ละวัน

4. แนวคิดเกี่ยวกับต้นทุน

4.1 ความหมายของต้นทุน

เบญจมาศ อภิสิริทธิคุณ (2550) ได้กล่าวถึง ความหมายของต้นทุน ไว้ดังนี้
ต้นทุน (Cost) หมายถึง มูลค่าของทรัพยากรที่กิจการต้องสูญเสียไปเพื่อให้ได้สินค้า หรือ บริการกลับมา โดยมูลค่าของทรัพยากรนั้น ต้องสามารถวัดได้เป็นหน่วยเงินตรา ต้นทุนที่เกิดขึ้น สามารถเลือกบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายหรือสินทรัพย์ก็ได้ ถ้าต้นทุนที่เกิดขึ้นนั้นทำให้กิจการได้รับประโยชน์ หรือก่อให้เกิดรายได้เพียงรอบบัญชีปัจจุบันเท่านั้น ถือเป็น ค่าใช้จ่าย (Expenses) แต่ถ้าต้นทุนที่เกิดขึ้นนั้นทำให้กิจการได้รับประโยชน์ หรือก่อให้เกิดรายได้มากกว่ารอบบัญชีปัจจุบันถือเป็น สินทรัพย์ (Asset) บ่อยครั้ง เรียกว่า การลงทุน

บทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การพัฒนางานด้วยระบบคุณภาพและเพิ่มผลผลิต (2558) ได้กล่าวถึง ความหมายของต้นทุน ไว้ดังนี้

ต้นทุน คือ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการดำเนินการผลิตสินค้า หรือบริการ ต้นทุนจะเริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการออกแบบผลิตภัณฑ์ การผลิต การทดสอบ การจัดเก็บ และการขนส่ง ต้นทุนประกอบด้วย

1. ต้นทุนวัตถุดิบ คือค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับวัตถุดิบต่างๆ ในกระบวนการผลิต รวมทั้งค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับวัสดุที่ใช้ในการผลิตสินค้าและบริการ
2. ต้นทุนการทำงานของเครื่องจักร คือต้นทุนในการจัดหา จัดซื้อเครื่องจักร ต้นทุนการทำงาน ต้นทุนพลังงานที่ใช้กับเครื่องจักร และการดูแลรักษาเครื่องจักร
3. ต้นทุนแรงงาน คือ ค่าจ้าง ค่าตอบแทนที่จ่ายให้พนักงานที่มาทำงาน สวัสดิการของพนักงานและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับพนักงาน

ดร.ชนิ บุญเหมือนใจ (2551) ได้กล่าวถึง ความหมายของต้นทุน ไว้ดังนี้

ต้นทุน หมายถึง รายจ่ายที่เกิดขึ้นเพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้าและบริการ ซึ่งอาจจะจ่ายชำระเป็นเงินสดหรือจ่ายชำระเป็นสินทรัพย์อื่น หรือการให้บริการ หรือยังไม่จ่ายชำระก็ได้

สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ (2552) ได้กล่าวถึง ความหมายของต้นทุน ไว้ดังนี้

ต้นทุน (Cost) หมายถึง มูลค่าของทรัพยากรที่สูญเสียไปเพื่อให้ได้สินค้าหรือบริการ โดยมูลค่านั้นจะต้องสามารถวัดได้เป็นหน่วยเงินตรา ซึ่งเป็นลักษณะของการลดลงในสินทรัพย์หรือเพิ่มขึ้นในหนี้สิน ต้นทุนที่เกิดขึ้นอาจจะให้ประโยชน์ในปัจจุบันหรือในอนาคตก็ได้ เมื่อต้นทุนใดที่เกิดขึ้นแล้วและกิจการได้ใช้ประโยชน์ไปทั้งสิ้นแล้ว ต้นทุนนั้นก็จะถือเป็น “ค่าใช้จ่าย” (Expenses) ดังนั้น ค่าใช้จ่ายจึงหมายถึงต้นทุนที่ได้ให้ประโยชน์และกิจการได้ใช้ประโยชน์ทั้งหมดไปแล้วในขณะนั้นและสำหรับต้นทุนที่กิจการสูญเสียไป แต่จะให้ประโยชน์แก่กิจการในอนาคตเรียกว่า “สินทรัพย์ (Assets)”

อนุรักษ์ ทองสุโขวงศ์ (2554) ได้กล่าวถึง ความหมายของต้นทุน ไว้ดังนี้

ต้นทุน (Cost) หมายถึง มูลค่าของทรัพยากรที่สูญเสียไปเพื่อให้ได้สินค้าหรือบริการ โดยมูลค่านั้นจะต้องสามารถวัดได้เป็นหน่วยเงินตรา ซึ่งเป็นลักษณะของการลดลงในสินทรัพย์หรือเพิ่มขึ้นในหนี้สิน ต้นทุนที่เกิดขึ้นอาจจะให้ประโยชน์ในปัจจุบันหรือในอนาคตก็ได้ เมื่อต้นทุนใดที่เกิดขึ้นแล้วและกิจการได้ใช้ประโยชน์ไปทั้งสิ้นแล้ว ต้นทุนนั้นก็จะถือเป็น “ค่าใช้จ่าย” (Expenses) ดังนั้น ค่าใช้จ่ายจึงหมายถึงต้นทุนที่ได้ให้ประโยชน์และกิจการได้ใช้ประโยชน์ทั้งหมดไปแล้วในขณะนั้นและสำหรับต้นทุนที่กิจการสูญเสียไป แต่จะให้ประโยชน์แก่กิจการในอนาคตเรียกว่า “สินทรัพย์ (Assets)”

ค่าใช้จ่าย (Expenses) คือ ต้นทุนที่ก่อให้เกิดรายได้ (Revenue) โดยปกติแล้วก็จะนำไปเปรียบเทียบกับรายได้ที่เกิดขึ้น ในงวดเดียวกันเพื่อคำนวณหากำไรสุทธิ (Profit) หรือขาดทุนสุทธิ

(Loss) ซึ่งรายได้ก็จะหมายถึง ราคาขายของสินค้าหรือบริการ คูณกับปริมาณหรือระดับของกิจกรรม นอกจากนี้โดยปกติเราจะพบว่า คำว่า “ค่าใช้จ่าย” มักจะหมายถึงรายจ่ายที่สามารถให้ผลประโยชน์ทางภาษีได้ ด้วยเหตุนี้คำว่า “ค่าใช้จ่าย” จึงนิยมแสดงในรายงานทางการเงินที่เสนอบุคคลภายนอก แต่อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติแล้วการใช้คำว่า “ต้นทุน” และ “ค่าใช้จ่าย” ก็มักจะมีการใช้ทดแทนกันอยู่เสมอ

จากความหมายข้างต้นจึงสรุปได้ว่า ต้นทุน หมายถึง รายจ่ายที่จ่ายออกไปเพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้า และบริการ ต้นทุนที่เกิดขึ้นอาจจะให้ประโยชน์ในปัจจุบันหรือในอนาคตก็ได้

4.2 ความสำคัญของต้นทุน

ดร.ชนัน บุญเหมือนใจ (2551) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของต้นทุน ไว้ดังนี้

ปัจจุบันแนวความคิดในการบริหารธุรกิจได้เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากสภาพของการแข่งขันที่มีความรุนแรงขึ้น ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และการพัฒนาการของระบบข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยรวดเร็ว ทำให้ผู้บริหารสหกรณ์ต้องการข้อมูลต้นทุนที่ถูกต้องและทันเวลาต่อการตัดสินใจซึ่งข้อมูลต้นทุนที่ถูกต้องจะทำให้การกำหนดราคาขายสามารถแข่งขันทางการตลาดได้ ตลอดจนทำให้สหกรณ์ได้รับผลตอบแทนตามเป้าหมาย และส่งผลต่อการดำรงอยู่ได้อย่างต่อเนื่องในระยะยาว

บทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การพัฒนางานด้วยระบบคุณภาพและเพิ่มผลผลิต(2558) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของต้นทุน ไว้ดังนี้

ในการดำเนินการทางธุรกิจ สิ่งที่อยู่ประกอบการและพนักงานทุกคนที่อยู่ในองค์กรคาดหวัง คือ กำไร เพราะกำไรจะนำไปใช้ในการลงทุนต่าง ๆ เช่น ปรับปรุงสถานที่ทำงาน ปรับปรุงระบบการผลิต รวมทั้งเพิ่มสวัสดิการให้พนักงาน และปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้น ซึ่งในสภาพปัจจุบันการจะได้มาซึ่งกำไรนั้นมีวิธีที่จะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด คือ การลดต้นทุน โดยจะต้องอาศัยความร่วมมือของคนในองค์กร และการลดต้นทุนนั้นจะต้องไม่กระทบต่อคุณภาพของสินค้า

แหล่งข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการบัญชีเพื่อการจัดการ (2558) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของต้นทุน ไว้ดังนี้

ถ้าสามารถควบคุมให้ต้นทุนที่เกิดขึ้นในกิจการลดต่ำลงได้ก็จะช่วยเพิ่มกำไรให้กิจการ และเป็นรายการที่กิจการสามารถควบคุมได้ง่ายกว่าการเพิ่มกำไรโดยการเพิ่มรายได้

4.3 ประเภทของต้นทุน

เบญจมาศ อภิลักษณ์ภิญโญ (2550) ได้กล่าวถึง ประเภทของต้นทุน ลักษณะการจำแนกต้นทุนตามลักษณะพฤติกรรม ไว้ดังนี้

พฤติกรรมของต้นทุน (Cost Behavior) หมายถึง การที่ต้นทุนจะมีปฏิกิริยาหรือตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในระดับกิจกรรมการดำเนินงานของธุรกิจอย่างไร เช่น ระดับกิจกรรมที่เพิ่มขึ้นหรือลดลง อาจทำให้ต้นทุนเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นในทิศทางเดียวกัน หรืออาจไม่มีการเปลี่ยนแปลง เป็นต้น

ต้นทุนคงที่ (Fixed Cost) หมายถึง ต้นทุนต่าง ๆ ที่มีต้นทุนรวมคงที่ ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ตามระดับกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงไปภายในช่วงที่มีความหมาย โดยระดับกิจกรรมต้นทุนคงที่รวมจะไม่ได้รับอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลงระดับกิจกรรมที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงไปจากเดิมนั้น คือ ต้นทุนรวมยังคงมีค่าคงที่

ต้นทุนผันแปร (Variable Cost) หมายถึง ต้นทุนต่าง ๆ ที่มีต้นทุนรวมเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกับการเปลี่ยนแปลงของระดับกิจกรรม

สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ (2552) ได้กล่าวถึง ประเภทของต้นทุน ลักษณะการจำแนกต้นทุนตามลักษณะพฤติกรรม ไว้ดังนี้

การจำแนกต้นทุนความสัมพันธ์กับระดับของกิจกรรมนี้ บางครั้งเราก็เรียกว่า “การจำแนกต้นทุนตามพฤติกรรมของต้นทุน (Cost Behavior) ซึ่งมีลักษณะที่สำคัญ คือ เป็นการวิเคราะห์จำนวนของต้นทุนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณการผลิต หรือระดับของกิจกรรมที่เป็นตัวผลักดันให้เกิดต้นทุน (Cost Driver) ในการผลิตทั้งที่เกี่ยวกับการวางแผน การควบคุม การประเมินและวัดผลการดำเนินงาน การจำแนกต้นทุนตามความสัมพันธ์กับระดับของกิจกรรม เราสามารถที่จะจำแนกต้นทุนได้ 3 ชนิด คือ ต้นทุนผันแปร ต้นทุนคงที่ ต้นทุนผสม อย่างไรก็ตามแนวคิดในการจำแนกต้นทุนใน 3 ชนิดนี้ เป็นการจำแนกต้นทุนที่อยู่ในช่วงของต้นทุนที่มีความหมายต่อการตัดสินใจ (Relevant range) นั่นก็คือ เป็นช่วงที่ต้นทุนคงที่รวม และต้นทุนผันแปรต่อหน่วย ยังมีลักษณะคงที่หรือไม่เปลี่ยนแปลง

ต้นทุนผันแปร (Variable Costs) หมายถึง ต้นทุนที่จะมีต้นทุนรวมเปลี่ยนแปลงไปตามสัดส่วนของการเปลี่ยนแปลงในระดับกิจกรรมหรือปริมาณการผลิต ในขณะที่ต้นทุนต่อหน่วยจะคงที่เท่ากันทุก ๆ หน่วย โดยทั่วไปแล้วต้นทุนผันแปรนี้จะสามารถควบคุมได้โดยแผนกหรือหน่วยงานที่ทำให้เกิดต้นทุนผันแปรนั้น

ต้นทุนคงที่ (Fixed Costs) คือ ต้นทุนที่มีพฤติกรรมคงที่ หมายถึง ต้นทุนรวมที่มีได้เปลี่ยนแปลงไปตามระดับของการผลิตในช่วงของการผลิตระดับหนึ่ง แต่ต้นทุนคงที่ต่อหน่วยก็

จะเปลี่ยนแปลงในทางลดลงถ้าปริมาณการผลิตเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ต้นทุนที่ยังแบ่งออกเป็น ต้นทุนที่อีก 2 ลักษณะ คือ ต้นทุนที่ระยะยาว (Committed Fixed Cost) เป็นต้นทุนที่ที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ในระยะสั้น เช่น สัญญาเช่าระยะยาว ค่าเสื่อมราคา เป็นต้น และต้นทุนที่ระยะสั้น (Discretionary Fixed Cost) จัดเป็นต้นทุนที่เกิดขึ้นเป็นครั้งคราวจากการประชุมหรือตัดสินใจของผู้บริหาร เช่น ค่าโฆษณา ค่าใช้จ่ายในการค้นคว้าและวิจัย เป็นต้น สำหรับในเชิงการบริหารแล้วต้นทุนที่ส่วนใหญ่มักจะควบคุมได้ด้วยผู้บริหารระดับสูงเท่านั้น

อนุรักษ์ ทองสุโขวงศ์ (2554) ได้จำแนกต้นทุนตามลักษณะส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ไว้ดังนี้

ส่วนประกอบของต้นทุนที่ใช้ในการผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด (Cost of a Manufactured Product) จะประกอบด้วยวัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง และค่าใช้จ่ายการผลิตซึ่งถ้าพิจารณาในด้านทรัพยากรที่เป็นส่วนประกอบของสินค้าแล้ว ประกอบด้วย

1) วัตถุดิบ (Materials)

วัตถุดิบนับว่าเป็นส่วนประกอบสำคัญของการผลิตสินค้าหรือผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปโดยทั่วไป ซึ่งต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการใช้วัตถุดิบในการผลิตสินค้าอาจจะถูกแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1.1 วัตถุดิบทางตรง (Direct materials) หมายถึง วัตถุดิบหลักที่ใช้ในการผลิต และสามารถระบุได้อย่างชัดเจนว่าใช้ในการผลิตสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งในปริมาณและต้นทุนเท่าใด รวมทั้งจัดเป็นวัตถุดิบส่วนใหญ่ที่ใช้ในการผลิตสินค้านั้น ๆ เช่น ไม้แปรรูปจัดเป็นวัตถุดิบทางตรงของการผลิตเฟอร์นิเจอร์ ผ้าที่ใช้ในอุตสาหกรรมเสื้อผ้า ยางดิบที่ใช้ในการผลิตยางรถยนต์ แร่เหล็กที่ใช้ในอุตสาหกรรมถลุงเหล็ก กระดาษที่ใช้ในธุรกิจสิ่งพิมพ์ เป็นต้น

1.2 วัตถุดิบทางอ้อม (Indirect materials) หมายถึง วัตถุดิบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยทางอ้อมกับการผลิตสินค้า แต่ไม่ใช่วัตถุดิบหลักหรือวัตถุดิบส่วนใหญ่ เช่น ตะปู กาว กระดาษทรายที่ใช้เป็นส่วนประกอบของการทำเครื่องหนังหรือเฟอร์นิเจอร์ น้ำมันหล่อลื่นเครื่องจักร เส้นด้ายที่ใช้ในการตัดเย็บเสื้อผ้า เป็นต้น โดยปกติแล้ว วัตถุดิบทางอ้อมอาจจะถูกเรียกว่า “วัสดุโรงงาน” ซึ่งจะถือเป็นค่าใช้จ่ายการผลิตชนิดหนึ่ง

2) ค่าแรงงาน (Labor)

ค่าแรงงาน หมายถึง ค่าจ้างหรือผลตอบแทนที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างหรือคนงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้า โดยปกติแล้วค่าแรงงานจะถูกแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ ค่าแรงงานทางตรง (Direct labor) และค่าแรงงานทางอ้อม (Indirect labor)

2.1 ค่าแรงงานทางตรง (Direct labor) หมายถึง ค่าแรงงานต่าง ๆ ที่จ่ายให้แก่คนงานหรือลูกจ้างที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าสำเร็จรูปโดยตรง รวมทั้งเป็นค่าแรงงานที่มี

จำนวนมากเมื่อเทียบกับค่าแรงงานทางอ้อมในการผลิตสินค้าหน่วยหนึ่ง ๆ และจัดเป็นค่าแรงงานส่วนสำคัญในการแปรรูปวัตถุดิบให้เป็นสินค้าสำเร็จรูป เช่น คนงานที่ทำงานเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตก็ควรถือเป็นแรงงานทางตรง พนักงานในสายการประกอบ เป็นต้น

2.2 ค่าแรงงานทางอ้อม (Indirect labor) หมายถึง ค่าแรงงานที่ไม่เกี่ยวข้องกับค่าแรงงานทางตรงที่ใช้ในการผลิตสินค้า เช่น เงินเดือนผู้ควบคุมโรงงาน เงินเดือนพนักงานทำความสะอาดเครื่องจักร และโรงงาน พนักงานตรวจสอบคุณภาพ ช่างซ่อมบำรุง ตลอดจนต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับคนงาน เช่น ค่าภาษีที่ออกให้ลูกจ้าง สวัสดิการต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งค่าแรงงานทางอ้อมเหล่านี้จะถือเป็นส่วนหนึ่งของค่าใช้จ่ายการผลิต

3) ค่าใช้จ่ายการผลิต (Manufacturing Overhead)

ค่าใช้จ่ายการผลิต หมายถึง แหล่งรวบรวมค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าซึ่งนอกเหนือจากวัตถุดิบทางตรง ค่าแรงงานทางตรง เช่น วัตถุดิบทางอ้อม ค่าแรงงานทางอ้อม ค่าใช้จ่ายในการผลิตทางอ้อมอื่น ๆ ได้แก่ ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าเช่า ค่าเสื่อมราคา ค่าประกันภัย ค่าภาษี เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามค่าใช้จ่ายเหล่านี้ก็ต้องเป็นค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการดำเนินการผลิตในโรงงานเท่านั้น ไม่รวมถึงเงินเดือน ค่าเช่า ค่าไฟฟ้า ค่าเสื่อมราคา ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานในสำนักงาน ดังนั้น ค่าใช้จ่ายการผลิตจึงถือเป็นที่ยรวมของค่าใช้จ่ายในการผลิตทางอ้อมต่าง ๆ (Cost pool of indirect manufacturing costs) นอกจากนี้ ยังจะพบว่าในบางกรณีก็มีการเรียกค่าใช้จ่ายการผลิต ในชื่ออื่น ๆ เช่น ค่าใช้จ่ายโรงงาน (Factory Overhead) โสหุ่ยการผลิต (Manufacturing Burden) ต้นทุนผลิตทางอ้อม (Indirect Costs) เป็นต้น

แหล่งข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการบัญชีเพื่อการจัดการ (2558) ได้กล่าวถึง การจำแนกประเภทของต้นทุน ไว้ดังนี้

การจำแนกประเภทของต้นทุน จำแนกเป็น 4 ลักษณะ ดังนี้

1) จำแนกต้นทุนเพื่อใช้ในการจัดทำงบการเงินเสนอต่อบุคคลภายนอก

1.1 ต้นทุนผลิตภัณฑ์ (Product Costs) ประกอบด้วยต้นทุนที่เกิดขึ้นทั้งหมดในการผลิตสินค้า แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ วัตถุดิบทางตรง ค่าแรงทางตรง และค่าใช้จ่ายการผลิต

1.2 ต้นทุนประจำงวด (Period Costs) ประกอบด้วยต้นทุนทั้งหมดที่เกิดขึ้นในกิจการ ยกเว้นต้นทุนผลิตภัณฑ์ และจะแสดงเป็นค่าใช้จ่ายในงวดที่เกิดรายการ เช่น ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร ค่าเช่าสำนักงาน

2) จำแนกต้นทุนตามลักษณะพฤติกรรม

พฤติกรรมต้นทุน คือ ลักษณะของต้นทุนที่เปลี่ยนแปลงไปเมื่อกิจกรรมของหน่วยงานเปลี่ยนแปลง จำแนกเป็น 3 ประเภท คือ

2.1 ต้นทุนผันแปร (Variable Cost) คือ ต้นทุนที่จำนวนรวมจะผันแปรไปตามการเปลี่ยนแปลงของกิจกรรม

2.2 ต้นทุนคงที่ (Fixed Cost) คือ ต้นทุนที่จำนวนรวมคงที่ ไม่ผันแปรไปตามการเปลี่ยนแปลงของกิจกรรม

2.3 ต้นทุนผสม (Mixed Cost) คือ ต้นทุนที่มีพฤติกรรมเป็นทั้งแบบต้นทุนคงที่และต้นทุนผันแปร ดังนั้น จะเพิ่มหรือลดไปตามการเปลี่ยนแปลงของระดับกิจกรรม แต่การเปลี่ยนแปลงไม่ได้เป็นสัดส่วนเดียวกันเหมือนต้นทุนผันแปร

3) จำแนกต้นทุนเพื่อใช้ในการคิดหรือกำหนดต้นทุนของสิ่งที่จะคิดต้นทุน แบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

3.1 ต้นทุนทางตรง (Direct Cost) เป็นต้นทุนที่เกิดขึ้นโดยตรงของสิ่งที่จะคิดต้นทุน เช่น ค่าแรงของผู้จัดการฝ่ายขาย เป็นต้นทุนทางตรงของแผนกขาย

3.2 ต้นทุนทางอ้อม (Indirect Cost) เป็นต้นทุนที่เกิดขึ้นแล้วยากต่อการพิจารณา จำแนกเป็นต้นทุนของสิ่งที่จะคิดต้นทุน เช่น เงินเดือนของผู้จัดการ โรงงานจะเป็นต้นทุนทางอ้อมของต้นทุนการผลิตสินค้าแต่ละชนิด

4) จำแนกต้นทุนเพื่อใช้ในการตัดสินใจ แบ่งเป็น 3 ประเภท ดังนี้

4.1 ต้นทุนส่วนแตกต่าง ใช้เพื่อตัดสินใจเลือก โดยวิเคราะห์จากความแตกต่างของต้นทุนแต่ละทางเลือก ถ้าเป็นต้นทุนที่เกิดขึ้นเหมือนกันทั้ง 2 ทางเลือกจะไม่มีผลต่อการตัดสินใจก็จะไม่นำมาวิเคราะห์

4.2 ต้นทุนเสียโอกาส คือ ประโยชน์ของทางเลือกหนึ่งที่เสียไปเมื่อตัดสินใจเลือกอีกทางเลือกหนึ่ง

4.3 ต้นทุนจม เป็นต้นทุนที่เกิดขึ้นแล้วไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ทั้งในปัจจุบันและอนาคต เป็นต้นทุนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

4.4 ต้นทุนการปลูกยางพารา

สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (2545) ได้จัดทำข้อมูลวิชาการยางพารา เรื่องต้นทุนการผลิตยาง โดยสามารถสรุปต้นทุนการผลิตยางแผ่นดิบของเจ้าของสวนยางขนาดเล็ก ดังนี้

1. ต้นทุนการบำรุงรักษาช่วงยางยังไม่ให้ผลผลิต เท่ากับ 6.50 บาทต่อกิโลกรัม ซึ่งประกอบด้วยค่าพันธุ์ยาง 0.939 บาทต่อกิโลกรัม ค่าปุ๋ยบำรุงต้นยาง 0.909 บาทต่อกิโลกรัม ค่าแรงงาน 4.175 บาทต่อกิโลกรัม ค่าใช้จ่ายอื่นๆ 0.479 บาทต่อกิโลกรัม

2. ต้นทุนการบำรุงรักษาช่วงยางให้ผลผลิต เท่ากับ 2.20 บาทต่อกิโลกรัม ซึ่งประกอบด้วยค่าปุ๋ยบำรุงต้นยาง 0.675 บาทต่อกิโลกรัม ค่าแรงงาน 1.152 บาทต่อกิโลกรัม

3. ต้นทุนการกรีด การเก็บน้ำยาง และการทำยางแผ่น เท่ากับ 0.522 บาทต่อกิโลกรัม ซึ่งประกอบด้วย ค่าอุปกรณ์เครื่องมือเก็บน้ำยาง 0.522 บาทต่อกิโลกรัม ค่าแรงงานกรีด เก็บน้ำยาง และทำยางแผ่น โดยจ้างแบบแบ่งผลผลิต 9.822 บาทต่อกิโลกรัม

4. ค่าอุปกรณ์ทำยางแผ่นเท่ากับ 1.66 บาทต่อกิโลกรัมซึ่งประกอบด้วย ค่าอุปกรณ์เครื่องมือทำยางแผ่น 1.301 บาทต่อกิโลกรัม ค่าน้ำกรด 0.360 บาทต่อกิโลกรัม

5. ค่าที่ดินเท่ากับ 1.32 บาทต่อกิโลกรัม ประกอบด้วย ค่าใช้ที่ดิน 1.272 บาทต่อกิโลกรัม ค่าภาษีที่ดิน 0.043 บาทต่อกิโลกรัม

รวมต้นทุนการผลิตยางแผ่นดิบทั้งหมดเท่ากับ 22.03 บาทต่อกิโลกรัม โดยมีราคาท้องถิ่นเฉลี่ย (มกราคม 2542-กันยายน 2543) เท่ากับ 21.86 บาทต่อกิโลกรัม และเมื่อพิจารณาถึงต้นทุนการผลิตยางแผ่นดิบของเกษตรกรแล้ว จะเห็นได้ว่ายังอยู่ในระดับสูง คือ กิโลกรัมละ 22.03 บาท และค่าใช้จ่ายร้อยละ 46.95 เป็นค่าใช้จ่ายการกรีด เก็บน้ำยาง และทำยางแผ่น ดังนั้นถ้าเจ้าของสวนยางเป็นผู้ทำเองจะมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

สรุปต้นทุนการปลูกยางพารา หมายถึง ต้นทุนทั้งสิ้นที่ใช้ในการปลูกยางพารา ประกอบด้วย

1. ต้นทุนเริ่มแรกเกี่ยวกับการปลูกยางพารา ได้แก่ ต้นทุนการเตรียมพื้นที่ปลูกยางพารา ค่าพันธุ์ยางพารา และค่าปุ๋ยปลูกยางพารา รวมทั้งค่าแรงงานปลูกยางพารา

2. ต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีด ได้แก่ ต้นทุนค่าเครื่องมืออุปกรณ์ในการบำรุงรักษา ค่าปุ๋ยบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีด ค่ายาปราบศัตรูพืช และค่าแรงงานดูแลรักษาต้นยาง

3. ต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีด ได้แก่ ค่าปุ๋ย ค่ายาปราบศัตรูพืช ค่าเครื่องมืออุปกรณ์ในการกรีดยางพารา และค่าแรงงานดูแลต้นยาง

5. แนวคิดเกี่ยวกับผลตอบแทน

5.1 ความหมายของผลตอบแทน

ปิยะรัตน์ เอื้อสูง (2556) ได้ให้ความหมายของผลประโยชน์ หรือผลตอบแทน (Benefits) หมายถึง มูลค่าของสินค้า หรือบริการที่ผลิตได้จากการลงทุน

5.2 ประเภทของผลตอบแทน

ปิยะรัตน์ เอื้อสูง (2556) ได้กล่าวไว้ว่า ผลตอบแทน ประกอบด้วย ผลตอบแทนทางตรง ผลตอบแทนทางอ้อม และผลตอบแทนที่ไม่มีตัวตน

- ผลตอบแทนทางตรง (Direct Benefits) คือ ผลผลิตสุทธิของการลงทุน ซึ่งหมายถึง มูลค่าของสินค้า หรือบริการที่ผลิตได้โดยตรงจากการลงทุน นอกจากนี้ยังหมายถึง การประหยัด และการลดค่าใช้จ่ายที่เคยมีอยู่เดิม

- ผลตอบแทนทางอ้อม (Indirect Benefits) คือ ผลประโยชน์ตอบแทนอื่นๆ ที่นอกเหนือจากผลประโยชน์ผลตอบแทนทางตรง นอกจากนี้ยังหมายถึงผลประโยชน์ตอบแทนทางสังคมและสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น โครงการนั้นอาจกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงาม ก่อให้เกิดการขยายตัวของการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่โครงการตั้งอยู่ด้วย เป็นต้น

- ผลตอบแทนที่ไม่มีตัวตน (Intangible Benefits) คือ ผลตอบแทนที่ไม่สามารถประเมินมูลค่าเป็นตัวเงินได้ เช่น การลงทุนนั้นอาจมีส่วนช่วยในการยกระดับคุณภาพชีวิต และการกระจายรายได้ให้มีความยุติธรรมมากขึ้น เป็นต้น

5.3 ความสำคัญของผลตอบแทน

เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาความสำเร็จ หรือความล้มเหลวในการผลิต

5.4 ผลตอบแทนจากการปลูกยางพารา

สถาบันวิจัย กรมวิชาการเกษตร (2540) ได้กล่าวไว้ว่า ผลตอบแทนทางด้านเศรษฐกิจจากการปลูกยางพารา แบ่งออกเป็นผลตอบแทน 2 ส่วน คือ ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจต่อเกษตรกรชาวสวนยาง และผลตอบแทนทางเศรษฐกิจต่อภาคอุตสาหกรรมและการลงทุน

1. ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจต่อเกษตรกรชาวสวนยาง

ชาวสวนยางพาราจะมีผลตอบแทนทางเศรษฐกิจจากการปลูกไม้ยางพาราในรูปแบบสวนยางพารา 2 ส่วน คือ

1.1 รายได้จากการขายยางพาราแผ่นดิบ หรือน้ำยางข้น

1.2 รายได้จากการขายไม้ยางพาราในสวนหลังจากการตัดโค่น เมื่อต้นยางหมดสภาพการให้น้ำยางแล้ว

2. ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจต่อภาคอุตสาหกรรมและการลงทุน

ส่วนผลตอบแทนทางเศรษฐกิจจากการปลูกสวนยางพาราของประเทศนั้น การปลูกในรูปแบบสวนยางพาราจากพื้นที่ประมาณ 12 ล้านไร่ของประเทศจะมีผลตอบแทนทางเศรษฐกิจใน 2 รูปแบบ คือ

2.1 ผลตอบแทนจากการส่งออกยางทุกประเภท

2.2 การส่งออกผลิตภัณฑ์จากไม้ยางพารา

สรุปผลตอบแทนจากการปลูกยางพารา หมายถึง ผลตอบแทนที่ได้รับจากการปลูกยางพารา ประกอบด้วย ปริมาณผลผลิต และผลตอบแทนจากการจำหน่ายยางพารา

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชไมพร ไชยลังกา (2546) ได้ศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราในพื้นที่ภาคเหนือ : กรณีศึกษาโครงการส่งเสริมการปลูกยางพารา จังหวัดพะเยา โดยเก็บข้อมูลจากเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในพื้นที่จังหวัดพะเยาที่จำหน่ายผลผลิตแล้ว ข้อมูลด้านต้นทุนและผลตอบแทนของเกษตรกรในช่วงระยะเวลา 10 ปี นับตั้งแต่เริ่มปลูก โดยแยกเกษตรกรออกเป็นสองกลุ่ม คือเกษตรกรที่ทำสวนยางพาราขนาดพื้นที่ 2-10 ไร่ และเกษตรกรที่ทำสวนยางพาราขนาดพื้นที่ 11 ไร่ขึ้นไป แล้วทำการวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการลงทุนโดยใช้วิธีระยะเวลาคืนทุน วิธีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ และวิธีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรผู้ทำสวนยางพาราขนาดพื้นที่ 2-10 ไร่ มีระยะเวลาคืนทุน 7 ปี 2 เดือน มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิตามอัตราผลตอบแทนขั้นต่ำที่กำหนดร้อยละ 1 เท่ากับ 26,566.39 บาท ร้อยละ 10 เท่ากับ 11,075.10 บาท และมีอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนที่แท้จริง เท่ากับ 35.69 สำหรับเกษตรกรผู้ทำสวนยางพาราขนาดพื้นที่ 11 ไร่ขึ้นไป มีระยะเวลาคืนทุน 8 ปี 10 เดือน มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิตามอัตราผลตอบแทนขั้นต่ำที่กำหนดร้อยละ 1 เท่ากับ 4,424.08 บาท ร้อยละ 7 เท่ากับ 428.56 บาท ร้อยละ 8 เท่ากับ -14.53 บาท ร้อยละ 9 เท่ากับ -411.05 บาท และร้อยละ 10 เท่ากับ -766.06 บาท และมีอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนที่แท้จริง เท่ากับ 7.96 จะเห็นได้ว่าเกษตรกรผู้ทำสวนยางพาราขนาด 2-10 ไร่ขึ้นไป มีระยะเวลาคืนทุนที่เร็วกว่าเกษตรกรผู้ทำสวนยางพาราขนาด 11 ไร่ขึ้นไป เนื่องจากต้นทุนในการดำเนินงานของสวนยางมีความแตกต่างในส่วนของคุณค่าแรงงานในการดำเนินงาน ส่วนต้นทุนในด้านอื่นค่อนข้างใกล้เคียงกัน

อนุก ภูณาสศิริ (2546) ได้ศึกษาถึงต้นทุนการผลิตยางของสวนยางขนาดเล็กทุกภาคของประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบค่าใช้จ่ายในการผลิตยางแผ่นดิบของเกษตรกร ตั้งแต่เริ่มปลูกสร้างสวนยาง การดูแลรักษา การกรีดยาง รวมทั้งการเก็บน้ำยางและการทำแผ่น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของต้นทุนการผลิตจะอยู่ที่ราคายางที่ได้รับในแต่ละวันเป็นหลัก เพราะส่วนหนึ่งของต้นทุนการผลิต คือ ค่าจ้างกรีดยาง การแบ่งผลผลิตโดยคนกรีดยางได้รับร้อยละ 40 ของผลผลิต ซึ่งราคายางมีการเปลี่ยนแปลง ต้นทุนก็จะแปรผันไปตามราคายางแผ่นดิบที่เปลี่ยนแปลงไป จากการนำ

ข้อมูลค่าใช้จ่ายต่างๆ ของแต่ละภาคการผลิตยาง ผลการวิเคราะห์ที่ได้ คือ ต้นทุนการผลิตยางแผ่นดิบเฉลี่ย กิโลกรัมละ 39.12 บาท ณ ระดับราคายางท้องถิ่นเฉลี่ย ในช่วงเดือนมกราคมถึงธันวาคม 2547 กิโลกรัมละ 45.46 บาท ผลผลิตตลอดอายุยาง 22 ปี เฉลี่ยไร่ละ 276 กิโลกรัม โดยการวิเคราะห์แบ่งออกเป็นต้นทุนก่อนเปิดกรีด (ปีที่ 1-6) เฉลี่ยกิโลกรัมละ 7.34 บาท หรือร้อยละ 18.76 ของต้นทุนทั้งหมด ต้นทุนการบำรุงรักษาช่วงยางให้ผลผลิต (ปีที่ 7-22) เฉลี่ยกิโลกรัมละ 5.72 บาท หรือร้อยละ 14.61 ของต้นทุนทั้งหมด ต้นทุนการกรีดเก็บน้ำยางและการทำแผ่น (ปีที่ 7-22) เฉลี่ยกิโลกรัมละ 21.06 บาท หรือร้อยละ 53.84 ของต้นทุนทั้งหมด ส่วนค่าอุปกรณ์ทำยางแผ่นดิบ เฉลี่ยกิโลกรัมละ 2.23 บาท หรือร้อยละ 5.71 ของต้นทุนทั้งหมด และค่าที่ดิน เฉลี่ยกิโลกรัมละ 2.77 บาท หรือร้อยละ 7.08 ของต้นทุนทั้งหมด ต้นทุนส่วนใหญ่ คือ ค่าจ้างแรงงานกรีดเก็บน้ำยางและทำแผ่น ซึ่งเป็นต้นทุนที่ผันแปรไปตามสภาวะราคาแผ่นดิบตลาดท้องถิ่น ถ้าเกษตรกรกรีดยางด้วยแรงงานของครอบครัว ก็จะรับรายได้ส่วนนี้ไปด้วย ณ ระดับราคากิโลกรัมละ 45.46 บาท เกษตรกรจะคุ้มทุนในการปลูกสร้างสวนยาง ในปีที่ 13 โดยรายได้จะสูงกว่าค่าใช้จ่าย ซึ่งการคิดต้นทุนต่อกิโลกรัมใช้มูลค่าปัจจุบัน (Net Present Value) มาเป็นตัวปรับและใช้ดอกเบี้ยเงินกู้ ร้อยละ 5 ต่อปี ส่วนค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงินช่วงที่ยังไม่ให้เกิดผลผลิตปีที่ 1-6 ไร่ละ 16,944 บาท ค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาช่วงยางให้ผลผลิตปีที่ 7-22 ไร่ละ 25,675 บาท ค่าใช้จ่ายกรีดเก็บน้ำยางและทำแผ่น ไร่ละ 93,506 บาท ค่าใช้จ่ายอุปกรณ์ทำยางแผ่นดิบ ไร่ละ 9,846 บาท ค่าใช้จ่ายด้านที่ดิน ไร่ละ 10,076 บาท ซึ่งค่าใช้จ่ายตลอดอายุยางปีที่ 1-22 ไร่ละ 157,047 บาท การคิดต้นทุนเป็นการประมาณการค่าใช้จ่าย สามารถคาดการณ์การผลิตและสามารถกำหนดปัจจัยการผลิตได้อย่างเหมาะสม ในการแข่งขันด้านการผลิตของประเทศต่อไป

พนมพร ประทุมรัตน์ (2548) ได้ศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราในพื้นที่อำเภอป่าสัก จังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษายางพาราแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้ (1) ต้นทุนก่อนกรีดยางพารา อายุยางพารา คือ 7 ปี มีต้นทุนเฉลี่ย 473.39 บาท/ไร่/ปี โดยแบ่งเป็นต้นทุนผันแปรและต้นทุนเฉลี่ย ในระยะ 7 ปี รวมต้นทุน คือ 3,313.73 บาท/ไร่ (2) ต้นทุนระยะกรีดยางพารา อายุต้นยาง คือ 8-16 ปี มีต้นทุนเฉลี่ย คือ 170.99 บาท/ไร่/ปี ประกอบด้วยต้นทุนผันแปรและต้นทุนคงที่ และต้นทุนเฉลี่ยรวมปีที่ 8-16 คือ 1,530.81 บาท/ไร่ (3) ต้นทุนระยะทำยางแผ่นดิบ อายุต้นยางคือ 8-16 ปี มีต้นทุนเฉลี่ย คือ 943.88 บาท/ไร่/ปี ประกอบด้วยต้นทุนผันแปร ซึ่งได้แก่ ค่าน้ำประปา ค่าน้ำกรด ค่าไฟฟ้า ค่าแรงงาน และต้นทุนคงที่คือ ค่าอุปกรณ์ทำยางแผ่นดิบ ค่าชุดกรีดยาง ค่าเสื่อมราคา ค่าเสียโอกาสที่ดิน ค่าบ้านพักคนงานและโรงเรือนอบยาง ค่าถังน้ำยาง และค่าภาษีที่ดิน สรุปเมื่อรวมทั้ง 3 ระยะแล้ว คิดเป็นต้นทุนได้ 2,066.05 บาท/ไร่/ปี

ชั้นฤดี พิบูลย์ (2549) ได้เปรียบเทียบต้นทุนผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราระหว่างการผลิตและจำหน่ายน้ำยางสดและยางพาราแผ่นดิบในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์เพื่อคำนวณต้นทุนและผลตอบแทนระหว่างการผลิตและจำหน่ายเป็นน้ำยางสดกับจำหน่ายเป็นยางแผ่นดิบ ผลการศึกษาพบว่า ต้นทุนการผลิตยางพาราแบ่งเป็น ต้นทุนการผลิตน้ำยางสดเท่ากับ 5,958 บาท/ไร่/ปี ต้นทุนการผลิตยางแผ่นเท่ากับ 6,882 บาท/ไร่/ปี จึงสรุปได้ว่าควรผลิตและจำหน่ายน้ำยางสด เพราะอัตราผลตอบแทนสูงกว่าการผลิตและจำหน่ายเป็นยางแผ่นดิบ ปัญหาที่สำคัญของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา คือ การถูกกดราคาน้ำยางสด การขาดเงินทุน แรงงาน และความรู้ในด้านวิชาการในการทำอาชีพสวนยาง

สันติพงษ์ ปานพินิจ (2551) ศึกษากระบวนการผลิตและต้นทุนการผลิตยางพารารวมถึงศักยภาพของธุรกิจ ปัญหาและอุปสรรคในพื้นที่จังหวัดลำปาง โดยผลการศึกษาพบว่า (1) ต้นทุนการผลิตของผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็ก มีต้นทุนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 3,951.98 บาท/ไร่/ปี เท่ากับ 18.87 บาท/กิโลกรัม ขณะที่ผู้ปลูกยางพาราขนาดกลาง มีต้นทุนเฉลี่ยเท่ากับ 4,104.36 บาท/ไร่/ปี เท่ากับ 18.96 บาท/กิโลกรัม (2) ผลการศึกษาศักยภาพธุรกิจการผลิตยางพาราพบว่า กลุ่มผู้ปลูกยางพาราขนาดเล็กมีผลตอบแทนต่อต้นทุนเท่ากับ 1.49 บาท/ไร่/ปี และผู้ผลิตขนาดกลางมีผลตอบแทนเท่ากับ 1.47 บาท/ไร่/ปี (3) ผลการศึกษาค้นคว้าปัญหาและอุปสรรคพบว่า ปัญหาที่สำคัญคือ เรื่องไฟไหม้สวนยาง ต้นยางเสียหายจากภัยแล้ง ฝุ่นและสารเคมีมีราคาแพง ค่าขนส่งยางไปขายสูง เพราะจุดรับซื้ออยู่ไกล และแรงงานขาดความชำนาญในการกรีดยาง

อริยา เผ่าเครื่อง และ ธงชัย เติวิน (2554) ได้ศึกษาการผลิตยางพาราของตำบลทุ่งกล้วย จังหวัดพะเยาและบทบาทการสนับสนุนของ อบต. ผลการศึกษาที่ได้พบว่า การทำสวนยางพาราในพื้นที่ตำบลทุ่งกล้วยไม่ได้ถือเป็นอาชีพรองสำหรับเกษตรกรในครัวเรือนต่อไป และก่อนที่เกษตรกรจะเริ่มทำสวนยางพารานั้น ส่วนใหญ่ได้ประกอบอาชีพทำนา ซึ่งขนาดพื้นที่สวนยางในตำบลทุ่งกล้วย ส่วนใหญ่เป็นสวนยางขนาดเล็ก มีพื้นที่ไม่เกิน 10 ไร่ เป็นพื้นที่เปิดกรีดไม่เกิน 5 ไร่ อายุของต้นยางพาราส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 6-10 ปี มีเกษตรกรบางรายที่เปิดกรีดตอนต้นอายุยังน้อย คือ 4 ปี เพราะแรงจูงใจจากราคายางค่อนข้างสูง นอกจากนี้ปัญหาที่พบในสวนยางส่วนใหญ่ คือ ปัญหาเรื่องโรคยาง โดยเฉพาะอาการเปลือกแห้ง ทำให้ไม่ได้ผลผลิตน้ำยาง สาเหตุสำคัญน่าจะเกิดจากการใช้ระบบกรีดที่หักโหม ด้านการจำหน่ายผลผลิต ปัญหาที่พบ คือ การถูกกดราคา และการไม่มีระบบการคัดคุณภาพยาง ทำให้ต้องขายยางเป็นยางคละ สำหรับความรู้และประสบการณ์นั้น เกษตรกรส่วนใหญ่ต้องการความรู้เพิ่มเติม คือ เรื่องโรคยางพารา และเรื่องที่เกษตรกรต้องการให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นส่งเสริม สนับสนุน และแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการทำสวนยาง ส่วนใหญ่เกษตรกรต้องการให้ช่วยเหลือในเรื่องต้นทุนการผลิต รองลงมาคือ แก้ไขปัญหาเรื่องราคายางจาก

การที่เกษตรกรถูกกดราคา สำหรับการศึกษาด้านทุนการผลิตยางพาราของเกษตรกรตำบลทุ่งกล้วย พบว่าเกษตรกรมีต้นทุนต่อไร่ เมื่อปรับฐานด้วยปี พ.ศ.2550 แล้วเท่ากับ 9,105 บาท แต่เมื่อพิจารณา ต้นทุนทั้งหมดต่อกิโลกรัม พบว่า ตำบลทุ่งกล้วยมีต้นทุนที่ค่อนข้างต่ำทั้งนี้เนื่องจากผลผลิตต่อไร่ที่ได้รับสูงมาก คือ 370 กิโลกรัม อาจเป็นเพราะภาคเหนือมีความได้เปรียบเรื่องสภาพอากาศที่ไม่มีปัญหาฝนตกชุกเหมือนภาคใต้ ทำให้จำนวนวันกรีดยางปีมากกว่าภาคใต้ ประกอบกับแรงจูงใจในเรื่องราคาขายที่เพิ่มสูงขึ้น เกษตรกรส่วนใหญ่จึงตัดสินใจใช้ระบบกรีดยางแบบสองวันเว้นหนึ่งวัน แม้ยางจะมีอายุยังน้อย

ธีรจุฑา รื่นเริง (2556) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนทางการเงินของผู้ลงทุนปลูกยางพารา ในอำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา ผู้ศึกษาได้แบ่งสวนยางพาราออกเป็น 3 ขนาด คือ สวนขนาดเล็ก พื้นที่ปลูกไม่เกิน 10 ไร่ สวนขนาดกลาง พื้นที่ปลูก 11-20 ไร่ และสวนขนาดใหญ่ พื้นที่ปลูก 21 ไร่ขึ้นไป โดยผลการศึกษา พบว่า ผลผลิตที่ได้มี 3 รูปแบบ คือน้ำยางสด ยียาง และยางแผ่นดิบ แล้วหาค่าเฉลี่ยของรายได้และค่าใช้จ่าย นำมาคำนวณการรายได้สุทธิในแต่ละปี เป็นเวลา 11 ปี ดังนี้ น้ำยางสด สวนขนาดเล็ก มีรายรับสุทธิเท่ากับ 53,147.16 บาท ต้นทุนสุทธิเท่ากับ 45,479.20 บาท และผลตอบแทนสุทธิเท่ากับ 7,667.96 บาท สวนขนาดกลาง มีรายรับสุทธิเท่ากับ 61,486.78 บาท ต้นทุนสุทธิเท่ากับ 68,315.30 บาท และผลตอบแทนสุทธิเท่ากับ (6,828.51) บาท สวนขนาดใหญ่ มีรายรับสุทธิเท่ากับ 64,191.53 บาท ต้นทุนสุทธิเท่ากับ 69,436 บาท และผลตอบแทนสุทธิเท่ากับ (5,244.47) บาท

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราของคณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ผู้ศึกษามีรูปแบบและวิธีการศึกษา ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ใน อำเภอเบตง จังหวัดยะลา จำนวน 8 สหกรณ์ รวมทั้งหมด 66 คน ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนคณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา

ชื่อสหกรณ์	จำนวน (คน)
1. สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านบ่อน้ำร้อน จำกัด	9
2. สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านสุตัน จำกัด	11
3. สหกรณ์กองทุนสวนยางอนุสรณ์ จำกัด	7
4. สหกรณ์ผู้ผลิตยางพาราเบตง จำกัด	7
5. สหกรณ์กองทุนสวนยางตานาะ จำกัด	9
6. สหกรณ์กองทุนสวนยางมงคลธรรม จำกัด	9

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ชื่อสหกรณ์	จำนวน (คน)
7. สหกรณ์กองทุนสวนยางจาเราะชูชู จำกัด	7
8. สหกรณ์ชาวบ้านจุฬารักษ์พัฒนา 10 จำกัด	7
รวมทั้งหมด	66

กลุ่มตัวอย่าง เก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง 34 คน โดยเลือกแบบเจาะจง สวนยางขนาดเล็ก (ไม่เกิน 50 ไร่) ที่มีต้นยางอายุไม่เกิน 20 ปี ดังตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างคณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา

ชื่อสหกรณ์	จำนวน (คน)
1. สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านบ่อน้ำร้อน จำกัด	4
2. สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านสุตัน จำกัด	5
3. สหกรณ์กองทุนสวนยางอนุสรณ์ จำกัด	4
4. สหกรณ์ผู้ผลิตยางพาราเบตง จำกัด	4
5. สหกรณ์กองทุนสวนยางตานาะ จำกัด	8
6. สหกรณ์กองทุนสวนยางมงคลธรรม จำกัด	5
7. สหกรณ์กองทุนสวนยางจาเราะชูชู จำกัด	3
8. สหกรณ์ชาวบ้านจุฬารักษ์พัฒนา 10 จำกัด	1
รวมทั้งหมด	34

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ แบบสัมภาษณ์ คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์ กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ประกอบด้วยคำถาม 4 ส่วน ดังนี้

2.1 ข้อมูลทั่วไปของคณะกรรมการดำเนินการเกี่ยวกับการปลูกลยางพารา

2.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคล

- 1) เพศ
- 2) อายุ
- 3) ระดับการศึกษา
- 4) จำนวนสมาชิกในครัวเรือน
- 5) จำนวนแรงงานที่จ้างทำสวนยางพารา
- 6) อาชีพปัจจุบัน
- 7) ระยะเวลาที่เริ่มปลูกลยางพารา

2.1.2 ระบบการจัดการยางพารา

- 1) อายุต้นยางที่เริ่มเปิดกรีด
- 2) ช่วงเวลาที่กรีดยางพารา
- 3) ระบบการกรีดยางพารา

2.1.3 ประเภทของการขยายพันธุ์ยาง

- 1) ประเภทพันธุ์ตาเขียว
- 2) ประเภทพันธุ์ปักชำ

2.1.4 พื้นที่ปลูกลยางพารา

- 1) จำนวนพื้นที่และต้นยางที่ปลูก
- 2) กรรมสิทธิ์ในที่ดิน

2.2 ข้อมูลต้นทุนการปลูกลยางพารา

2.2.1 ต้นทุนเริ่มแรกเกี่ยวกับการปลูกลยางพารา

- 1) การเตรียมพื้นที่ปลูกลยางพารา
- 2) ค่าพันธุ์ยางพารา
- 3) ค่าปุ๋ยปลูกลยางพารา
- 4) ค่าแรงงานปลูกลยางพารา

2.2.2 ต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีด

- 1) ค่าเครื่องมืออุปกรณ์ในการบำรุงรักษา
- 2) ค่าปุ๋ยบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีด
- 3) ค่ายาปราบศัตรูพืช
- 4) ค่าแรงงานดูแลรักษาต้นยาง

2.2.3 ต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีด

- 1) ค่าปุ๋ย
- 2) ค่ายาปราบศัตรูพืช
- 3) ค่าเครื่องมืออุปกรณ์ในการกรีดยางพารา
- 4) ค่าแรงงานดูแลรักษาต้นยาง

2.3 ข้อมูลผลตอบแทนจากการปลูกยางพารา

2.3.1 ปริมาณผลผลิต

2.3.2 ผลตอบแทนจากการปลูกยางพารา

2.4 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

2.4.1 ปัญหาและอุปสรรคจากการปลูกยางพารา

2.4.2 ปัญหาและอุปสรรคจากการจำหน่ายยางพารา

2.4.3 ข้อเสนอแนะ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งข้อมูลปฐมภูมิ และ ข้อมูลทุติยภูมิ ดังนี้

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูล

โดยใช้ แบบสัมภาษณ์ คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารวิชาการที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำราทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ ผลงานวิจัย การศึกษาค้นคว้าอิสระ ฐานข้อมูลจากเว็บไซต์ต่างๆ ซึ่งใช้ข้อมูลเหล่านี้ เพื่อสร้างกรอบแนวคิดของการศึกษา แล้วนำมาสร้างแบบสัมภาษณ์ รวมทั้งเตรียมการศึกษา เพื่อให้ผลการวิเคราะห์ห้ออกมาเกิดความคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูลในแบบสัมภาษณ์แต่ละฉบับเรียบร้อยแล้ว ก็รวบรวมข้อมูลนำไปสู่การวิเคราะห์ ซึ่งในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของคณะกรรมการดำเนินการเกี่ยวกับการปลูกยางพารา วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยการนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากแบบสัมภาษณ์ คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 ต้นทุนการปลูกยางพารา วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) โดยการนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากแบบสัมภาษณ์ คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา มาวิเคราะห์ต้นทุนการปลูกยางพาราต่อไร่ ดังนี้

4.2.1 ต้นทุนเริ่มแรกเกี่ยวกับการปลูกยางพารา ข้อมูลต้นทุนเริ่มแรกเป็นข้อมูลที่ได้จากการประมาณการต้นทุนที่เกิดขึ้นในอดีตของคณะกรรมการดำเนินการ ประกอบด้วย

1) การเตรียมพื้นที่ปลูกยางพารา

ข้อมูลที่น่ามาสู่การวิเคราะห์เป็นขั้นตอนการเตรียมพื้นที่ที่คณะกรรมการดำเนินการส่วนใหญ่ในอำเภอเบตงปฏิบัติอยู่ ข้อมูลการเตรียมพื้นที่อาจนำไปใช้กับพื้นที่อื่นไม่ได้ เนื่องจากแต่ละพื้นที่ย่อมมีความแตกต่างในเรื่องของสภาพที่ดิน และอัตราค่าจ้างย่อมมีความแตกต่างตามค่าครองชีพของแต่ละพื้นที่ ส่วนค่าจ้างต่อไร่ในขั้นตอนการเตรียมพื้นที่ปลูกยางพาราเป็นการคิดคำนวณต้นทุนที่เกิดขึ้นกับคณะกรรมการดำเนินการที่จ้างแรงงานเท่านั้น ซึ่งไม่ได้คำนึงถึงข้อมูลของคณะกรรมการดำเนินการที่ใช้แรงงานในครัวเรือน

2) ค่าพันธุ์ยางพารา

พันธุ์ยางที่ใช้ ส่วนใหญ่เป็นพันธุ์ยางที่มีความเหมาะสมที่จะปลูกในพื้นที่ และราคาพันธุ์ยางเป็นราคาขายภายในอำเภอเบตง เพราะฉะนั้นราคาพันธุ์ยางในแต่ละพื้นที่ไม่เท่ากัน ส่วนการคำนวณค่าพันธุ์ยางพาราที่ใช้ปลูกโดยเฉลี่ย เป็นการคิดคำนวณข้อมูลต้นทุนที่เกิดขึ้นกับคณะกรรมการดำเนินการที่ซื้อพันธุ์ยางพารามาปลูกเท่านั้น

3) ค่าปุ๋ยปลูกยางพารา

ต้นทุนค่าปุ๋ยของแต่ละราย และแต่ละพื้นที่ไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับปริมาณจำนวนครั้ง และราคาของปุ๋ยที่ใช้ ซึ่งการใส่ปุ๋ยปลูกยางพารา ทำให้การเจริญเติบโตของต้นยาง และปริมาณผลผลิตต่างกันด้วย ส่วนการคำนวณค่าปุ๋ยต่อไร่ในการปลูกยางพารา เป็นข้อมูลต้นทุนที่เกิดขึ้น

ขึ้นกับคณะกรรมการดำเนินการที่ซื้อปุ๋ยมาใช้ในการปลูกยางพาราเท่านั้น ซึ่งราคาของปุ๋ยจะแตกต่างกันตามสูตรปุ๋ยที่เลือกใช้

4) ค่าแรงงานปลูกยางพารา

อัตราค่าแรงงานในการจ้างย้อมแตกต่างกันตามค่าครองชีพของแต่ละพื้นที่ และคณะกรรมการดำเนินการที่ใช้แรงงานในครัวเรือนปลูกยางพาราจะไม่มีต้นทุนการปลูกยางพารา ทำให้ต้นทุนการปลูกยางพารามีความแตกต่างกับคณะกรรมการดำเนินการที่จ้างทำสวนยางพารา ส่วนการคำนวณค่าจ้างเฉลี่ยต่อไร่ในการปลูกยางพารา เป็นข้อมูลของคณะกรรมการดำเนินการที่จ้างแรงงานมาช่วยปลูกยางพาราเท่านั้น

4.2.2 ต้นทุนการบำรุงรักษาด้านยกก่อนเปิดกรีด เก็บข้อมูลต้นทุนจากสวนยางพาราที่มีอายุในช่วงอายุของ 2 - 6 ปี ประกอบด้วย

1) ค่าเครื่องมืออุปกรณ์ในการบำรุงรักษา

ต้นทุนค่าเครื่องมือของคณะกรรมการดำเนินการจะมีความแตกต่างกัน ถ้าคณะกรรมการดำเนินการจ้างแรงงานจากภายนอกมาช่วยทำสวนยางพารา ต้นทุนในส่วนนี้ต่ำกว่าคณะกรรมการดำเนินการที่ใช้แรงงานในครัวเรือน สำหรับเครื่องมืออุปกรณ์ในการบำรุงรักษาที่มีอายุการใช้งานเกินกว่า 1 ปี จะคิดค่าเสื่อมราคาตามวิธีเส้นตรงเป็นต้นทุนในการบำรุงรักษาด้านยกในแต่ละปี

2) ค่าปุ๋ยบำรุงรักษาด้านยกก่อนเปิดกรีด

ต้นทุนค่าปุ๋ยของแต่ละราย และแต่ละพื้นที่ไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับปริมาณจำนวนครั้ง และราคาของปุ๋ยที่ใช้ ซึ่งการใส่ปุ๋ยปลูกยางพารา ทำให้การเจริญเติบโตของต้นยาง และปริมาณผลผลิตต่างกันด้วย ส่วนการคำนวณค่าปุ๋ยเฉลี่ยต่อไร่ เป็นข้อมูลต้นทุนที่เกิดขึ้นกับคณะกรรมการดำเนินการที่ซื้อปุ๋ยมาใช้ในการบำรุงรักษาด้านยกพาราเท่านั้น ซึ่งราคาของปุ๋ยจะแตกต่างกันตามสูตรปุ๋ยที่เลือกใช้

3) ค่ายาปราบศัตรูพืช

ต้นทุนยาปราบศัตรูพืชของแต่ละราย และแต่ละพื้นที่ไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับปริมาณ จำนวนครั้ง และราคาปราบศัตรูพืชที่ใช้ ส่วนการคำนวณค่ายาปราบศัตรูพืชเฉลี่ยต่อไร่ เป็นข้อมูลต้นทุนที่เกิดขึ้นกับคณะกรรมการดำเนินการที่ซื้อยาปราบศัตรูพืชบำรุงรักษาด้านยกพาราเท่านั้น

4) ค่าแรงงานดูแลรักษาด้านยก

ต้นทุนค่าแรงงานย้อมแตกต่างกันตามค่าครองชีพของแต่ละพื้นที่ และคณะกรรมการดำเนินการที่ใช้แรงงานในครัวเรือนดูแลรักษาด้านยกไม่มีต้นทุนการดูแลรักษาด้านยก

ทำให้ต้นทุนการดูแลรักษาต้นยางมีความแตกต่างกับคณะกรรมการดำเนินการที่จ้างแรงงานมาดูแลรักษาต้นยาง ส่วนการคำนวณค่าจ้างเฉลี่ยต่อไร่ เป็นข้อมูลของคณะกรรมการดำเนินการที่จ้างแรงงานมาช่วยบำรุงรักษาต้นยางเท่านั้น

4.2.3 ต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีด เก็บข้อมูลต้นทุนจากสวนยางพาราที่มีอายุมากกว่า 6 ปีขึ้นไป ประกอบด้วย

1) ค่าปุ๋ย

ต้นทุนค่าปุ๋ยของแต่ละราย และแต่ละพื้นที่ไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับปริมาณจำนวนครั้ง และราคาของค่าปุ๋ย ส่วนการคำนวณค่าปุ๋ยเฉลี่ยต่อไร่ เป็นข้อมูลต้นทุนที่เกิดขึ้นกับคณะกรรมการดำเนินการที่ซื้อปุ๋ยมาใช้บำรุงรักษาต้นยางเท่านั้น ซึ่งราคาของปุ๋ย จะแตกต่างกันตามการเลือกใช้

2) ค่ายาปราบศัตรูพืช

ต้นทุนยาปราบศัตรูพืชของแต่ละราย และแต่ละพื้นที่ไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับปริมาณ จำนวนครั้ง และราคาของค่ายาปราบศัตรูพืช ส่วนการคำนวณค่ายาปราบศัตรูพืชเฉลี่ยต่อไร่ เป็นข้อมูลต้นทุนที่เกิดขึ้นกับคณะกรรมการดำเนินการที่ซื้อยาปราบศัตรูพืชมาใช้บำรุงรักษาต้นยางเท่านั้น ซึ่งราคาของยาปราบศัตรูพืชจะแตกต่างกันตามการเลือกใช้

3) ค่าเครื่องมืออุปกรณ์ในการกรีดยางพารา

ต้นทุนในส่วนนี้จะมีความแตกต่างกันในแต่ละราย เนื่องจากบางรายจ้างแรงงานมาช่วยกรีดยางจึงทำให้ต้นทุนในส่วนนี้ต่ำกว่ารายที่กรีดยางเอง เพราะการจ้างแรงงานมาช่วยกรีดยางจะไม่มีต้นทุนค่ามีดกรีดยาง ถังเก็บน้ำยาง และไม่กวาดยาง เหมือนกันกับรายที่กรีดยางเอง ส่วนค่าเครื่องมืออุปกรณ์ในการกรีดยางพารานำมาคิดคำนวณต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางทั้งจำนวน เนื่องจากมีอายุการใช้งาน 1 ปี

4) ค่าแรงงานดูแลรักษาต้นยาง

ต้นทุนค่าแรงงานย่อมแตกต่างตามค่าครองชีพของแต่ละพื้นที่และคณะกรรมการดำเนินการที่ใช้แรงงานในครัวเรือนดูแลรักษาต้นยางพาราไม่มีต้นทุนการดูแลรักษาต้นยาง ทำให้ต้นทุนดูแลรักษาต้นยางมีความแตกต่างกับคณะกรรมการดำเนินการที่จ้างแรงงานมาดูแลรักษาต้นยาง ส่วนการคำนวณค่าจ้างเฉลี่ยต่อไร่ เป็นข้อมูลของคณะกรรมการดำเนินการที่จ้างแรงงานมาช่วยดูแลรักษาต้นยางเท่านั้น

4.3 ข้อมูลผลตอบแทนจากการปลูกยางพารา

4.3.1 ปริมาณผลผลิต

วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาปริมาณผลผลิตที่ได้ต่อไร่ต่อครั้ง และปริมาณผลผลิตที่ได้ต่อไร่ใน 1 ปี ซึ่งคำนวณจากจำนวนครั้งในการกรีดยางใน 1 ปี ในลักษณะของปริมาณน้ำยางสด ปริมาณยางแห้ง และความเข้มข้นของน้ำยางที่ได้

4.3.2 ผลตอบแทนจากการปลูกยางพารา

การคำนวณราคาขายน้ำยางสด เป็นไปตามกลไกของตลาดที่มีความผันผวนทางด้านราคา เนื่องจากยางพาราเป็นผลผลิตทางการเกษตรที่มีความเคลื่อนไหวตามความต้องการของตลาดโลก และราคาขายพารามีความแตกต่างกันตามคุณภาพของยางพารา ข้อมูลที่ศึกษาเป็นข้อมูลราคาขายพาราที่เกิดขึ้น ในช่วงเดือนมิถุนายน ถึง เดือนกรกฎาคม 2558

4.4 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคจากการปลูกยางพารา ปัญหาและอุปสรรคจากการจำหน่ายยางพารา และข้อเสนอแนะ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ และร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทนี้ ผู้ศึกษาได้นำเสนอข้อมูลทั่วไปของคณะกรรมการดำเนินการเกี่ยวกับการปลูกยางพารา ข้อมูลต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกยางพารา รวมทั้งปัญหา อุปสรรคจากการปลูกและจำหน่ายยางพาราของคณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์รายละเอียดดังนี้

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้สัมภาษณ์คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยางผู้ปลูกยางพารา จำนวน 34 คน ซึ่งเลือกแบบเจาะจง สวนยางขนาดเล็ก (ไม่เกิน 50 ไร่) ที่มีต้นยางอายุไม่เกิน 20 ปี

1. ข้อมูลทั่วไปของคณะกรรมการดำเนินการเกี่ยวกับการปลูกยางพารา

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการดำเนินการจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	30	88.24
หญิง	4	11.76
รวม	34	100.00
อายุ		
ไม่เกิน 40 ปี	4	11.76
41-50 ปี	15	44.12
51-60 ปี	11	32.36
61 ปีขึ้นไป	4	11.76
รวม	34	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียน	4	11.76
ต่ำกว่าประถมศึกษา ปีที่ 4	4	11.76
ประถมศึกษา ปีที่ 4-6	11	32.36
มัธยมศึกษาตอนต้น	6	17.65
มัธยมศึกษาตอนปลาย	5	14.71
ปริญญาตรี	4	11.76
รวม	34	100.00
สมาชิกในครัวเรือน		
1 คน	2	5.88
2 คน	4	11.76
3 คน	8	23.53
4 คน	10	29.42
5 คน	8	23.53
6 คน	1	2.94
7 คน	1	2.94
รวม	34	100.00
แรงงานที่จ้างทำสวน		
ยางพารา		
ไม่จ้างแรงงาน	21	61.76
1 คน	5	14.71
2 คน	6	17.65
3 คน	1	2.94
6 คน	1	2.94
รวม	34	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีพปัจจุบัน		
ทำสวนยางพารา	34	100.00
รวม	34	100.00
ระยะเวลาที่เริ่มปลูก		
ยางพารา		
พ.ศ.2538 - พ.ศ.2542	17	50.00
พ.ศ.2543 - พ.ศ.2547	9	26.47
พ.ศ.2548 - พ.ศ.2552	8	23.53
รวม	34	100.00

หมายเหตุ : จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ไม่นับรวมคณะกรรมการดำเนินการ

จากตารางที่ 4.1 พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา มีข้อมูลส่วนบุคคล ดังนี้

เพศของคณะกรรมการดำเนินการ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 88.24 และเพศหญิง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.76

อายุของคณะกรรมการดำเนินการ ส่วนใหญ่มีอายุในช่วง 41-50 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 44.12 รองลงมาคือ มีอายุในช่วง 51-60 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 32.36 มีอายุในช่วงไม่เกิน 40 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.76 และอายุช่วง 61 ปีขึ้นไป จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.76 ตามลำดับ

ระดับการศึกษาของคณะกรรมการดำเนินการ ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 32.36 รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 17.65 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.71 ไม่ได้เรียน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.76 ระดับต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.76 และระดับปริญญาตรี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 11.76 ตามลำดับ

จำนวนสมาชิกในครัวเรือนของคณะกรรมการดำเนินการ ส่วนใหญ่มีสมาชิกในครัวเรือน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 29.42 รองลงมาคือ มีสมาชิกในครัวเรือน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 23.53 สมาชิกในครัวเรือน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 23.53 สมาชิกในครัวเรือน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 11.76

สมาชิกในครัวเรือน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.88 สมาชิกในครัวเรือน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.94 และสมาชิกในครัวเรือน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.94 ตามลำดับ

จำนวนแรงงานที่จ้างทำสวนยางพาราของคณะกรรมการดำเนินการ ส่วนใหญ่ไม่จ้างแรงงานมาช่วยทำสวนยางพารา จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 61.76 และจำนวน 13 คน ว่าจ้างแรงงานมาช่วยทำสวนยางพารา ซึ่งส่วนใหญ่ว่าจ้างแรงงานมาช่วยทำสวนยางพารา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 17.65 รองลงมาคือ จ้างแรงงานมาช่วยทำสวนยางพารา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.71 จ้างแรงงานมาช่วยทำสวนยางพารา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.94 และจ้างแรงงานมาช่วยทำสวนยางพารา จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.94 ตามลำดับ

อาชีพปัจจุบันของคณะกรรมการดำเนินการมีอาชีพทำสวนยางพารา จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ระยะเวลาที่เริ่มปลูกยางพาราของคณะกรรมการดำเนินการ เริ่มปลูกในช่วง พ.ศ.2538-พ.ศ.2552 ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง พ.ศ.2538 - พ.ศ.2542 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาคือ ในช่วง พ.ศ.2543 - พ.ศ.2547 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 26.47 และช่วง พ.ศ.2548 - พ.ศ.2552 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 23.53 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 อายุเฉลี่ยของคณะกรรมการดำเนินการ

อายุ	จำนวน (คน)	อายุเฉลี่ย (ปี)
ไม่เกิน 40 ปี	4	37.50
41-50 ปี	15	47.40
51-60 ปี	11	55.09
61 ปีขึ้นไป	4	63.50
รวม	34	50.60
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		11.08

จากตารางที่ 4.2 พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา มีอายุเฉลี่ย 51 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 11.08 ปี

1.2 ระบบการจัดการยางพารา

ตารางที่ 4.3 ระบบการจัดการยางพาราของคณะกรรมการดำเนินการ

ระบบการจัดการยางพารา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุต้นยางที่เริ่มเปิดกรีด		
6 ปี	2	5.88
7 ปี	6	17.65
8 ปี	12	35.29
9 ปี	6	17.65
10 ปี	5	14.71
11 ปี	1	2.94
12 ปี	2	5.88
รวม	34	100.00
ช่วงเวลาที่กรีดยางพารา		
เวลาตอนเย็น	1	2.94
เวลากลางคืน	33	97.06
รวม	34	100.00
ระบบการกรีดยางพารา		
แบบ 1 วันเว้น 1 วัน	34	100.00
รวม	34	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา มีระบบการจัดการยางพารา ดังนี้

อายุต้นยางที่เริ่มเปิดกรีดของคณะกรรมการดำเนินการ อยู่ในช่วงอายุต้นยาง 6-12 ปี ส่วนใหญ่เริ่มเปิดกรีดเมื่อต้นยางอายุ 8 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.29 รองลงมาคือ ต้นยางอายุ 7 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.65 ต้นยางอายุ 9 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.65 ต้นยางอายุ 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.71 ต้นยางอายุ 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 5.88 ต้นยางอายุ 12 ปี คิดเป็นร้อยละ 5.88 และต้นยางอายุ 11 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.94 ตามลำดับ

ช่วงเวลาที่กรีดยางพาราของคณะกรรมการดำเนินการ ส่วนใหญ่กรีดยางเวลากลางคืน จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 97.06 และมีจำนวน 1 คนที่กรีดยางเวลาตอนเย็น คิดเป็นร้อยละ 2.94 ระบบการกรีดยางพาราของคณะกรรมการดำเนินการใช้ระบบกรีดยางพาราแบบ 1 วัน เว้น 1 วัน จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 100

1.3 ประเภทของการขยายพันธุ์ยาง

ตารางที่ 4.4 ประเภทของการขยายพันธุ์ยางที่ใช้ปลูก

การขยายพันธุ์ยาง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประเภทพันธุ์ตาเขียว	24	70.59
ประเภทพันธุ์ปักชำ	10	29.41
รวม	34	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ส่วนใหญ่ปลูกยางพาราประเภทพันธุ์ตาเขียว จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 70.59 และประเภทพันธุ์ปักชำ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 29.41

1.4 พื้นที่ปลูกยางพารา

1.4.1 จำนวนพื้นที่และต้นยางที่ปลูก

ตารางที่ 4.5 พื้นที่ปลูกและจำนวนต้นยางเฉลี่ยต่อไร่

พื้นที่ปลูก	จำนวน (คน)	ร้อยละ	รวมพื้นที่ปลูก (ไร่)	รวมต้นยางที่ปลูก (ต้น)	ต้นยางเฉลี่ยต่อไร่ (ต้น)
ไม่เกิน 20 ไร่	15	44.12	230	14,660	63.74
21-30 ไร่	10	29.41	267	16,215	60.73
31-40 ไร่	8	23.53	293	18,035	61.55
41-50 ไร่	1	2.94	50	3,000	60.00
รวม	34	100.00	840	51,910	61.80

จากตารางที่ 4.5 พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ส่วนใหญ่มีพื้นที่ปลูกยางพาราไม่เกิน 20 ไร่ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 44.12 รองลงมาคือ พื้นที่ปลูกยางพารา 21-40 ไร่ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 29.41 พื้นที่ปลูกยางพารา 31-40 ไร่ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 23.53 และพื้นที่ปลูกยางพารา 41-50 ไร่ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.94 ตามลำดับ รวมพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด 840 ไร่ จำนวนต้นยางเฉลี่ยไร่ละ 62 ต้น

1.4.2 กรรมสิทธิ์ในที่ดิน

ตารางที่ 4.6 กรรมสิทธิ์ในที่ดินที่ใช้ปลูกยางพารา

กรรมสิทธิ์ในที่ดิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เจ้าของ	34	100.00
รวม	34	100.00

จากตารางที่ 4.6 พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินฐานะเจ้าของที่ดินทั้งหมด โดยเสียภาษีที่ดินเฉลี่ยไร่ละ 4 บาท

2. ข้อมูลต้นทุนการปลูกยางพารา

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนแยกตามการขยายพันธุ์ยางเป็น 2 ประเภท ดังนี้ 1) ประเภทพันธุ์ตาเขียว 2) ประเภทพันธุ์ปักชำ

2.1 ต้นทุนเริ่มแรกเกี่ยวกับการปลูกยางพารา

2.1.1 การเตรียมพื้นที่ปลูกยางพารา

การเตรียมพื้นที่ปลูกยางพารา ประกอบด้วย การไถ่ พรวน ปรับที่ดินก่อนการปลูกยางพารา การวางแผน การขุดหลุม การทำขั้นบันได การทำทางระบายน้ำ เป็นต้น ซึ่งในการเตรียมพื้นที่ปลูกยางพารานั้นเกษตรกรบางรายจ้างแรงงานและเครื่องมือ อุปกรณ์ต่างๆ มาช่วยเตรียมพื้นที่ปลูกยางพารา ซึ่งการจ้างแรงงานเหล่านี้ย่อมมีต้นทุนในการเตรียมพื้นที่ปลูกยางพาราเกิดขึ้นตามมาด้วยถือเป็นต้นทุนเริ่มแรกเกี่ยวกับการปลูกยางพารา

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการดำเนินการจำแนกตามการใช้แรงงานในการเตรียมพื้นที่ปลูกยางพารา

การเตรียมพื้นที่ ปลูกยางพารา	พันธุ์ตาเจียว		พันธุ์ปักชำ		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทำเองทั้งหมด	22	91.67	3	30.00	25	73.53
ทำเองและจ้างบางส่วน	2	8.33	7	70.00	9	26.47
รวม	24	100.00	10	100.00	34	100.00

จากตารางที่ 4.7 พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ที่ปลูกยางประเภทพันธุ์ตาเจียว ส่วนใหญ่ทำเองทั้งหมด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 91.67 และประเภทพันธุ์ปักชำ ส่วนใหญ่ทำเองและจ้างบางส่วน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 70 เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า ส่วนใหญ่ทำเองทั้งหมด โดยใช้สมาชิกในครัวเรือนและใช้เครื่องมือทำสวนยางพาราที่มีอยู่ในการเตรียมพื้นที่ปลูกยางพารา จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 73.53 และทำเองและจ้างบางส่วน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 26.47

ตารางที่ 4.8 ค่าแรงงานเฉลี่ยต่อไร่ในการเตรียมพื้นที่ปลูกยางพารา

การเตรียมพื้นที่ปลูกยางพารา	พันธุ์ตาเจียว	พันธุ์ปักชำ	รวม
	ค่าแรงงาน (บาท)	ค่าแรงงาน (บาท)	ค่าแรงงาน (บาท)
1)การไถ พรวน ปรับที่ดินก่อนการปลูกยางพารา	60,200.00	40,000.00	100,200.00
2)การวางแนว	33,120.00	190,800.00	223,920.00
3)การขุดหลุม	44,160.00	299,700.00	343,860.00
4)การทำชั้นบันได	0.00	53,200.00	53,200.00
5)การทำทางระบายน้ำ	0.00	18,000.00	18,000.00
รวมค่าแรงงานทั้งหมด	137,480.00	601,700.00	739,180.00
ค่าแรงงานเฉลี่ยต่อไร่	2,411.93	2,851.66	5,263.59

หมายเหตุ : จำนวนพื้นที่ปลูกที่นำมาคำนวณเป็นข้อมูลของคณะกรรมการดำเนินการที่มีต้นทุนในส่วนนี้

จากตารางที่ 4.8 พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ที่ปลูกยางประเภทพันธุ์ตาเจียว มีค่าแรงงานเฉลี่ยต่อไร่ในการเตรียมพื้นที่ปลูกยางพาราเท่ากับ 2,411.93 บาท และประเภทพันธุ์ปักชำ มีค่าแรงงานเฉลี่ยต่อไร่ในการเตรียมพื้นที่ปลูกยางพาราเท่ากับ 2,851.66 บาท

2.1.2 ค่าพันธุ์ยางพารา

ตารางที่ 4.9 แหล่งที่มาของพันธุ์ยางพารา

แหล่งที่มา	พันธุ์ตาเจียว		พันธุ์ปักชำ		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ซื้อ	7	29.17	10	100.00	17	50.00
รับการสนับสนุน จากส่วนราชการ	17	70.83	0	0.00	17	50.00
รวม	24	100.00	10	100.00	34	100.00

จากตารางที่ 4.9 พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ที่ปลูกยางประเภทพันธุ์ตาเจิว ส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนจากส่วนราชการ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 70.83 และประเภทพันธุ์ปักชำ ได้พันธุ์ยางพาราจากการซื้อทั้งหมด 10 คน คิดเป็นร้อยละ 100 เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า แหล่งที่มาของพันธุ์ยางพาราได้มาจากการซื้อ และได้รับสนับสนุนจากส่วนราชการจำนวนเท่ากัน

ตารางที่ 4.10 ค่าพันธุ์ยางพาราเฉลี่ยต่อต้นและเฉลี่ยต่อไร่ที่ใช้ปลูกของคณะกรรมการดำเนินการ

พันธุ์ยางพารา	สายพันธุ์ RRIM 600		
	พันธุ์ตาเจิว (บาท)	พันธุ์ปักชำ (บาท)	รวม (บาท)
ค่าพันธุ์ยาง	82,250.00	430,050.00	512,300.00
รวมค่าพันธุ์ยางพาราทั้งหมด	82,250.00	430,050.00	512,300.00
ค่าพันธุ์ยางพาราเฉลี่ยต่อต้น	9.29	22.50	15.90
ค่าพันธุ์ยางพาราเฉลี่ยต่อไร่	541.12	1,586.90	1,211.11

หมายเหตุ 1. ตารางข้างต้นแสดงข้อมูลของคณะกรรมการดำเนินการที่ซื้อพันธุ์ยางมาปลูกเท่านั้น
2. คณะกรรมการดำเนินการ รวม 34 คนซื้อพันธุ์ยางพารามาปลูกเพียงสายพันธุ์เดียว

จากตารางที่ 4.10 พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ที่ปลูกยางทั้ง 2 ประเภทนิยมนำต้นยางสายพันธุ์ RRIM 600 ซึ่งต้นทุนค่าพันธุ์ยางพารา ประเภทพันธุ์ตาเจิวเฉลี่ยต้นละ 9.29 บาท และค่าพันธุ์ยางพาราเฉลี่ยต่อไร่เท่ากับ 541.12 บาท และประเภทพันธุ์ปักชำเฉลี่ยต้นละ 22.50 บาท และค่าพันธุ์ยางพาราเฉลี่ยต่อไร่เท่ากับ 1,586.90 บาท

2.1.3 ค่าปลูกยางพารา

การปลูกยางพาราหลังจากที่ชุดหลุมเตรียมปลูกยางพาราแล้วจะต้องมีการใส่ปุ๋ยเพื่อช่วยสร้างการเจริญเติบโต

ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละคณะกรรมการดำเนินการจำแนกตามการใส่ปุ๋ยปลูกยางพารา

	พันธุ์ตาเจียว		พันธุ์ปักชำ		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ใส่ปุ๋ย	4	16.67	6	60.00	10	29.41
ไม่ใส่ปุ๋ย	20	83.33	4	40.00	24	70.59
รวม	24	100.00	10	100.00	34	100.00

จากตารางที่ 4.11 พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ที่ปลูกยางประเภทพันธุ์ตาเจียว ส่วนใหญ่ไม่ใส่ปุ๋ยในการปลูกยางพารา จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 และประเภทพันธุ์ปักชำ ส่วนใหญ่ใส่ปุ๋ยในการปลูกยางพารา จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 60 เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า ส่วนใหญ่ไม่ใส่ปุ๋ยในการปลูกยางพารา จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 70.59

ตารางที่ 4.12 ค่าปุ๋ยเฉลี่ยต่อกระสอบและเฉลี่ยต่อไร่ในการปลูกยางพาราของคณะกรรมการดำเนินการ

ชนิดปุ๋ย	ค่าปุ๋ย (บาท)		
	พันธุ์ตาเจียว	พันธุ์ปักชำ	รวม
สูตร 20-8-20	47,800.00	42,120.00	89,920.00
สูตร 20-12-20	0.00	1,400.00	1,400.00
สูตร 15-15-15	0.00	8,000.00	8,000.00
รวมค่าปุ๋ยทั้งหมด	47,800.00	51,520.00	99,320.00
ค่าปุ๋ยเฉลี่ยต่อกระสอบ	1,000.00	1,080.00	1,040.00
ค่าปุ๋ยเฉลี่ยต่อไร่	519.57	408.89	455.60

จากตารางที่ 4.12 พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ที่ปลูกยางประเภทพันธุ์ตาเจียวมีค่าปุ๋ยเฉลี่ยกระสอบละ 1,000 บาทและค่าปุ๋ยเฉลี่ยต่อไร่เท่ากับ 519.57 บาท และประเภทพันธุ์ปักชำมีค่าปุ๋ยเฉลี่ยกระสอบละ 1,080 บาทและค่าปุ๋ยเฉลี่ยต่อไร่เท่ากับ 408.89 บาท

2.1.4 ค่าแรงงานปลูกยางพารา

ตารางที่ 4.13 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการดำเนินการจำแนกตามการใช้แรงงานปลูกยางพารา

	พันธุ์ตาเขียว		พันธุ์ปักชำ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	(คน)		(คน)		(คน)	
ทำเองทั้งหมด	22	91.67	10	100.00	32	94.12
ทำเองและจ้างบางส่วน	2	8.33	0	0.00	2	5.88
รวม	24	100.00	10	100.00	34	100.00

จากตารางที่ 4.13 พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ที่ปลูกต้นยางประเภทพันธุ์ตาเขียว ส่วนใหญ่ทำเองทั้งหมด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 91.67 และประเภทพันธุ์ปักชำ จำนวน 10 คน ทำเองทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้ว ส่วนใหญ่ทำเองทั้งหมด โดยใช้สมาชิกในครัวเรือนในการปลูกและใส่ปุ๋ยยางพารา จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 94.12

ตารางที่ 4.14 ค่าแรงงานเฉลี่ยต่อไร่ในการปลูกยางพารา

การปลูกยางพารา	ค่าแรงงาน (บาท)		
	พันธุ์ตาเขียว	พันธุ์ปักชำ	รวม
1)ค่าแรงงานการปลูก	1,800.00	0.00	1,800.00
2)ค่าแรงงานใส่ปุ๋ย	3,200.00	0.00	3,200.00
รวมค่าแรงงานทั้งหมด	5,000.00	0.00	5,000.00
ค่าแรงงานเฉลี่ยต่อไร่	106.38	0.00	106.38

จากตารางที่ 4.14 พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ที่ปลูกต้นยางประเภทพันธุ์ตาเขียว มีค่าแรงงานเฉลี่ยต่อไร่เท่ากับ 106.38

บาท และประเภทพันธุ์ปักชำ ไม่มีต้นทุนในส่วนนี้ เนื่องจากคณะกรรมการดำเนินการใช้สมาชิกในครัวเรือนในการปลูกและใส่ปุ๋ยขางพารา

ในส่วนของค่าเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ใช้ในการปลูกขางพารา จากการสัมภาษณ์ พบว่ามีการใช้อุปกรณ์ที่มีอยู่ในการทำสวนอยู่แล้ว เช่น จอบ เสียม เป็นต้น สำหรับคณะกรรมการดำเนินการที่จ้างแรงงานปลูกจะใช้อุปกรณ์ของผู้รับจ้าง ซึ่งการศึกษาครั้งนี้จะนำอุปกรณ์เหล่านี้ไปคิดเป็นต้นทุนในส่วนของอุปกรณ์เพื่อการดูแลรักษาต้นขางซึ่งจะใช้กับงานในส่วนขางโดยตรง ดังนั้น เครื่องมืออุปกรณ์ในการปลูกจึงยังไม่นำมาคิดรวมเป็นต้นทุนเริ่มแรกเกี่ยวกับการปลูกขางพารา

ข้อมูลจากตารางที่ 4.7 ถึงตารางที่ 4.14 ดังกล่าวข้างต้นสามารถนำมาสรุปต้นทุนเริ่มแรกเกี่ยวกับการปลูกขางพาราเฉลี่ยต่อไร่ของคณะกรรมการดำเนินการ ดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 สรุปต้นทุนเริ่มแรกเกี่ยวกับการปลูกขางพาราเฉลี่ยต่อไร่ของคณะกรรมการดำเนินการ

ต้นทุนเริ่มแรกเกี่ยวกับการปลูกขางพารา	ต้นทุนเฉลี่ยต่อไร่ (บาท)		
	พันธุ์ตาเขียว	พันธุ์ปักชำ	รวม
1) การเตรียมพื้นที่ปลูกขางพารา	2,411.93	2,851.66	5,263.59
2) ค่าพันธุ์ขางพารา	541.12	1,586.90	2,128.02
3) ค่าปุ๋ยปลูกขางพารา	519.57	408.89	928.46
4) ค่าแรงงานปลูกขางพารา	106.38	0.00	106.38
รวมต้นทุนเริ่มแรกเกี่ยวกับการปลูกขางพาราเฉลี่ยต่อไร่	3,579.00	4,847.45	8,426.45

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ประเภทพันธุ์ขางตาเขียว มีต้นทุนเริ่มแรกเกี่ยวกับการปลูกขางพาราเฉลี่ย 3,579 บาทต่อไร่ และประเภทพันธุ์ปักชำ มีต้นทุนเริ่มแรกเกี่ยวกับการปลูกขางพาราเฉลี่ย 4,847.45 บาทต่อไร่

2.2 ต้นทุนการบำรุงรักษาด้านยางก่อนเปิดกรีด

ในช่วงที่ต้นยางมีอายุ 1-6 ปี ซึ่งเป็นช่วงที่ต้นยางยังไม่สามารถให้ผลผลิตได้ คณะกรรมการดำเนินการจะต้องมีการดูแลรักษาด้านยางให้สามารถเจริญเติบโตได้ดี ซึ่งในช่วงนี้อาจมีการปลูกซ่อมแซมบ้างหากต้นยางที่ปลูกตายลง แต่จากการสัมภาษณ์ พบว่าไม่มีการปลูกซ่อมแซม และจากการศึกษา พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ มีพื้นที่ปลูกยางพารารวมทั้งหมด 840 ไร่ ประกอบด้วยประเภทพันธุ์ตาเขิว มีพื้นที่ปลูกรวม 569 ไร่ และประเภทพันธุ์ปักชำ มีพื้นที่ปลูกรวม 271 ไร่ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะนำมาใช้ในการคำนวณหาต้นทุนการบำรุงรักษาด้านยางก่อนเปิดกรีดต่อไปนี้

2.2.1 ค่าเครื่องมืออุปกรณ์ในการบำรุงรักษา

ค่าเครื่องมืออุปกรณ์ในการบำรุงรักษาด้านยาง ส่วนใหญ่ใช้กับงานในสวนยางพารา เนื่องจากการบำรุงรักษาด้านยางต้องมีการดูแลต้นยางตลอดทั้งปี ซึ่งอุปกรณ์ดังกล่าวอาจจะมีการนำไปใช้ในการทำสวนหรือการปลูกพืชอย่างอื่นด้วยแต่ส่วนใหญ่แล้วจะใช้กับงานดูแลสวนยาง ดังนั้น ค่าเครื่องมืออุปกรณ์ในการบำรุงรักษาจึงนำมาคำนวณเป็นต้นทุนการบำรุงรักษาด้านยางก่อนเปิดกรีด ดังนี้

ตารางที่ 4.16 จำนวนคณะกรรมการดำเนินการที่ใช้เครื่องมืออุปกรณ์ในการบำรุงรักษาและพื้นที่ปลูกยางพารา

เครื่องมืออุปกรณ์ ในการบำรุงรักษา	พันธุ์ตาเขิว		พันธุ์ปักชำ		รวม	
	จำนวน (คน)	พื้นที่ (ไร่)	จำนวน (คน)	พื้นที่ (ไร่)	จำนวน (คน)	พื้นที่ (ไร่)
1) เครื่องพ่นยา	9	223	4	101	13	324
2) กรรไกรตัดแต่งกิ่งยาง	24	569	10	271	34	840
3) มีดคายหญ้า	24	569	10	271	34	840
4) จอบ	24	569	10	271	34	840

หมายเหตุ เครื่องพ่นยาคณะกรรมการดำเนินการบางรายไม่มีการลงทุนในส่วนนี้

จากตารางที่ 4.16 พบว่า คณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ที่ปลูกต้นยางประเภทพันธุ์ตาเขิว จำนวน 9 คน และประเภทพันธุ์ปักชำ จำนวน 4 คน ที่มีเครื่องพ่นยา ส่วนอุปกรณ์อื่นๆ เช่น กรรไกรตัดแต่งกิ่งยาง มีดคายหญ้า จอบ มีใช้

ทุกคน และจำนวนที่ใช้จะขึ้นอยู่กับสมาชิกในครัวเรือนที่ช่วยทำสวนยางพารา อุปกรณ์ทั้งหมดมีอายุการใช้งานเกินกว่า 1 ปี คือ เครื่องพ่นยา มีอายุการใช้งาน 5 ปี นำมาคำนวณค่าเครื่องมืออุปกรณ์ในการบำรุงรักษาต้นยาง โดยการคิดค่าเสื่อมราคาตามวิธีเส้นตรง (ตัดเป็นต้นทุนค่าเครื่องมืออุปกรณ์ในการบำรุงรักษาต้นยางเท่ากันทุกปีตลอดอายุการใช้งาน) ส่วนอุปกรณ์อื่นๆ ที่มีอายุการใช้งาน 1 ปี คิดเป็นต้นทุนค่าเครื่องมืออุปกรณ์ในการบำรุงรักษาต้นยางทั้งจำนวนใน 1 ปี ดังนั้นสามารถคำนวณค่าเครื่องมืออุปกรณ์ในการบำรุงรักษาต้นยางเฉลี่ยต่อไร่ ตามตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 ค่าเสื่อมราคาเครื่องมืออุปกรณ์ในการบำรุงรักษาต้นยางเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี

เครื่องมืออุปกรณ์ในการบำรุงรักษา	ค่าเสื่อมราคาเครื่องมืออุปกรณ์เฉลี่ยต่อไร่ (บาท)		
	พื้นที่ตาเขียว	พื้นที่ปักชำ	รวม
1) เครื่องพ่นยา	14.31	9.41	11.86
2) กรรไกรตัดแต่งกิ่งยาง	14.20	7.45	10.83
3) มีดคายหญ้า	14.64	9.30	11.97
4) จอบ	22.39	20.30	21.35
รวมค่าเสื่อมราคาเฉลี่ยต่อไร่	65.54	46.45	56.01

จากตารางที่ 4.17 พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ที่ปลูกยางประเภทพื้นที่ตาเขียว มีต้นทุนค่าเครื่องมืออุปกรณ์ในการบำรุงรักษาต้นยางเฉลี่ย 65.54 บาทต่อไร่ และประเภทพื้นที่ปักชำ มีต้นทุนค่าเครื่องมืออุปกรณ์ในการบำรุงรักษาต้นยางเฉลี่ย 46.45 บาทต่อไร่

2.2.2 ค่าใช้จ่ายบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีด

ตารางที่ 4.18 จำนวนและร้อยละคณะกรรมการดำเนินการจำแนกตามการใส่ปุ๋ยบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีด

	พันธุ์ตาเจียว		พันธุ์ปักชำ		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ใส่ปุ๋ย	5	20.83	8	80.00	13	38.24
ไม่ใส่ปุ๋ย	19	79.17	2	20.00	21	61.76
รวม	24	100.00	10	100.00	34	100.00

จากตารางที่ 4.18 พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ที่ปลูกยางประเภทพันธุ์ตาเจียว ส่วนใหญ่ไม่ใส่ปุ๋ยในการบำรุงรักษาต้นยาง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 79.17 และประเภทพันธุ์ปักชำ ส่วนใหญ่ใส่ปุ๋ยในการบำรุงรักษาต้นยางจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 80 เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า ส่วนใหญ่ไม่ใส่ปุ๋ยในการบำรุงรักษาต้นยาง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 61.76

ตารางที่ 4.19 ค่าใช้จ่ายต่อกระสอบและเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีในการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีด

ชนิดปุ๋ย	ค่าใช้จ่าย (บาท)		
	พันธุ์ตาเจียว	พันธุ์ปักชำ	รวม
1) สูตร 20-8-20	59,250.00	188,940.00	248,190.00
2) สูตร 15-15-15	51,600.00	4,800.00	56,400.00
3) สูตร 18-18-18	20,000.00	0.00	20,000.00
4) สูตร 16-16-16	20,000.00	0.00	20,000.00
รวมค่าปุ๋ยทั้งหมด	150,850.00	193,740.00	344,590.00
ค่าปุ๋ยเฉลี่ยต่อกระสอบ	1,100.00	932.14	1,016.07
ค่าปุ๋ยเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี	1,289.32	963.88	1,126.60

จากตารางที่ 4.19 พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ที่ปลูกยางประเภทพันธุ์ตาเจียวมีค่าน้ำปุ๋ยเฉลี่ยกระสอบละ 1,100 บาทและค่าน้ำปุ๋ยเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีเท่ากับ 1,289.32 บาท และประเภทพันธุ์ปักชำมีค่าน้ำปุ๋ยเฉลี่ยกระสอบละ 932.14 บาทและค่าน้ำปุ๋ยเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีเท่ากับ 963.88 บาท

2.2.3 ค่ายาปราบศัตรูพืช

ศัตรูพืชที่สำคัญสำหรับการปลูกยางพาราในช่วงก่อนเปิดกรีด ได้แก่ วัชพืชต่างๆ ที่คอยแย่งน้ำแย่งอาหารจากต้นยาง หรือเป็นแหล่งอาศัยของเชื้อโรค และแมลงต่างๆ วัชพืชส่วนใหญ่เป็นพวกหญ้าคา สามารถกำจัดได้หลายวิธี เช่น การใช้แรงงานคน การปลูกพืชคลุมดิน การใช้สารเคมี ซึ่งคณะกรรมการดำเนินการ ส่วนใหญ่นิยมใช้สารเคมีกำจัดเนื่องจากประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการจ้างแรงงาน

ตารางที่ 4.20 จำนวนและร้อยละคณะกรรมการดำเนินการจำแนกตามการนิตยาปราบศัตรูพืชบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีด

	พันธุ์ตาเจียว		พันธุ์ปักชำ		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นิตยา	17	70.83	9	90.00	26	76.47
ไม่นิตยา	7	29.17	1	10.00	8	23.53
รวม	24	100.00	10	100.00	34	100.00

จากตารางที่ 4.20 พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ที่ปลูกยางประเภทพันธุ์ตาเจียว ส่วนใหญ่นิตยาปราบศัตรูพืช จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 70.83 และประเภทพันธุ์ปักชำ ส่วนใหญ่นิตยาปราบศัตรูพืช จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 90 เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า ส่วนใหญ่นิตยาปราบศัตรูพืช จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 76.47 และไม่นิตยาปราบศัตรูพืช จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 23.53 สารเคมีที่นิยมนำมาใช้ฉีดปราบศัตรูพืช ได้แก่ ยาปราบศัตรูพืชประเภทกรัมม็อกโซน และประเภทไกรโฟเซต ตามลำดับ

ตารางที่ 4.21 ค่ายาปราบศัตรูพืชเฉลี่ยต่อถังและเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีในการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีด

ชนิดยาปราบศัตรูพืช	ค่ายาปราบศัตรูพืช (บาท)		
	พันธุ์ตาเจียว	พันธุ์ปักชำ	รวม
1) กรั่มมีอโกโซน	22,870.00	30,680.00	53,550.00
2) ไกรโฟเซต	9,000.00	2,070.00	11,070.00
รวมค่ายาปราบศัตรูพืชทั้งหมด		32,750.00	64,620.00
ยาปราบศัตรูพืชเฉลี่ยต่อถัง	570.00	652.50	611.25
ยาปราบศัตรูพืชเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี	78.11	141.77	109.94

จากตารางที่ 4.21 พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ที่ปลูกยางประเภทพันธุ์ตาเจียว มีค่ายาปราบศัตรูพืชเฉลี่ยถังละ 570 บาท และค่ายาปราบศัตรูพืชเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีเท่ากับ 78.11 บาท และประเภทพันธุ์ปักชำมีค่ายาปราบศัตรูพืชเฉลี่ยถังละ 652.50 บาทและค่ายาปราบศัตรูพืชเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีเท่ากับ 141.77 บาท

2.2.4 ค่าแรงงานดูแลรักษาต้นยาง

ในช่วงที่ต้นยางพาราอายุ 1-6 ปี การดูแลรักษาต้นยางเป็นสิ่งที่สำคัญเพราะจะมีผลต่อการเจริญเติบโตของต้นยางและการให้ผลผลิต ดังนั้นคณะกรรมการดำเนินการจะต้องมีการดูแลต้นยางตลอดทั้งปีในเรื่องของการตัดแต่งกิ่งซึ่งเริ่มตั้งแต่อายุได้ 1 ปี การกำจัดวัชพืช การปลูกพืชคลุมดิน การใส่ปุ๋ย เป็นต้น

ตารางที่ 4.22 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการดำเนินการจำแนกตามการใช้แรงงานดูแลรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีด

	พันธุ์ตาเจียว		พันธุ์ปักชำ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	(คน)		(คน)		(คน)	
ทำเองทั้งหมด	9	37.50	3	30.00	12	35.29
ทำเองและจ้างบางส่วน	15	62.50	7	70.00	22	64.71
รวม	24	100.00	10	100.00	34	100.00

จากตารางที่ 4.22 พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ที่ปลูกต้นยางประเภทพันธุ์ตาเขิว ส่วนใหญ่ทำเองและจ้างบางส่วน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 และประเภทพันธุ์ปักชำ ส่วนใหญ่ทำเองและจ้างบางส่วน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 70 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้วส่วนใหญ่ทำเองและจ้างบางส่วน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 64.71

ตารางที่ 4.23 ค่าแรงงานเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีในการดูแลรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีด

การดูแลรักษาต้นยาง	ค่าแรงงาน (บาท)		
	พันธุ์ตาเขิว	พันธุ์ปักชำ	รวม
1) ค่าแรงงานนิตย	36,220.00	20,300.00	56,520.00
2) ค่าแรงงานถางป่า	0.00	4,000.00	4,000.00
รวมค่าแรงงานทั้งหมด	36,220.00	24,300.00	60,520.00
ค่าแรงงานเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี	104.68	115.71	110.20

จากตารางที่ 4.23 พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ที่ปลูกต้นยางประเภทพันธุ์ตาเขิว มีค่าแรงงานเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีเท่ากับ 104.68 บาท และประเภทพันธุ์ปักชำ มีค่าแรงงานเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีเท่ากับ 115.71 บาท

จากข้อมูลการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีด ตามตารางที่ 4.16 ถึงตารางที่ 4.23 สามารถสรุปต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีด โดยเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี ดังตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 สรุปต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีดเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีของคณะกรรมการดำเนินการ

ต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีด	ต้นทุนเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี (บาท)		
	พันธุ์ตาเขิว	พันธุ์ปักชำ	รวม
1) ค่าเครื่องมืออุปกรณ์ในการบำรุงรักษา	65.54	46.45	56.01
2) ค่าปุ๋ยบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีด	1,289.32	963.88	1,126.60

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

ต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีด	ต้นทุนเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี (บาท)		
	พันธุ์ตาเจียว	พันธุ์ปักชำ	รวม
3) ค่ายาปราบศัตรูพืช	78.11	141.77	109.94
4) ค่าแรงงานดูแลรักษาต้นยาง	104.68	115.71	110.20
รวมต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีด เฉลี่ยต่อไร่ต่อปี	1,537.65	1,267.82	1,402.75

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ประเภทพันธุ์ยางตาเจียว มีต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีดเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี 1,537.65 บาท และประเภทพันธุ์ปักชำ มีต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีดเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี 1,267.82 บาท

2.3 ต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีด

ต้นยางจะเจริญเติบโตจนสามารถกรีดน้ำยางได้ เมื่ออายุ 6 ปีขึ้นไป โดยต้องดูความเจริญเติบโตของลำต้นด้วย ซึ่งคณะกรรมการดำเนินการแต่ละรายเปิดกรีดได้ไม่พร้อมกัน การปลูกยางพารามีต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีด ดังนี้

2.3.1 ค่าปุ๋ย

ช่วงที่ยังให้ผลผลิต คณะกรรมการดำเนินการต้องมีการใส่ปุ๋ยบำรุงต้นยาง เพื่อให้ต้นยางมีความแข็งแรงสามารถให้ผลผลิตเพิ่มมากขึ้นและต้นยางไม่โทรม หากมีการบำรุงรักษาต้นยางที่ดีแล้วต้นยางสามารถกรีดได้นานขึ้น

ตารางที่ 4.25 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการดำเนินการจำแนกตามการใส่ปุ๋ยบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีด

	พันธุ์ตาเจียว		พันธุ์ปักชำ		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ใส่ปุ๋ย	23	95.83	8	80.00	31	91.18
ไม่ใส่ปุ๋ย	1	4.17	2	20.00	3	8.82
รวม	24	100.00	10	100.00	34	100.00

จากตารางที่ 4.25 พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ที่ปลูกยางประเภทพันธุ์ตาเจียว ส่วนใหญ่ใส่ปุ๋ยในการบำรุงรักษาต้นยาง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 95.83 และประเภทพันธุ์ปักชำ ส่วนใหญ่ใส่ปุ๋ยในการบำรุงรักษาต้นยาง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 80 เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า ส่วนใหญ่ใส่ปุ๋ยในการบำรุงรักษาต้นยาง จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 91.18

ตารางที่ 4.26 ค่าปุ๋ยเฉลี่ยต่อกระสอบและเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีในการบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีด

ชนิดปุ๋ย	ค่าปุ๋ย (บาท)		
	พันธุ์ตาเจียว	พันธุ์ปักชำ	รวม
1) สูตร 20-8-20	193,740.00	85,320.00	279,060.00
2) สูตร 15-15-15	199,100.00	95,500.00	294,600.00
3) สูตร 20-10-12	25,600.00	0.00	25,600.00
รวมค่าปุ๋ยทั้งหมด	418,440.00	180,820.00	599,260.00
ค่าปุ๋ยเฉลี่ยต่อกระสอบ	993.00	1,071.25	1,032.13
ค่าปุ๋ยเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี	769.19	999.01	884.10

จากตารางที่ 4.26 พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ที่ปลูกยางประเภทพันธุ์ตาเจียวมีค่าปุ๋ยเฉลี่ยกระสอบละ 993 บาทและค่าปุ๋ยเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีเท่ากับ 769.19 บาท และประเภทพันธุ์ปักชำมีค่าปุ๋ยเฉลี่ยกระสอบละ 1,071.25 บาทและค่าปุ๋ยเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีเท่ากับ 999.01 บาท

2.3.2 ค่ายาปราบศัตรูพืช

การกำจัดศัตรูพืชสำหรับสวนยางที่เปิดกรีดแล้ว ศัตรูพืชมักจะขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากใบยางจำนวนมากจะร่วงหล่นปกคลุมดินทั่วบริเวณสวนยางและมีการทับถม ทำให้วัชพืชขึ้นน้อยและมีการกำจัดได้ง่าย

ตารางที่ 4.27 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการดำเนินการจำแนกตามการฉีดยาปราบศัตรูพืชบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีด

	พันธุ์ตาเจียว		พันธุ์ปักชำ		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ฉีดยา	20	83.33	7	70.00	27	79.41
ไม่ฉีดยา	4	16.67	3	30.00	7	20.59
รวม	24	100.00	10	100.00	34	100.00

จากตารางที่ 4.27 พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ที่ปลูกยางประเภทพันธุ์ตาเจียว ส่วนใหญ่ฉีดยาปราบศัตรูพืช จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 และประเภทพันธุ์ปักชำ ส่วนใหญ่ฉีดยาปราบศัตรูพืช จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 70 เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า ส่วนใหญ่ฉีดยาปราบศัตรูพืช จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 79.41 และไม่ฉีดยาปราบศัตรูพืช จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 20.59 สารเคมีที่นิยมนำมาใช้ฉีดปราบศัตรูพืช ได้แก่ ยาปราบศัตรูพืชประเภทกรัมม็อกโซน และประเภทไกรโฟเซต ตามลำดับ

ตารางที่ 4.28 ค่ายาปราบศัตรูพืชเฉลี่ยต่อถังและเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีในการบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีด

ชนิดยาปราบศัตรูพืช	ค่ายาปราบศัตรูพืช (บาท)		
	พันธุ์ตาเจียว	พันธุ์ปักชำ	รวม
1) กรัมม็อกโซน	27,638.00	18,040.00	45,678.00
2) ไกรโฟเซต	1,300.00	2,070.00	3,370.00
รวมยาปราบศัตรูพืชทั้งหมด	28,938.00	20,110.00	49,048.00
ยาปราบศัตรูพืชเฉลี่ยต่อถัง	658.58	670.00	664.29
ยาปราบศัตรูพืชเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี	59.18	91.00	75.09

จากตารางที่ 4.28 พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ที่ปลูกยางประเภทพันธุ์ตาเขิว มีค่ายาปราบศัตรูพืชเฉลี่ยถึงละ 658.58 บาท และค่ายาปราบศัตรูพืชเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีเท่ากับ 59.18 บาท และประเภทพันธุ์ปักชำมีค่ายาปราบศัตรูพืชเฉลี่ยถึงละ 670 บาทและค่ายาปราบศัตรูพืชเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีเท่ากับ 91 บาท

2.3.3 ค่าเครื่องมืออุปกรณ์ในการกรีดยางพารา

ในการกรีดยางพาราจะต้องใช้อุปกรณ์หลายชนิด ซึ่งแต่ละชนิดมีต้นทุนและอายุการใช้งานที่มีความแตกต่างกัน สามารถคำนวณต้นทุนค่าเครื่องมืออุปกรณ์ในการกรีดยางพารา ดังนี้

ตารางที่ 4.29 จำนวนคณะกรรมการดำเนินการที่ใช้เครื่องมืออุปกรณ์ในการกรีดยางพาราและพื้นที่ปลูกยางพารา

เครื่องมืออุปกรณ์	พันธุ์ตาเขิว		พันธุ์ปักชำ		รวม	
	จำนวน (คน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	จำนวน (คน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	จำนวน (คน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)
1) มีดกรีดยาง	23	554	8	191	31	745
2) ลวด	24	569	10	271	34	840
3) ถังรองรับน้ำยาง	24	569	10	271	34	840
4) ถ้วยรองน้ำยาง	24	569	10	271	34	840
5) ถังใส่น้ำยาง	23	554	8	191	31	745
6) ถังเก็บน้ำยาง	23	554	8	191	31	745
7) ไม้กวาดยาง	23	554	8	191	31	745

หมายเหตุ : จำนวนพื้นที่ที่แตกต่างกันเนื่องจากคณะกรรมการดำเนินการบางรายไม่มีการลงทุนในส่วนนี้

จากตารางที่ 4.29 พบว่า คณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ที่ปลูกต้นยางประเภทพันธุ์ตาเขิว จำนวน 23 คน และประเภทพันธุ์ปักชำจำนวน 8 คน ที่มีมีดกรีดยาง ถังใส่น้ำยาง ถังเก็บน้ำยางและไม้กวาดยาง ส่วนเครื่องมืออุปกรณ์อื่นๆ

เช่น ลวด ลื่นรองรับน้ำยาง และถ้วยรองน้ำยางมีใช้ทุกคน และจำนวนที่ใช้จะขึ้นอยู่กับสมาชิกในครัวเรือนที่ช่วยทำสวนยางพารา เครื่องมืออุปกรณ์ทั้งหมดจะมีอายุการใช้งาน 1 ปี คิดเป็นต้นทุนค่าเครื่องมืออุปกรณ์ในการกรีดยางพาราทั้งจำนวนใน 1 ปี ดังนั้นสามารถคำนวณค่าเครื่องมืออุปกรณ์ในการกรีดยางพาราเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี ตามตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30 ค่าเครื่องมืออุปกรณ์ในการกรีดยางพาราเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี

เครื่องมืออุปกรณ์	ค่าเครื่องมืออุปกรณ์เฉลี่ยต่อไร่ (บาท)		
	พันธุ์ตาเขียว	พันธุ์ปักชำ	รวม
1) มีดกรีดยาง	15.96	23.46	19.71
2) ลวด	283.69	183.80	233.75
3) ลื่นรองรับน้ำยาง	26.19	20.08	23.14
4) ถ้วยรองน้ำยาง	409.25	367.90	388.58
5) ถังใส่น้ำยาง	18.57	13.23	15.90
6) ถังเก็บน้ำยาง	7.25	7.23	7.24
7) ไม้กวาดยาง	6.75	6.28	6.52
รวมค่าเครื่องมืออุปกรณ์เฉลี่ยต่อไร่ต่อปี	767.67	621.97	694.84

จากตารางที่ 4.30 พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ที่ปลูกยางประเภทพันธุ์ตาเขียว มีต้นทุนค่าเครื่องมืออุปกรณ์ในการกรีดยางพาราเฉลี่ย 767.67 บาทต่อไร่ต่อปี และประเภทพันธุ์ปักชำ มีต้นทุนค่าเครื่องมืออุปกรณ์ในการกรีดยางพาราเฉลี่ย 621.97 บาทต่อไร่ต่อปี

2.3.4 ค่าแรงงานดูแลรักษาต้นยาง

ตารางที่ 4.31 จำนวนและร้อยละของคณะกรรมการดำเนินการจำแนกตามการใช้แรงงานดูแลรักษาต้นยางหลังเปิดกรีด

	พันธุ์ตาเขี้ยว		พันธุ์ปักชำ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	(คน)		(คน)		(คน)	
ทำเองทั้งหมด	12	50.00	4	40.00	16	47.06
ทำเองและจ้างบางส่วน	12	50.00	6	60.00	18	52.94
รวม	24	100.00	10	100.00	34	100.00

จากตารางที่ 4.31 พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ที่ปลูกต้นยางประเภทพันธุ์ตาเขี้ยว ทำเองทั้งหมด และทำเองและจ้างบางส่วนเท่ากัน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และประเภทพันธุ์ปักชำ ส่วนใหญ่ทำเองและจ้างบางส่วน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 60 เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้วส่วนใหญ่ทำเองและจ้างบางส่วน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 52.94 และทำเองทั้งหมดโดยใช้แรงงานในครัวเรือนดูแลรักษาต้นยาง จำนวน 16คน คิดเป็นร้อยละ 47.06

ตารางที่ 4.32 ค่าแรงงานเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีในการดูแลรักษาต้นยางหลังเปิดกรีด

การดูแลรักษาต้นยาง	พันธุ์ตาเขี้ยว	พันธุ์ปักชำ	รวม
	ค่าแรงงาน (บาท)		
1) ค่าแรงงานนิตย	29,800.00	22,800.00	70,600.00
รวมค่าแรงงานทั้งหมด	29,800.00	22,800.00	70,600.00
ค่าแรงงานเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี	104.20	116.92	110.56

จากตารางที่ 4.32 พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ที่ปลูกต้นยางประเภทพันธุ์ตาเขี้ยว มีค่าแรงงานเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีเท่ากับ 104.20 บาท และประเภทพันธุ์ปักชำ มีค่าแรงงานเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีเท่ากับ 116.92 บาท

จากข้อมูลการบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีด ตามตารางที่ 4.25 ถึงตารางที่ 4.32 สามารถสรุปต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีดเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี ดังตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33 สรุปต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีดเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีของคณะกรรมการดำเนินการ

ต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีด	ต้นทุนเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี (บาท)		
	พันธุ์ตาเขียว	พันธุ์ปักชำ	รวม
1) ค่าปุ๋ย	769.19	999.01	884.10
2) ค่ายาปราบศัตรูพืช	59.18	91.00	75.09
3) ค่าเครื่องมืออุปกรณ์ในการกรีดยางพารา	767.67	621.97	694.82
4) ค่าแรงงานดูแลรักษาต้นยาง	104.20	116.92	110.56
รวมต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีดเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี	1,700.23	1,828.89	1,764.57

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ประเภทพันธุ์ตาเขียว มีต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีดต่อไร่ต่อปีเท่ากับ 1,700.23 บาท และประเภทพันธุ์ปักชำ มีต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีดต่อไร่ต่อปีเท่ากับ 1,828.89 บาท

จากข้อมูลต้นทุนเริ่มแรกเกี่ยวกับการปลูกยางพารา ต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีด และต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีด ตามตารางที่ 4.15 ตารางที่ 4.24 และตารางที่ 4.33 ตามลำดับ สามารถสรุปข้อมูลต้นทุนการปลูกยางพาราเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี ดังนี้

ตารางที่ 4.34 สรุปข้อมูลต้นทุนการปลูกยางพาราเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี

ข้อมูลต้นทุนการปลูกยางพารา	ต้นทุนเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี (บาท)		
	พันธุ์ตาเขียว	พันธุ์ปักชำ	รวม
1) ต้นทุนเริ่มแรกเกี่ยวกับการปลูกยางพารา	3,579.00	4,847.45	4,213.23
2) ต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีด	1,537.65	1,267.82	1,402.75
3) ต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีด	1,700.23	1,828.89	1,764.57

จากตารางที่ 4.34 พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ที่ปลูกยางประเภทพันธุ์ตาเขียว มีต้นทุนเริ่มแรกเกี่ยวกับการปลูกยางพาราเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี 3,579 บาท ต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีดเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี 1,537.65 บาท และต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีดเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี 1,700.23 บาท และประเภทพันธุ์ปึกชำ มีต้นทุนเริ่มแรกเกี่ยวกับการปลูกยางพาราเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี 4,847.45 บาท ต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีดเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี 1,267.82 บาท และต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีดเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี 1,828.89 บาท

3. ข้อมูลผลตอบแทนจากการปลูกยางพารา

3.1 ปริมาณผลผลิต

จากการสัมภาษณ์ พบว่า น้ำยางสดที่คณะกรรมการดำเนินการสามารถกรีดได้มีความเข้มข้นสูงสุด ร้อยละ 40 และความเข้มข้นต่ำสุด ร้อยละ 30

ตารางที่ 4.35 ผลผลิตยางพาราเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีของคณะกรรมการดำเนินการ

	ผลผลิตต่อไร่ต่อครั้ง			กรีดต่อไร่ต่อปี (ครั้ง)	ปริมาณผลผลิตต่อไร่ต่อปี	
	น้ำยางสด (ก.ก.)	ความเข้มข้น (เปอร์เซ็นต์)	ยางแห้ง (ก.ก.)		น้ำยางสด (ก.ก.)	ยางแห้ง (ก.ก.)
พันธุ์ตาเขียว	6.62	35.29	2.32	99	655.38	229.68
พันธุ์ปึกชำ	4.43	36.50	1.53	88	389.84	134.64
เฉลี่ย	5.53	35.90	1.93	94	522.61	182.16

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ประเภทพันธุ์ตาเขียว มีความเข้มข้นของน้ำยางเฉลี่ย ร้อยละ 35.29ต่อการกรีดยาง 1 ครั้ง ปริมาณน้ำยางสดที่สามารถกรีดได้เท่ากับ 655.38 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี หรือปริมาณยางแห้งเท่ากับ 229.68 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี โดยมีระยะเวลากรีดยางพาราเฉลี่ยเท่ากับ 99 ครั้งต่อปี และประเภทพันธุ์ปึกชำ มีความเข้มข้นของน้ำยางเฉลี่ย ร้อยละ 36.50 ต่อการกรีดยาง 1 ครั้ง ปริมาณน้ำยางสดที่สามารถกรีดได้เท่ากับ 389.84 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี หรือปริมาณยางแห้งเท่ากับ 134.64 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี โดยมีระยะเวลากรีดยางพาราเฉลี่ยเท่ากับ 88 ครั้งต่อปี เมื่อ

พิจารณาโดยรวม พบว่า ความเข้มข้นของน้ำยางเฉลี่ย ร้อยละ 35.90 ต่อการกรีดยาง 1 ครั้ง ปริมาณน้ำยางสดที่สามารถกรีดยางได้เท่ากับ 522.61 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี หรือปริมาณยางแห้งเท่ากับ 182.16 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี โดยมีระยะเวลากรีดยางพาราเฉลี่ยเท่ากับ 94 ครั้งต่อปี

3.2 ผลตอบแทนจากการปลูกยางพารา

เมื่อได้น้ำยางสดจากการกรีดยาง คณะกรรมการดำเนินการนำน้ำยางสดไปส่งขายที่สหกรณ์กองทุนสวนยาง เพื่อให้สหกรณ์ดำเนินการแปรรูปเป็นยางแผ่นรมควัน ซึ่งราคาที่สหกรณ์รับซื้อเป็นราคาตามตลาดกลางยางพาราขนาดใหญ่ ช่วงเดือนมิถุนายน ถึงเดือนกรกฎาคม 2558 โดยสหกรณ์กองทุนสวนยางนำน้ำยางสดมาคำนวณหาค่าความเข้มข้น เพื่อใช้ในการคำนวณผลตอบแทนที่ได้จากการปลูกยางพารา

ตารางที่ 4.36 ผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีของคณะกรรมการดำเนินการ

	ปริมาณผลผลิต ต่อไร่ต่อปี (ก.ก.)	ราคายางเฉลี่ย บาทต่อก.ก.	ผลตอบแทนเฉลี่ย ต่อไร่ต่อปี (บาท)	กรณีจ้างแรงงาน (บาท)	
				เจ้าของสวน	ผู้รับจ้าง
พันธุ์ตาเขียว	229.68	44.88	10,111.18	5,561.15	4,550.03
พันธุ์ปักชำ	134.64	45.60	6,143.25	3,378.79	2,764.46
เฉลี่ย	182.16	45.24	8,127.22	4,470.00	3,657.25

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ประเภทพันธุ์ตาเขียว มีผลตอบแทนเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี 10,111.18 บาท กรณีจ้างด้วยวิธีการแบ่งผลประโยชน์ในอัตรา 55 : 45 เจ้าของสวนมีผลตอบแทนเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี 5,561.15 บาท ส่วนผู้รับจ้างมีผลตอบแทนเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี 4,550.03 บาท และประเภทพันธุ์ปักชำ มีผลตอบแทนเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี 6,143.25 บาท กรณีจ้างด้วยวิธีการแบ่งผลประโยชน์ในอัตรา 55 : 45 เจ้าของสวนมีผลตอบแทนเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี 3,378.79 บาท ส่วนผู้รับจ้างมีผลตอบแทนเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี 2,764.46 บาท

จากข้อมูลปริมาณผลผลิต และผลตอบแทนจากการปลูกยางพารา ตามตารางที่ 4.35 และตารางที่ 4.36 สามารถสรุปข้อมูลผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี ดังนี้

ตารางที่ 4.37 สรุปข้อมูลผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราเฉลี่ยต่อไร่ต่อปีของคณะกรรมการ
ดำเนินการ

ข้อมูลผลตอบแทนจากการปลูกยางพารา	พันธุ์ตาเขียว	พันธุ์ปักชำ	รวม
	ผลตอบแทนเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี (บาท)		
1) ปริมาณผลผลิต (ยางแห้ง)	229.68	134.64	182.16
2) ผลตอบแทนจากการปลูกยางพารา	10,111.18	6,143.25	8,127.22

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ประเภทพันธุ์ตาเขียว มีปริมาณยางแห้งเท่ากับ 229.68 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี และผลตอบแทนเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี 10,111.18 บาท ส่วนประเภทพันธุ์ปักชำ มีปริมาณยางแห้งเท่ากับ 134.64 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี และผลตอบแทนเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี 6,143.25 บาท

4. ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ

4.1 ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการปลูกยางพารา

ตารางที่ 4.38 จำนวนและร้อยละปัญหาและอุปสรรคจากการปลูกยางพารา

n = 34

ปัญหาและอุปสรรค	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) ต้นยางพาราเป็นโรคและตายง่าย	27	79.41
2) สภาพดินฟ้าอากาศ	15	44.12
3) ค่าปุ๋ยและยาปราบศัตรูพืชราคาสูง	10	29.41
4) ค่าแรงงานสูง	9	26.47
5) ค่าพันธุ์ยางพาราราคาสูง	5	14.71
6) ผลผลิตไม่แน่นอน	3	8.82

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.38 พบว่า ปัญหาและอุปสรรคจากการปลูกยางพาราที่พบมากที่สุด คือ ปัญหาต้นยางพาราเป็นโรคและตายง่าย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 79.41 ส่วนใหญ่เป็น โรคเชื้อ

รา โรคโคโคน่า รากเน่า รากขาว และหน้ำยางตายหนึ่ง ปัญหารองลงมา คือ ปัญหาสภาพดินฟ้าอากาศ และฝนตกชุกทำให้ทางลื่น ต้นไม้ล้มเพราะลมแรง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 44.12 ปัญหา ค่าปุ๋ยและยาปราบศัตรูพืชราคาสูง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 29.41 ปัญหาค่าแรงงานสูง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 26.47 ปัญหาค่าพันธุ์ยางพาราราคาสูง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.71 ส่วน ปัญหาที่มีน้อยที่สุด คือปัญหาผลผลิตไม่แน่นอน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.82

4.2 ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการจำหน่ายยางพารา

ตารางที่ 4.39 จำนวนและร้อยละปัญหาและอุปสรรคจากการจำหน่ายยางพารา

n = 34

ปัญหาและอุปสรรค	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) ราคาของยางพาราตกต่ำ	18	52.94
2) การส่งน้ำยางให้สหกรณ์ไม่สะดวก	2	5.88

หมายเหตุ : ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.39 พบว่า ปัญหาและอุปสรรคจากการจำหน่ายยางพาราที่พบมากที่สุด คือ ปัญหาราคาของยางพาราตกต่ำ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 52.94 ปัญหารองลงมา คือ ปัญหา การส่งน้ำยางให้สหกรณ์ไม่สะดวก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.88

4.3 ข้อเสนอแนะ

คณะกรรมการดำเนินการได้เสนอแนะเพิ่มเติมเรื่องการปลูกและจำหน่ายยางพารา นอกเหนือจากการตอบตามแบบสัมภาษณ์ ดังนี้

4.3.1 หน่วยงานราชการควรให้ความรู้แก่คณะกรรมการดำเนินการในเรื่องการดูแล ต้นยาง การรักษาโรคที่เกิดจากต้นยาง

4.3.2 ต้องการให้รัฐบาลเข้ามาช่วยเหลือในเรื่องของราคายางพารา เนื่องจากราคายาง พารามีแนวโน้มจะลดลงเรื่อยๆ ในขณะที่ต้นทุนในการปลูกยางพาราเพิ่มขึ้น

4.3.3 ต้องการให้รัฐบาลเข้ามาช่วยเหลือในเรื่องของการปรับปรุงถนน เพราะเมื่อฝน ตกจะทำให้ถนนลื่นไม่สามารถเข้าไปกรีดยางได้ อีกทั้งผิวทางถนนขรุขระเดินทางลำบาก

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราของคณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ข้อมูลทั่วไปของคณะกรรมการดำเนินการเกี่ยวกับการปลูกยางพารา 2) ต้นทุนการปลูกยางพารา 3) ผลตอบแทนจากการปลูกยางพารา และ 4) ปัญหา อุปสรรคจากการปลูกและจำหน่ายยางพาราของคณะกรรมการดำเนินการ ประชากรที่ศึกษา คือ คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา จำนวน 66 คน โดยเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง 34 คน เลือกแบบเจาะจง สวนยางขนาดเล็ก (ไม่เกิน 50 ไร่) ที่มีต้นยางอายุไม่เกิน 20 ปี เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสัมภาษณ์ เก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนมิถุนายน ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2558 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ต้นทุนแยกตามการขยายพันธุ์ยางเป็น 2 ประเภท คือ พันธุ์ตาเขียวและพันธุ์ปักชำ สามารถสรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับ ดังนี้

1. สรุปผลการศึกษา

1.1 ข้อมูลทั่วไปของคณะกรรมการดำเนินการเกี่ยวกับการปลูกยางพารา

คณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 88.24 ส่วนใหญ่มีอายุในช่วง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.12 ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ปีที่ 4-6 คิดเป็นร้อยละ 32.36 ส่วนใหญ่มีสมาชิกในครัวเรือน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 29.42 และมีการจ้างแรงงานมาช่วยทำสวนยางพารา จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 38.24 มีอาชีพทำสวนยางพาราเป็นอาชีพหลัก คิดเป็นร้อยละ 100 ระยะเวลาที่เริ่มปลูกยางพารา ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง พ.ศ.2538 - พ.ศ.2542 คิดเป็นร้อยละ 50 ส่วนใหญ่เริ่มเปิดกรีดเมื่อต้นยางอายุ 8 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.29 ส่วนใหญ่กรีดยางเวลากลางคืน คิดเป็นร้อยละ 97.06 กรีดแบบ 1 วันเว้น 1 วัน คิดเป็นร้อยละ 100 ส่วนใหญ่ปลูกยางพาราประเภทพันธุ์ตาเขียว คิดเป็นร้อยละ 70.59 ส่วนใหญ่มีพื้นที่ปลูกยางพาราน้อยกว่า 20 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 44.12 รวมพื้นที่ปลูก

ยางพาราทั้งหมด 840 ไร่ จำนวนต้นยางเฉลี่ยไร่ละ 62 ต้น คณะกรรมการดำเนินการทั้งหมดมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินฐานะเจ้าของที่ดิน โดยเสียภาษีที่ดินเฉลี่ยไร่ละ 4 บาท

1.2 ข้อมูลต้นทุนการปลูกยางพารา

จากการศึกษาข้อมูลต้นทุนการปลูกยางพาราของคณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา สามารถสรุปผลการศึกษา โดยแบ่งตามการขยายพันธุ์ยาง จำนวน 2 ประเภท คือ ประเภทพันธุ์ตาเขียว และประเภทพันธุ์ปักชำ ดังนี้

1.2.1 ต้นทุนเริ่มแรกเกี่ยวกับการปลูกยางพารา

ประเภทพันธุ์ตาเขียว มีต้นทุนเริ่มแรกเกี่ยวกับการปลูกยางพาราเฉลี่ย 3,579 บาทต่อไร่ และประเภทพันธุ์ปักชำ มีต้นทุนเริ่มแรกเกี่ยวกับการปลูกยางพาราเฉลี่ย 4,847.45 บาทต่อไร่

1.2.2 ต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีด

ประเภทพันธุ์ตาเขียว มีต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีดเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี 1,537.65 บาท และประเภทพันธุ์ปักชำ มีต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีดเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี 1,267.82 บาท

1.2.3 ต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีด

ประเภทพันธุ์ตาเขียว มีต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีดต่อไร่ต่อปีเท่ากับ 1,700.23 บาท และประเภทพันธุ์ปักชำ มีต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีดต่อไร่ต่อปีเท่ากับ 1,828.89 บาท

1.3 ข้อมูลผลตอบแทนจากการปลูกยางพารา

จากการศึกษาข้อมูลผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราของคณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา สามารถสรุปผลการศึกษา ดังนี้

1.3.1 ปริมาณผลผลิต

ประเภทพันธุ์ตาเขียว มีความเข้มข้นของน้ำยางเฉลี่ยร้อยละ 35.29 ต่อการกรีดยาง 1 ครั้ง ปริมาณน้ำยางสดที่สามารถกรีดได้เท่ากับ 655.38 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี หรือปริมาณยางแห้งเท่ากับ 229.68 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี โดยมีระยะเวลากรีดยางพาราเฉลี่ยเท่ากับ 99 ครั้งต่อปี และประเภทพันธุ์ปักชำ มีความเข้มข้นของน้ำยางเฉลี่ยร้อยละ 36.50 ต่อการกรีดยาง 1 ครั้ง ปริมาณน้ำยางสดที่สามารถกรีดได้เท่ากับ 389.84 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี หรือปริมาณยางแห้งเท่ากับ 134.64 กิโลกรัมต่อไร่ต่อปี โดยมีระยะเวลากรีดยางพาราเฉลี่ยเท่ากับ 88 ครั้งต่อปี

1.3.2 ผลตอบแทนจากการปลูกยางพารา

ประเภทพันธุ์ตาเขี้ยว มีผลตอบแทนเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี 10,111.18 บาท กรณีจ้างด้วยวิธีการแบ่งผลประโยชน์ในอัตรา 55 : 45 เจ้าของสวนมีผลตอบแทนเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี 5,561.15 บาท ส่วนผู้รับจ้างมีผลตอบแทนเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี 4,550.03 บาท และประเภทพันธุ์ปักชำ มีผลตอบแทนเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี 6,143.25 บาท กรณีจ้างด้วยวิธีการแบ่งผลประโยชน์ในอัตรา 55 : 45 เจ้าของสวนมีผลตอบแทนเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี 3,378.79 บาท ส่วนผู้รับจ้างมีผลตอบแทนเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี 2,764.46 บาท

1.4 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ

1.4.1 ปัญหาและอุปสรรคจากการปลูกยางพาราที่พบมากที่สุด คือ ปัญหาต้นยางพาราเป็นโรคและตายง่าย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 79.41 ส่วนใหญ่เป็นโรคเชื้อรา โรคโคนเน่า รากเน่า รากขาว และหน้ายางตายนิ่ง ส่วนปัญหาที่มีน้อยที่สุด คือ ปัญหาผลผลิตไม่แน่นอนอน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.82

1.4.2 ปัญหาและอุปสรรคจากการจำหน่ายยางพาราที่พบมากที่สุด คือ ปัญหาราคาของยางพาราดกต่ำ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 52.94 ปัญหารองลงมา คือ ปัญหาการส่งน้ำยางให้สหกรณ์ไม่สะดวก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.88

1.4.3 ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการดำเนินการ สรุปได้ดังนี้

- 1) หน่วยงานราชการควรให้ความรู้แก่คณะกรรมการดำเนินการในเรื่องการดูแลต้นยาง การรักษาโรคที่เกิดจากต้นยาง
- 2) ต้องการให้รัฐบาลเข้ามาช่วยเหลือในเรื่องของราคายางพารา เนื่องจากราคาของยางพารามีแนวโน้มจะลดลงเรื่อยๆ ในขณะที่ต้นทุนในการปลูกยางพาราเพิ่มขึ้น
- 3) ต้องการให้รัฐบาลเข้ามาช่วยเหลือในเรื่องของการปรับปรุงถนน เพราะเมื่อฝนตกจะทำให้ถนนลื่นไม่สามารถเข้าไปกรีดยางได้ อีกทั้งผิวทางถนนขรุขระเดินทางลำบาก

2. อภิปรายผล

2.1 ต้นทุนการปลูกยางพารา จากการศึกษาข้อมูลต้นทุนการปลูกยางพารา พบว่า ต้นทุนเริ่มแรกเกี่ยวกับการปลูกยางพารา ประเภทพันธุ์ปักชำสูงกว่าประเภทพันธุ์ยางตาเขี้ยว เนื่องจากค่าพันธุ์ยางพาราประเภทพันธุ์ปักชำสูงกว่าประเภทพันธุ์ยางตาเขี้ยว ส่วนต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีดยางและต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางหลังเปิดกรีดยางไม่เท่ากัน เนื่องจากความแตกต่างในเรื่องของค่าเครื่องมืออุปกรณ์ในการบำรุงรักษาและกรีดยาง ค่าปุ๋ย ค่ายาปราบ

ศัตรูพืช และค่าแรงงานดูแลรักษาต้นยาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชไมพร ไชยลังกา (2546) ที่ศึกษาเรื่องต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราในพื้นที่ภาคเหนือ : กรณีศึกษาโครงการส่งเสริมการปลูกยางพารา จังหวัดพะเยา พบว่า ต้นทุนในการดำเนินงานของสวนยางมีความแตกต่างในส่วน of ค่าแรงงานในการดำเนินงาน

2.2 การแบ่งผลประโยชน์ตามอัตราส่วนของผลผลิตที่ได้รับ จากการศึกษาด้านผลตอบแทนจากการปลูกยางพารา พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ ส่วนใหญ่มีการจ้างกรีดยาง โดยแบ่งผลประโยชน์ตามผลผลิตที่ได้รับตามอัตราส่วน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอเนก กุมาละศิริ (2546) ที่ศึกษาเรื่องต้นทุนการผลิตของสวนยางขนาดเล็กทุกภาคของประเทศไทย ที่พบว่า ต้นทุนการผลิต คือ ค่าจ้างกรีดยาง การแบ่งผลผลิตโดยคนกรีดยางได้รับร้อยละ 40 ของผลผลิต

2.3 ผลตอบแทนเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี จากการศึกษาด้านผลตอบแทนจากการปลูกยางพารา พบว่า ประเภทพันธุ์ตาเขียว มีผลตอบแทนเฉลี่ยต่อไร่ต่อปี สูงกว่าประเภทพันธุ์ปักชำ เนื่องจากประเภทพันธุ์ตาเขียว มีจำนวนครั้งในการกรีดยางต่อปีมากกว่าประเภทพันธุ์ปักชำ แต่เมื่อพิจารณาถึงปริมาณผลผลิตจากการกรีดยางพาราต่อครั้ง พบว่า ปริมาณผลผลิตต่อครั้งและความเข้มข้นของน้ำยางสดใกล้เคียงกัน

2.4 การขายผลผลิตเป็นน้ำยางสด จากการศึกษาด้านผลตอบแทนจากการปลูกยางพารา พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ ส่วนใหญ่ขายน้ำยางสดให้กับสหกรณ์กองทุนสวนยางในพื้นที่ เนื่องจากการขายน้ำยางสดจะให้ผลตอบแทนที่สูงกว่าการทำยางแผ่นรมควัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชินนุติ พิบูลย์ (2549) ได้ศึกษาเรื่องเปรียบเทียบต้นทุนผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราระหว่างการผลิตและจำหน่ายน้ำยางสดและยางพาราแผ่นดิบในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีการผลิตในรูปแบบยางพาราแผ่นดิบ และผลิตเป็นน้ำยางสดเพื่อจำหน่าย พบว่า ควรผลิตและจำหน่ายน้ำยางสด เพราะอัตราผลตอบแทนสูงกว่าการผลิตและจำหน่ายเป็นยางแผ่นดิบ

2.5 ปัญหาและอุปสรรคจากการปลูกยางพารา จากการศึกษาปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับการปลูกยางพารา พบว่า คณะกรรมการดำเนินการส่วนใหญ่มีปัญหาต้นยางพาราเป็นโรคและตายง่าย คือ โรคเชื้อรา โรคโคนเน่า รากเน่า รากขาว และหน้ายางตายนิ่ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอริยา เผ่าเครื่อง และ ชงชัย เตวิน (2554) ได้ศึกษาเรื่องการผลิตยางพาราของตำบลทุ่งกล้วย จังหวัดพะเยาและบทบาทการสนับสนุนของ อบต. พบว่า ปัญหาที่พบในสวนยางส่วนใหญ่คือ ปัญหาเรื่องโรคยาง โดยเฉพาะอาการเปลือกแห้ง แต่ไม่สอดคล้องกันในเรื่องอาการของโรคหรือประเภทของโรค ยางพารา ซึ่งอาจมีผลมาจากสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศที่มีความแตกต่างกัน และจากการศึกษาปัญหา อุปสรรคเกี่ยวกับการปลูกยางพารา พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ มีปัญหาค่าปุ๋ยและยาปราบศัตรูพืชราคาสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสันติพงษ์ ปานพินิจ (2551)

ได้ศึกษาเรื่องกระบวนการผลิตและต้นทุนการผลิตยางพารา รวมถึงศักยภาพของธุรกิจ ปัญหาและอุปสรรคในพื้นที่จังหวัดลำปาง พบว่า ปัญหาที่สำคัญ คือ ปุ๋ยและสารเคมีราคาแพง

2.6 ระบบการกรีดยางพารา จากการศึกษากระบวนการกรีดยางพารา พบว่า คณะกรรมการดำเนินการ ส่วนใหญ่กรีดยางแบบ 1 วันเว้น 1 วัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของอริยา เผ่าเครื่อง และ ธงชัย เตวิน (2554) ได้ศึกษาเรื่องการผลิดยางพาราของตำบลทุ่งกล้วย จังหวัดพะเยา และบทบาทการสนับสนุนของ อบต.พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่กรีดยางแบบ 2 วันเว้น 1 วัน เนื่องจากภาคเหนือมีความได้เปรียบเรื่องสภาพอากาศที่ไม่มีปัญหาฝนตกชุกเหมือนภาคใต้

3. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกลูกยางพาราของคณะกรรมการดำเนินการ สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะ ดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

3.1.1 ผลการศึกษาครั้งนี้คณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์กองทุนสวนยาง ควรจะมีการสร้างอาชีพเสริม เนื่องจากในระยะก่อนเปิดกรีดยาง และช่วงปิดหน้ายาง ยังไม่มีรายได้ ดังนั้นจึงควรหาอาชีพเสริมด้วยการเลี้ยงสัตว์ การปลูกพืชแซมในสวนยาง แต่ทั้งนี้ควรได้รับการแนะนำจากหน่วยงานการเกษตร เพราะพืชบางชนิดอาจจะไม่เหมาะในการปลูกแซมยาง

3.1.2 คณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์กองทุนสวนยาง ควรเข้าขอคำแนะนำจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาเรื่องการดูแลและการป้องกันโรคที่เกิดกับต้นยางพารา เนื่องจากคณะกรรมการดำเนินงานสหกรณ์กองทุนสวนยางบางคนยังขาดความรู้และประสบการณ์ในการทำสวนยาง

3.1.3 รัฐบาลควรกำหนดหลักเกณฑ์ หรือ นโยบายที่จะช่วยเหลือเกษตรกรอย่างยั่งยืนในเรื่องของราคายางพารา และต้นทุนที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ตรงจุด ส่งผลให้เกษตรกรมีความอยู่ดีกินดี และมีความสุขในอาชีพผู้ทำสวนยางพารา

3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

3.2.1 การศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาด้านต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีดยางเพียงปีเดียวเท่านั้น ซึ่งหากมีการศึกษาเพิ่มเติมต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีดยางในปีที่ 2-6 รวม 5 ปีก่อนเปิดกรีดยางจะทำให้ทราบข้อมูลต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีดยางทั้งหมด

3.2.2 การศึกษาครั้งนี้ขอบเขตการศึกษา ไม่ได้ศึกษาผลตอบแทนจากการลงทุน โดยวิธีระยะเวลาคืนทุน วิธีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ และวิธีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง ซึ่งหากมี

การศึกษาเพิ่มเติมในด้านนี้แล้ว จะทำให้ทราบถึงระยะเวลาที่จะคืนทุน และผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจลงทุนในการปลูกยางพาราของคณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์กองทุนสวนยาง สมาชิกสหกรณ์ หรือผู้ที่สนใจต่อไป

3.2.3 การศึกษาครั้งนี้ขอบเขตการศึกษา ไม่ได้ศึกษาถึงประสิทธิภาพในการปลูกยางพารา ในส่วนของการเปรียบเทียบต้นทุนกับผลตอบแทนที่ได้ ซึ่งหากมีการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องนี้ จะทำให้ทราบถึงผลตอบแทนต่อต้นทุนในการปลูกยางพารา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการเกษตร.สถาบันวิจัยยาง.(2553).พื้นที่ปลูกยางพาราของประเทศไทย.ค้นคืนวันที่ 27 มีนาคม 2558.จาก http://www.rubberthai.com/statistic/start_index.htm.
- ข้อมูลสหกรณ์ / กลุ่มเกษตรกร.(2558).สำนักงานสหกรณ์จังหวัดยะลา กรมส่งเสริมสหกรณ์ .ค้นคืนวันที่ 5 มิถุนายน 2558 จาก <http://webhost.cpd.go.th/yala/index1.html>
- คณะกรรมการจัดการความรู้.(2552).ชุดความรู้แนวทางการเพิ่มปริมาณธุรกิจการแปรรูปยางพาราของสหกรณ์กองทุนสวนยางในจังหวัดตรัง. สำนักงานสหกรณ์จังหวัดตรัง กรมส่งเสริมสหกรณ์.
- คลังข้อมูลสารสนเทศระดับภูมิภาค (ภาคใต้) โดย สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร (องค์การมหาชน).ข้อมูลการผลิต.ค้นคืนวันที่ 3 มิถุนายน 2558 จาก <http://www.arda.or.th/kasetinfo/south/para/controller/index.html>
- ชไมพร ไชยลังกา.(2546).ต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราในพื้นที่ภาคเหนือกรณีศึกษาโครงการส่งเสริมการปลูกยางพารา จังหวัดพะเยา.บัญชีหม่าบั้งจิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ชื่นฤดี พิบูลย์.(2549).เปรียบเทียบต้นทุนผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราระหว่างการผลิตและจำหน่ายน้ำยางสดและยางพาราแผ่นดิบในจังหวัดนครศรีธรรมราช.(วิทยานิพนธ์ บัญชีหม่าบั้งจิต ไม้ไผ่ดีพิมพ์). มหาวิทยาลัยบูรพา,ชลบุรี.
- ดร.ชนัน บุญเหมือนใจ.(2551).การบัญชีและการเงินสหกรณ์เพื่อการบริหาร.นนทบุรี: ใน ประมวลสารระชุดวิชาการลบัญชีและการเงินสหกรณ์เพื่อการบริหาร สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช: นนทบุรี
- ธีร์จุฑา รื่นเริง.(2556).การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนทางการเงินของผู้ลงทุนปลูกยางพาราในอำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา.แบบฝึกหัดการวิจัยปัญหาเศรษฐกิจปัจจุบัน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บทเรียนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การพัฒนางานด้วยระบบคุณภาพและเพิ่มผลผลิต.ค้นคืนวันที่ 7 มิถุนายน 2558 จาก http://www.uttv.ac.th/uttvc/wbi2553/first_page.php
- เบญจมาศ อภิสิทธิ์กัญญา.(2550).กลยุทธ์การบริหารต้นทุนเพื่อความอยู่รอดของธุรกิจ.กรุงเทพฯ: บริษัท ธรรมนิติเพรส จำกัด.

- โปรไฟล์สหกรณ์ ข้อมูล ณ วันที่ 1 มกราคม 2558 ข้อมูลทางการเงินที่สำคัญของสหกรณ์
สำนักงานสหกรณ์จังหวัดยะลา กรมส่งเสริมสหกรณ์ คืบค้นวันที่ 5 มิถุนายน 2558 จาก
<http://webhost.cpd.go.th/yala/index1.html>.
- พนมพร ประทุมรัตน์.(2548).ต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราในแหล่งปลูกยางใหม่
อำเภอป่าโสม จังหวัดอุดรธานี (การค้นคว้าแบบอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ไม่ได้
ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสารคาม,เมือง.
- พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. 2503 (2503) .คืบค้นวันที่ 3 ตุลาคม 2558
จาก www.moac.go.th/ewt_news.php
- สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์.(2552).การบัญชีต้นทุน 2 .กรุงเทพฯ:บริษัท สำนักพิมพ์ท็อป จำกัด.
- สถาบันวิจัยยาง.ข้อมูลวิชาการยางพารา (2545) กรุงเทพฯ:กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์,2545.
- สถาบันวิจัยยาง.(2540).ผลตอบแทนทางด้านเศรษฐกิจจากการปลูกยางพารา.กรุงเทพฯ:กรมวิชาการ
เกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
- สันติพงษ์ ปานพินิจ.(2551).การศึกษาศักยภาพธุรกิจการผลิตยางพาราแผ่นในจังหวัดลำปาง.
(การค้นคว้าแบบอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์)
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,เชียงใหม่.
- แหล่งข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการบัญชีเพื่อการจัดการ.คืบค้นวันที่ 5 มิถุนายน 2558 จาก [http://iknos-
management-accounting.blogspot.com](http://iknos-management-accounting.blogspot.com)
- อนุรักษ์ ทองสุโขวงศ์.(2554).ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบัญชีต้นทุน.คืบค้นวันที่ 3 มิถุนายน 2558
จาก <http://home.kku.ac.th>
- อเนก ภูณาสศิริ.(2546).ต้นทุนการผลิตยางของสวนยางขนาดเล็ก.กรุงเทพฯ:ส่วนเศรษฐกิจการยาง
สถาบันวิจัยยาง.
- อริยา เผ่าเครื่อง และธงชัย เตวีน.(2554).การผลิตยางพาราของตำบลทุ่งกล้วย จังหวัดพะเยาและ
บทบาทการสนับสนุนของ อบต.งานวิจัย มหาวิทยาลัยพะเยา ร่วมกับ องค์การบริหาร
ส่วนตำบลทุ่งกล้วย

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัย

สกลนครราชภัฏ

ภาคผนวก ก
แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง ต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราของคณะกรรมการดำเนินการ
สหกรณ์กองทุนสวนยาง ในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์นี้จัดทำขึ้น เพื่อนำข้อมูลไปประกอบการศึกษาค้นคว้าอิสระของ
นักศึกษา
หลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ข้อมูลที่ได้รับจะไม่นำไปเปิดเผย เจาะจงว่าเป็นของผู้ใด
ผู้จัดทำขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสัมภาษณ์นี้

วันที่สัมภาษณ์.....

ชื่อเกษตรกร.....นามสกุล.....

สหกรณ์.....

บ้านเลขที่.....หมู่ที่..... ถนน.....ตำบล.....

อำเภอเบตง จังหวัดยะลา โทรศัพท์.....

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ท่านเลือก และกรอกรายละเอียดเพิ่มเติมในแต่ละหัวข้อดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของคณะกรรมการดำเนินการเกี่ยวกับการปลูกยางพารา

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1) เพศ ()ชาย ()หญิง

2) อายุ..... ปี

3) ท่านจบการศึกษาสูงสุดระดับใด

()ไม่ได้เรียน ()ต่ำกว่า ป.4 () ป.4-ป.6

() มัธยมศึกษาตอนต้น () มัธยมศึกษาตอนปลาย () ปริญญาตรี

() ปริญญาโท () สูงกว่าปริญญาโท โปรดระบุ.....

4) ท่านมีสมาชิกในครัวเรือน.....คน

5) แรงงานที่จ้างทำสวน..... คน

6) อาชีพปัจจุบัน..... อาชีพเสริม.....

7) เริ่มปลูกยางพาราเมื่อปี พ.ศ..... รวมระยะเวลาถึงปัจจุบัน.....ปี

1.2 ระบบการจัดการยางพารา

- 1) ท่านเริ่มเปิดกรีดยางพาราเมื่อต้นยางได้อายุ.....ปี
- 2) การกรีดยางของท่าน กรีดยังในเวลาใด
 - () ตอนเช้า () ตอนเที่ยง () ตอนเย็น () ตอนกลางคืน
- 3) ระบบการกรีดยางพารา
 - () กรีด 1 วันเว้น 1 วัน () กรีด 2 วันเว้น 1 วัน () กรีด 3 วันเว้น 1 วัน

1.3 ประเภทการขยายพันธุ์ยางพารา

- () ประเภทพันธุ์ตาเขียว () ประเภทพันธุ์ปักชำ

1.4 พื้นที่ปลูกยางพารา

- 1) ท่านมีพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด.....ไร่งาน
(กรณีไม่ทราบพื้นที่ทั้งหมด) จำนวนต้นยางพาราที่ปลูกทั้งหมด.....ต้น
- 2) กรรมสิทธิ์ในที่ดินที่ปลูกยางพารา

กรรมสิทธิ์ในที่ดิน ที่ปลูกยางพารา	จำนวนพื้นที่ปลูก (ไร่หรืองาน)	ค่าภาษีที่ดินต่อไร่ต่อ ปี(บาท)	รวมภาษีที่ดิน (บาท)
() เจ้าของ			
() เช่า			
() พื้นที่ป่าสงวน			

2. ข้อมูลต้นทุนปลูกยางพารา

2.1 ต้นทุนเริ่มแรกเกี่ยวกับการปลูกยางพารา

1) การเตรียมพื้นที่ในการปลูกต้นยางพารา

- () ทำเองทั้งหมด
- () จ้างทั้งหมด (กรุณาระบุรายละเอียดในตาราง)
- () ทำเองและจ้างบางส่วน (กรุณาระบุรายละเอียดส่วนที่จ้างในตาราง)

ค่าแรงงานปลูกยางพารา	ค่าแรงงานต่อไร่ (บาท)	รวมค่าแรงงาน (บาท)	หมายเหตุ
1) ค่าไถ่ พรวน ปรับที่ดินก่อนปลูก ยางพารา			
2) ค่าวางแผน			
3) ค่าขุดหลุม			
4) การทำขั้นบันได			
5) การทำทางระบายน้ำ			
6) อื่น.....			

2) ค่าพันธุ์ยางพารา

2.1 ท่านได้พันธุ์ยางพาราจากแหล่งใด (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ซื้อ จำนวน.....ต้น
- () ขยายพันธุ์เอง จำนวน.....ต้น
- () รับการสนับสนุนจากส่วนราชการ จำนวน.....ต้น
- () อื่นๆ (โปรดระบุ).....จำนวน.....ต้น

2.2 ค่าพันธุ์ยางพารา

สายพันธุ์ยางพาราที่ใช้ปลูก (1)	จำนวนต้น ต่อไร่ (ต้น) (2)	ราคา ต่อต้น (บาท) (3)	จำนวนต้น ที่ใช้ทั้งหมด (ต้น) (4)	รวมจำนวน เงิน(บาท) (5) = (3) *(4)
1) พันธุ์.....				
2) พันธุ์.....				
3) อื่นๆ.....				

2.3 ค่าปุ๋ยปลูกยางพารา

- () ใ้ (กรุณาระบุรายละเอียดในตาราง) () ไม่ใ้

สูตรที่ใช้การปลูกยางพารา (1)	ปริมาณที่ใช้ ต่อต้น (ก.ก.) (2)	ราคาต่อ กิโลกรัม (บาท) (3)	ปริมาณที่ใช้ ทั้งหมด (ก.ก.) (4)	รวมจำนวน เงิน(บาท) (5) = (3) *(4)
1) สูตร..... ขนาด.....กก.				
2) สูตร..... ขนาด.....กก.				

2.4 ค่าแรงงานปลูกยางพารา

- () ทำเอง
 () จ้าง (กรณาระบุรายละเอียดในตาราง)
 () ทำเองและจ้างบางส่วน (กรณาระบุรายละเอียดส่วนที่จ้างในตาราง)

ค่าแรงงานปลูกยางพารา	ค่าแรงงานต่อไร่ (บาท)	รวมค่าแรงงาน (บาท)	หมายเหตุ
1) ค่าแรงงานปลูกและใส่ปุ๋ย			
2) ค่าแรงงานปลูก			
3) ค่าแรงงานใส่ปุ๋ย			
4) อื่น.....			

2.2 ต้นทุนการบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีด

1) ค่าเครื่องมืออุปกรณ์ในการบำรุงรักษายางพารา

เครื่องมืออุปกรณ์ในการ บำรุงรักษายางพารา (1)	จำนวนที่ใช้ (หน่วย) (2)	ราคาต่อหน่วย (บาท) (3)	รวมจำนวนเงิน (บาท) (4) = (2) *(3)	อายุการใช้งาน (ปี)
1) เครื่องพ่นยา				
2) กรรไกรตัดแต่งกิ่งยาง				
3) มีดดายหญ้า				
4) จอบ				
5) อื่นๆ.....				

2) ค่าปุ๋ยบำรุงรักษาต้นยางก่อนเปิดกรีด

() ไล่ (กรณาระบุรายละเอียดในตาราง) () ไล่

ประเภท ปุ๋ย/ สูตร (1)	ปริมาณที่ ใช้ ต่อไร่ (ก.ก.) (2)	ราคาต่อ กิโลกรัม (บาท) (3)	จำนวนครั้ง ต่อปี (4)	ปริมาณที่ ใช้ทั้งหมด ต่อปี(ก.ก.) (5)	รวมจำนวน เงินต่อปี (บาท) (6)= (3)* (5)
1)..... ขนาด.....กก.					
2)..... ขนาด.....กก.					

3) ค่ายาปราบศัตรูพืช

ชื่อยาปราบศัตรูพืช (1)	ปริมาณที่ ใช้ต่อไร่ (ถัง) (2)	ราคาต่อ ถัง (บาท) (3)	จำนวนครั้ง ต่อปี (ครั้ง) (4)	ปริมาณที่ ใช้ทั้งหมด ต่อปี (ถัง) (5)	รวมจำนวน เงินต่อปี (บาท) (6)= (3)* (5)
1).....					
2).....					

4) ค่าแรงงานดูแลรักษาต้นยาง

() ทำเอง

() จ้าง (กรณาระบุรายละเอียดในตาราง)

() ทำเองและจ้างบางส่วน (กรณาระบุรายละเอียดส่วนที่จ้างในตาราง)

ประเภทการจ้างแรงงาน (1)	จำนวนครั้งต่อ ปี (2) (ครั้ง)	ค่าแรงงานต่อ ครั้ง (บาท) (3)	รวมค่าแรงงาน ต่อปี (บาท) (4)= (2)* (3)	หมายเหตุ
1.....				
2.....				
3.....				

2.3 ต้นทุนการบำรุงรักษาด้านยางหลังเปิดกรีด

1) ค่าปุ๋ย และค่ายาปราบศัตรูพืช

รายการ (1)	ประเภท ชื่อ หรือ สูตร (2)	ปริมาณที่ ใช้ ต่อไร่ (กระสอบ) (3)	ราคาต่อ กระสอบ (บาท) (4)	จำนวน ครั้งต่อ ปี (ครั้ง) (5)	ปริมาณที่ ใช้ทั้งหมด (กระสอบ) (6)	รวมจำนวนเงิน ต่อปี (บาท) (7)= (4)* (6)
ค่าปุ๋ย						
ค่าปราบศัตรูพืช						
อื่น.....						

2) ค่าเครื่องมืออุปกรณ์ในการกรีดยางพารา

รายการ (1)	จำนวนที่ ใช้ (หน่วย) (2)	ราคาต่อหน่วย (บาท) (3)	รวมจำนวนเงิน (บาท) (4)= (2)* (3)	อายุการใช้ งาน (ปี)	หมายเหตุ
มีดกรีดยาง					
ลวด					
ลึนรองรับน้ำยาง					
ถั่วรองน้ำยาง					
ถังใส่น้ำยาง					

3) การดูแลรักษาต้นยาง

- () ทำเอง
 () จ้าง (กรณาระบุรายละเอียดในตาราง)
 () ทำเองและจ้างบางส่วน (กรณาระบุรายละเอียดส่วนที่จ้างในตาราง)

ประเภทการจ้างแรงงาน (1)	ค่าแรงงานต่อ ครั้ง(บาท) (2)	จำนวนครั้งต่อ ปี (ครั้ง) (3)	รวมค่าแรงงาน ต่อปี (บาท) (4)= (2)* (3)	หมายเหตุ
1.....				
2.....				

-

3. ข้อมูลผลตอบแทนจากการปลูกยางพารา

ปริมาณผลผลิต และ ผลตอบแทนจากการจำหน่ายยางพารา

ผลผลิต (1)	ผลผลิตต่อครั้ง			ราคา ขาย (บาท ต่อ กก.) (3)	รายได้ ต่อ ครั้ง (บาท) (4)	จำนวน ครั้งที่ กรีดยาง ต่อ เดือน (5)	จำนวน ครั้งที่ กรีดยาง ต่อ ปี (6)	รายได้ต่อ ปี (บาท) (7)= (4)* (6)
	น้ำ ยาง สด (กก.)	ความ เข้มข้น	น้ำหนัก ยางแห้ง (กก.) (2)					
น้ำยางพารา								
อื่นๆ ระบุ								

- () จ้าง (กรณาระบุ) วิธีการแบ่งผลประโยชน์ ในอัตรา (เจ้าของสวน: ร้อยละ.....ผู้รับจ้าง: ร้อยละ.....)รายได้เจ้าของสวน.....บาท/ปี : รายได้ผู้รับจ้าง.....บาท)
- () ทำเอง และจ้างบางส่วน (กรณีจ้าง จำนวนครั้งที่จ้าง.....ต่อเดือน.....ต่อปี) วิธีการแบ่งผลประโยชน์ ในอัตรา (เจ้าของสวน: ร้อยละ..... ผู้รับจ้างร้อยละ.....)
- () อื่นๆระบุ.....

4. ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

4.1 ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการปลูกยางพารา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () สภาพดินฟ้าอากาศ เพราะ.....
- () ต้นยางพาราเป็น โรคและตายง่าย คือ โรค.....
- () ค่าพันธุ์ยางพาราราคาสูง
- () ค่าปุ๋ยและยาปราบศัตรูพืชราคาสูง
- () ค่าแรงงานสูง
- () ผลผลิตไม่แน่นอน
- () อื่น ๆ โปรดระบุ.....

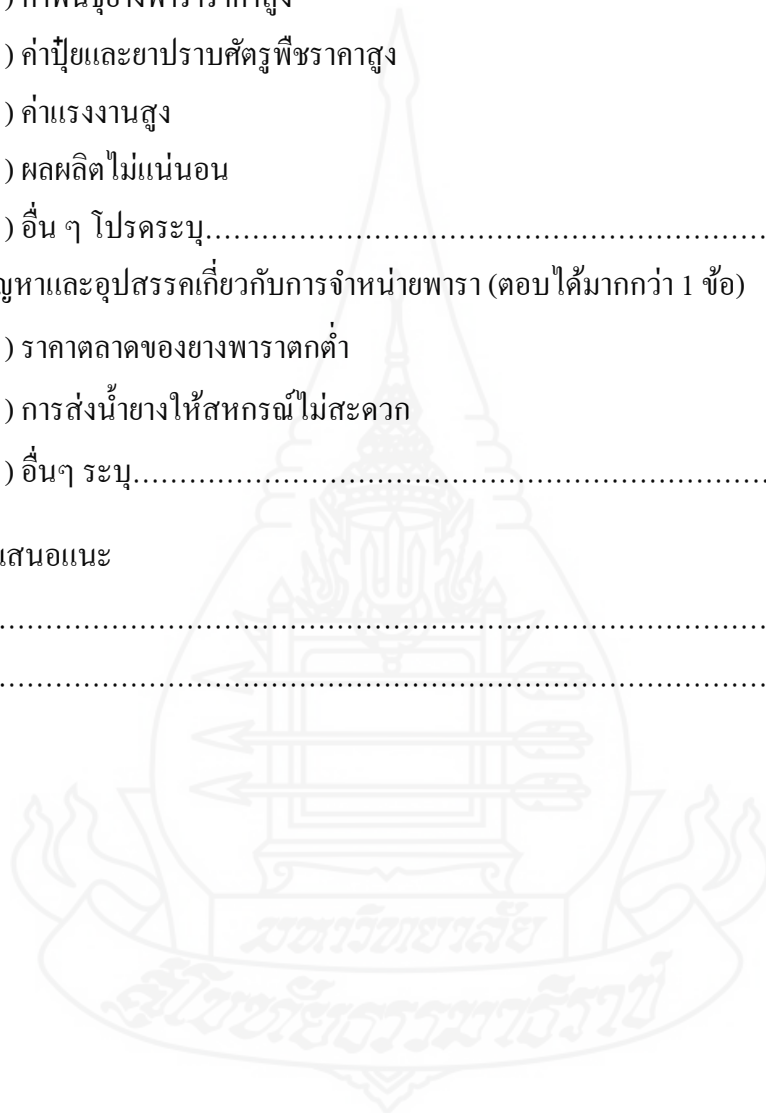
4.2 ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการจำหน่ายพารา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () ราคาตลาดของยางพาราคงต่ำ
- () การส่งน้ำยางให้สหกรณ์ไม่สะดวก
- () อื่นๆ ระบุ.....

4.3 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ภาคผนวก ข
สรุปต้นทุนและผลตอบแทน

1. ข้อมูลทั่วไปของคณะกรรมการดำเนินการเกี่ยวกับการปลูกยางพารา

ที่	ข้อมูลส่วนบุคคล							ระบบการจัดการยางพารา				ประเภท การขยาย พันธุ์ยาง	พื้นที่ปลูกยางพารา	
	เพศ	อายุ (ปี)	จบการศึกษา	สมาชิกใน ครัวเรือน (คน)	จ้างแรงงาน (คน)	อาชีพปัจจุบัน	เริ่มปลูก พ.ศ.	อายุยาง (ปี)	อายุเปิดกรีด (ปี)	เวลากรีด	แบบกรีด		พื้นที่ (ไร่)	จำนวน (ตัน)
1	ชาย	35	มัธยมศึกษาตอนปลาย	3	0	สวนยางพารา	2540	18	8	กลางคืน	1วัน เว้น1วัน	ตาเขียว	15	1,000
2	ชาย	35	มัธยมศึกษาตอนต้น	5	0	สวนยางพารา	2543	15	10	กลางคืน	1วัน เว้น1วัน	ตาเขียว	20	1,200
3	ชาย	47	ปริญญาตรี	4	0	สวนยางพารา	2540	18	7	กลางคืน	1วัน เว้น1วัน	ปักชำ	13	900
4	ชาย	50	ปริญญาตรี	3	0	สวนยางพารา	2540	18	8	กลางคืน	1วัน เว้น1วัน	ปักชำ	15	900
5	หญิง	63	ไม่ได้เรียน	3	3	สวนยางพารา	2542	16	9	ตอนเย็น	1วัน เว้น1วัน	ปักชำ	15	750
6	ชาย	48	ต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 4	1	2	สวนยางพารา	2541	17	8	กลางคืน	1วัน เว้น1วัน	ตาเขียว	12	900
7	ชาย	51	มัธยมศึกษาตอนต้น	5	2	สวนยางพารา	2542	16	8	กลางคืน	1วัน เว้น1วัน	ตาเขียว	20	1,200
8	ชาย	55	ต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 4	2	1	สวนยางพารา	2548	10	8	กลางคืน	1วัน เว้น1วัน	ตาเขียว	12	840
9	ชาย	58	ประถมศึกษาปีที่ 4-6	2	2	สวนยางพารา	2550	8	7	กลางคืน	1วัน เว้น1วัน	ตาเขียว	15	1,050
10	ชาย	50	ประถมศึกษาปีที่ 4-6	3	1	สวนยางพารา	2550	8	7	กลางคืน	1วัน เว้น1วัน	ตาเขียว	15	975
11	ชาย	44	ประถมศึกษาปีที่ 4-6	4	0	สวนยางพารา	2545	13	8	กลางคืน	1วัน เว้น1วัน	ตาเขียว	15	900
12	ชาย	53	ประถมศึกษาปีที่ 4-6	5	0	สวนยางพารา	2542	16	12	กลางคืน	1วัน เว้น1วัน	ปักชำ	40	2,500
13	ชาย	49	ประถมศึกษาปีที่ 4-6	4	0	สวนยางพารา	2549	9	8	กลางคืน	1วัน เว้น1วัน	ตาเขียว	32	2,200
14	ชาย	40	ประถมศึกษาปีที่ 4-6	5	0	สวนยางพารา	2548	10	9	กลางคืน	1วัน เว้น1วัน	ตาเขียว	35	2,000
15	ชาย	66	ประถมศึกษาปีที่ 4-6	6	2	สวนยางพารา	2546	12	8	กลางคืน	1วัน เว้น1วัน	ปักชำ	22	1,000
16	หญิง	49	ปริญญาตรี	1	0	สวนยางพารา	2540	18	8	กลางคืน	1วัน เว้น1วัน	ตาเขียว	25	1,000
17	ชาย	53	ประถมศึกษาปีที่ 4-6	4	0	สวนยางพารา	2552	6	6	กลางคืน	1วัน เว้น1วัน	ปักชำ	26	1,820
18	ชาย	62	มัธยมศึกษาตอนปลาย	4	6	สวนยางพารา	2546	12	12	กลางคืน	1วัน เว้น1วัน	ปักชำ	30	1,800

1. ข้อมูลทั่วไปของคณะกรรมการดำเนินการเกี่ยวกับการปลูกยางพารา

ที่	ข้อมูลส่วนบุคคล							ระบบการจัดการยางพารา				ประเภทพื้นที่ปลูกยางพารา	พื้นที่ปลูกยางพารา	
	เพศ	อายุ (ปี)	จบการศึกษา	สมาชิกในครัวเรือน (คน)	จ้างแรงงาน (คน)	อาชีพปัจจุบัน	เริ่มปลูก พ.ศ.	อายุยาง (ปี)	อายุเปิดกรีด (ปี)	เวลากรีด	แบบกรีด		การขยายพันธุ์ยาง	พื้นที่ (ไร่)
19	ชาย	59	ปริญญาตรี	4	2	สวนยางพารา	2550	8	6	กลางคืน	1วัน เว้น1วัน	ปักชำ	40	2,400
20	ชาย	49	ประถมศึกษาปีที่ 4-6	5	1	สวนยางพารา	2540	18	9	กลางคืน	1วัน เว้น1วัน	ตาเขียว	36	2,160
21	ชาย	58	ไม่ได้เรียน	3	0	สวนยางพารา	2542	16	7	กลางคืน	1วัน เว้น1วัน	ตาเขียว	25	1,750
22	ชาย	57	มัธยมศึกษาตอนปลาย	2	0	สวนยางพารา	2545	13	9	กลางคืน	1วัน เว้น1วัน	ตาเขียว	35	2,100
23	หญิง	50	มัธยมศึกษาตอนต้น	4	2	สวนยางพารา	2540	18	7	กลางคืน	1วัน เว้น1วัน	ตาเขียว	25	1,500
24	ชาย	45	มัธยมศึกษาตอนต้น	2	0	สวนยางพารา	2546	12	10	กลางคืน	1วัน เว้น1วัน	ตาเขียว	30	2,100
25	ชาย	53	ต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 4	4	0	สวนยางพารา	2547	11	10	กลางคืน	1วัน เว้น1วัน	ตาเขียว	40	2,400
26	ชาย	45	มัธยมศึกษาตอนต้น	3	0	สวนยางพารา	2548	10	9	กลางคืน	1วัน เว้น1วัน	ตาเขียว	28	1,625
27	ชาย	48	มัธยมศึกษาตอนต้น	5	0	สวนยางพารา	2543	15	11	กลางคืน	1วัน เว้น1วัน	ตาเขียว	26	1,820
28	ชาย	45	มัธยมศึกษาตอนปลาย	4	0	สวนยางพารา	2543	15	9	กลางคืน	1วัน เว้น1วัน	ปักชำ	50	3,000
29	ชาย	43	ประถมศึกษาปีที่ 4-6	5	0	สวนยางพารา	2538	20	10	กลางคืน	1วัน เว้น1วัน	ตาเขียว	10	700
30	หญิง	63	ไม่ได้เรียน	4	1	สวนยางพารา	2538	20	10	กลางคืน	1วัน เว้น1วัน	ตาเขียว	15	975
31	ชาย	49	มัธยมศึกษาตอนปลาย	5	0	สวนยางพารา	2538	20	8	กลางคืน	1วัน เว้น1วัน	ปักชำ	20	1,200
32	ชาย	40	ไม่ได้เรียน	3	0	สวนยางพารา	2538	20	7	กลางคืน	1วัน เว้น1วัน	ตาเขียว	18	1,170
33	ชาย	51	ต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 4	7	0	สวนยางพารา	2538	20	8	กลางคืน	1วัน เว้น1วัน	ตาเขียว	30	1,800
34	ชาย	58	ประถมศึกษาปีที่ 4-6	3	1	สวนยางพารา	2538	20	8	กลางคืน	1วัน เว้น1วัน	ตาเขียว	35	2,275
รวม		1,721		127	26			496	289				840	51,910

หมายเหตุ : คณะกรรมการดำเนินการ ทุกรายมีกรรมสิทธิ์เป็นเจ้าของที่ดิน และเลี้ยงภาษีไร่ละ 4 บาท

2. ข้อมูลต้นทุนการปลูกยางพารา

ประเภทพันธุ์ตาเขียว

หน่วย : บาท

ที่	พื้นที่ปลูก (ไร่)	2.1 ต้นทุนเริ่มแรกเกี่ยวกับการปลูกยางพารา				2.2 ต้นทุนการบำรุงรักษายางพารา ก่อนเปิดกรีด				2.3 ต้นทุนการบำรุงรักษายางพาราหลังเปิดกรีด				รวม ต้นทุน
		ค่าเตรียม พื้นที่	ค่าพันธุ์ ยางพารา	ค่าปุ๋ย	ค่าแรง ปลูกยางพารา	ค่าเครื่องมือ อุปกรณ์	ค่าปุ๋ย บำรุงรักษา	ค่ายา ปราบศัตรูพืช	ค่าแรง ดูแลคั่นยาง	ค่าปุ๋ย	ยาปราบ ศัตรูพืช	ค่าอุปกรณ์ กรีดยาง	ค่าแรง ดูแล	
1	15		8,000	2,400	1,800	740	14,250	2,880	1,500	16,500		17,480		64,250
2	20		10,800	8,400		1,680	12,600	1,740		12,600		18,420		66,240
3	12					2,930				12,000	690	11,428		27,048
4	20					5,230				16,500	1,380	13,830		36,940
5	12					1,160		1,380	1,200	5,250	690	10,416	1,200	20,296
6	15					1,120		1,360	1,800	10,500	690	11,782.50	1,500	27,192.50
7	15					1,120		1,300	1,500	12,000	680	10,853.75	1,800	27,953.75
8	15					1,800			1,800	5,600	690	11,370	1,800	21,380
9	32	112,480	22,000	24,000	3,200	2,300	39,000	1,620		29,900	1,740	37,424		273,664
10	35		20,000			810	45,000	2,040	3,500	31,500		19,990		119,440
11	25	25,000	10,000	13,000		1,360		1,240			4,128	9,300		64,028
12	36					2,480				42,000	2,070	26,508		73,058
13	25					2,880				26,250	1,380	21,625		52,135
14	35					5,760				22,000	1,380	25,700		54,840
15	25					1,060		2,760	3,000	16,200	1,360	18,075	2,500	42,195

2. ข้อมูลต้นทุนการปลูกยางพารา
ประเภทพันธุ์ตาเจียว

หน่วย : บาท

ที่	พื้นที่ปลูก (ไร่)	2.1 ต้นทุนเริ่มแรกเกี่ยวกับการปลูกยางพารา				2.2 ต้นทุนการบำรุงรักษายางพารา ก่อนเปิดกรีด				2.3 ต้นทุนการบำรุงรักษายางพาราหลังเปิดกรีด				รวม ต้นทุน
		ค่าเตรียม พื้นที่	ค่าพันธุ์ ยางพารา	ค่าปุ๋ย	ค่าแรง ปลูกยางพารา	ค่าเครื่องมือ อุปกรณ์	ค่าปุ๋ย บำรุงรักษา	ค่ายา ปราบศัตรูพืช	ค่าแรง ดูแลต้นยาง	ค่าปุ๋ย	ยาปราบ ศัตรูพืช	ค่าอุปกรณ์ กรีดยาง	ค่าแรง ดูแล	
16	30					920		2,600	3,000	16,500	1,360	22,655	3,600	47,835
17	40					920		3,600	4,000	20,400	2,040	28,310	4,000	59,470
18	28					1,420		1,180	2,800	24,200	1,380	21,567	2,800	52,647
19	26					1,800		1,180	3,120	20,000	1,380	23,968	2,600	51,048
20	10		5,600			810		550	1,000	4,320		6,910		19,190
21	15		5,850			1,240	40,000	1,300	1,500	6,720	1,300	10,237.50	1,500	69,647.50
22	18					3,230				16,500	1,380	14,637		35,747.00
23	30					1,160		1,000	3,000	29,400	1,180	16,090	3,000	54,830.00
24	35					1,180		4,140	3,500	21,600	2,040	27,503	3,500	63,463.00
รวม	569	137,480.00	82,250.00	47,800.00	5,000.00	45,110.00	150,850.00	31,870.00	36,220.00	418,440.00	28,938.00	436,079.25	29,800.00	1,424,537.25
พื้นที่ปลูกที่ นำมาคำนวณ (ไร่)	57	152	92	47	569	117	408	346	544	489	569	286		
ต้นทุนเฉลี่ยต่อไร่	2,411.93	541.12	519.57	106.38	65.54	1,289.32	78.11	104.68	769.19	59.18	767.67	104.20		
รวม				3,579.00				1,537.65				1,700.23		

3. ข้อมูลต้นทุนการปลูกยางพารา

ประเภทพันธุ์ปักษ์ชา

หน่วย : บาท

ที่	พื้นที่ปลูก (ไร่)	2.1 ต้นทุนเริ่มแรกเกี่ยวกับการปลูกยางพารา				2.2 ต้นทุนการบำรุงรักษายางพารา ก่อนเปิดกรีต				2.3 ต้นทุนการบำรุงรักษายางพาราหลังเปิดกรีต				รวม ต้นทุน
		ค่าเตรียม พื้นที่	ค่าพันธุ์ ยางพารา	ค่าปุ๋ย	ค่าแรง ปลูกยางพารา	ค่าเครื่องมือ อุปกรณ์	ค่าปุ๋ย บำรุงรักษา	ค่ายา ปราบศัตรูพืช	ค่าแรง ดูแลต้นยาง	ค่าปุ๋ย	ยาปราบ ศัตรูพืช	ค่าอุปกรณ์ กรีตยาง	ค่าแรง ดูแล	
1	13	48,300	13,500	7,560		840	14,040	2,240	1,300	10,800	4,480	9,550	1,300	112,010
2	15	0	13,500			1,100	18,900	680	1,500	18,900		8,065		61,245
3	15	0	11,250	1,400		2,150	4,800	1,000		9,000		8,117.50		37,717.50
4	40	115,600	37,500			1,720			4,000		2,160	42,290	4,000	204,270
5	22	8,800	15,000	7,560		780	14,040	2,240	2,200	14,040	4,480	10,425	2,200	79,665
6	26	91,000	27,300	19,440		2,600	39,960	18,200		38,880	4,200	16,001.67		257,581.67
7	30	0	27,000	8,000		1,350		1,360	3,000	10,000	1,360	14,850	3,000	86,420
8	40	168,000	192,000			820	48,000	2,720	4,800	57,600	1,360	18,820	4,800	494,360
9	50	90,000	75,000			830	32,400	2,070	7,500		2,070	25,500	7,500	235,670
10	20	80,000	18,000	7,560		2,600	21,600	2,240		21,600		10,920		164,520.00
รวม	271	601,700.00	430,050.00	51,520.00	0.00	14,790.00	193,740.00	32,750.00	24,300.00	180,820.00	20,110.00	164,539.17	22,800.00	1,733,459.17
พื้นที่ปลูกที่ นำมาคำนวณ		211	271	126	47	840	201	231	210	181	221	271	195	
ต้นทุนเฉลี่ยต่อไร่		2,851.66	1,586.90	408.89	0.00	46.45	963.88	141.77	115.71	999.01	91.00	621.97	116.92	
รวม					4,847.45				1,267.82				1,828.89	

4. ข้อมูลผลตอบแทนจากการปลูกยางพารา

ประเภทพันธุ์ตาเขียว

ที่	พื้นที่ปลูก (ไร่)	ทำเอง (คน)	จ้าง (คน)	ผลผลิต								ส่วนแบ่ง		
				ร้อยละ	น้ำยางสด (ก.ก.)	น้ำยางแห้ง (ก.ก.)	ราคาขาย (บาท)	รายได้ต่อครั้ง (บาท)	กรีดย่อเดือน (ครั้ง)	กรีดย่อปี (ครั้ง)	รายได้ต่อปี (บาท)	อัตรา ร้อยละ	เจ้าของ (บาท)	ลูกจ้าง (บาท)
1	15	1		37	120	44	45	1,980	9	110	217,800			
2	20	1		30	150	45	45	2,025	10	120	243,000			
3	12	1		35	96	33	45	1,485	10	100	148,500			
4	20	1		35	160	56	45	2,520	10	100	252,000			
5	12	1		35	72	25	44	1,100	10	100	110,000			
6	15	1		38	90	34	45	1,530	10	90	137,700			
7	15	1		38	90	34	44	1,496	10	90	134,640			
8	15	1		34	90	30	44	1,320	10	80	105,600			
9	32	1		32	128	40	44	1,760	10	100	176,000			
10	35	1		35	130	45	44	1,980	10	90	178,200			
11	25	1		40	90	39	51	1,989	18	180	358,020			
12	36	1		32	288	92	44	4,048	10	80	323,840			
13	25	1		35	200	70	44	3,080	10	80	246,400			
14	35	1		35	280	98	44	4,312	10	100	431,200			
15	25	1		35	150	52	44	2,288	10	100	228,800			

4. ข้อมูลผลตอบแทนจากการปลูกยางพารา

ประเภทพันธุ์คาเขียว

ที่	พื้นที่ปลูก (ไร่)	ทำเอง (คน)	จ้าง (คน)	ผลผลิต								ส่วนแบ่ง		
				ร้อยละ	น้ำยางสด (ก.ก.)	น้ำยางแห้ง (ก.ก.)	ราคายาง (บาท)	รายได้ต่อครั้ง (บาท)	กรี๊ดต่อเดือน (ครั้ง)	กรี๊ดต่อปี (ครั้ง)	รายได้ต่อปี (บาท)	อัตรา ร้อยละ	เจ้าของ (บาท)	ลูกจ้าง (บาท)
16	30	1		38	180	68	44	2,992	10	80	239,360			
17	40	1		35	240	84	45	3,780	10	80	302,400			
18	28	1		35	168	58	45	2,610	10	80	208,800			
19	26	1		32	156	49	45	2,205	10	80	176,400			
20	10	1		35	60	21	46	966	12	120	115,920			
21	15		1	38	235	90	45	4,050	12	120	486,000	55:45	267,300	218,700
22	18	1		35	144	50	45	2,250	10	100	225,000			
23	30	1		38	240	91	46	4,186	12	100	418,600			
24	35	1		35	210	73	44	3,212	10	90	289,080			
รวม	569	23	1	847	3,767	1,321	1,077	59,164	253	2,370	5,753,260			
ผลตอบแทนต่อไร่ (บาท)				35.29	6.62	2.32	44.88	2,465.17	10.54	98.75	10,111.18			

5. ข้อมูลผลตอบแทนจากการปลูกยางพารา

ประเภทพันธุ์ปักษ์

ที่	พื้นที่ปลูก (ไร่)	ทำเอง (คน)	จ้าง (คน)	ผลผลิต								ส่วนแบ่ง		
				ร้อยละ	น้ำยางสด (ก.ก.)	น้ำยางแห้ง (ก.ก.)	ราคายาง (บาท)	รายได้ต่อครั้ง (บาท)	กรี๊ดต่อเดือน (ครั้ง)	กรี๊ดต่อปี (ครั้ง)	รายได้ต่อปี (บาท)	อัตรา ร้อยละ	เจ้าของ (บาท)	ลูกจ้าง (บาท)
1	13	1		38	75	28	44	1,232	10	90	110,880			
2	15	1		38	120	45	46	2,070	10	80	165,600			
3	15	1		38	180	50	50	2,500	6	65	162,500			
4	40	1		32	140	44	44	1,936	10	70	135,520			
5	22	1		38	75	28	44	1,232	10	90	110,880			
6	26	1		35	100	35	44	1,540	10	90	138,600			
7	30		1	35	240	84	47	3,948	10	100	394,800	55:45	217,140	177,660
8	40	1		35	80	28	47	1,316	10	90	118,440			
9	50		1	38	90	34	45	1,530	10	80	122,400	55:45	67,320	55,080
10	20	1		38	100	38	45	1,710	15	120	205,200			
รวม	271	8	2	365	1,200	414	456	19,014	101	875	1,664,820			
ผลตอบแทนต่อไร่ (บาท)				36.50	4.43	1.53	45.60	1,901.40	10.10	88	6,143.25			

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาวรุ่งนภา พรหมสละ
วัน เดือน ปีเกิด	11 กรกฎาคม 2529
สถานที่เกิด	ตำบลบ่อทราย อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา 2552
สถานที่ทำงาน	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดยะลา ตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
ตำแหน่ง	นักวิชาการสหกรณ์ปฏิบัติการ

